

ขอน้อมเกล้าฯ ถวายพระพร

วสันตดิถีกัมมันต์ 14

กัมเกล้าประณมกรประณต	ศรีจตุรทิศไทย
ทรงเดชพิเศษสรไกร	ศุภเกริกฤคคาร
สมเด็จพระภูมิพลชาติ-	คิยรัชวราช
เลิศบารมีกิตติขจร	ภักโยมโหฬาร
ทุกเชื้อและภักถิภักติ	รัฐวัฒนากร
เย็นล้ำวรมนสราญ	บิตติด้วยพระปรานี
เอกองค์เห่แว้วประเสริฐ	ศุภเลิศนัยเทวี
ผ่านภพสยามรมยศรี	นพรัชจรวิษณุเจ้า
ร่วมเกษพระเศษสุรสถิต	ประลุกิจวิไลวรรณ
อัคราชนนียังคฤนั้น	ฐิติคุณพระบารมี
ด้วยเดชะบุญภูมิพงศ์	รุจิวงศ์พระจักรี
พูนเพิ่มพระขนิมจิระสุปรีดี	วรรณารมโนทัย
เป็นยอดพระมิ่งนิกรผอง	กิตติครองททัยใน
ขอน้อมถวายพระพรไชย	ภูมิพลประไพสาคันต์
ขอคุณพระเดชรัตนวสันต์	ทนุรัฐถนุทาน
ปราบศึกขจัดภัยและพาล	ชนะด้วยพระบารมี
ขอเทอดพระเกียรติอริยยศ	ดิรพจน์พระเพ็ญศรี
คู่บุญพระเบื้องคุณทวี	วรภูมิพลชัย
สรวนขีพถวายพระปรมิน-	ทรปิเนปะชาไทย
คราวหลั่นภาววิไล	วราชชโยดม
ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม	
ข้าพระพุทธเจ้า “คณะนักศึกษาแม่โจ้”	ขอเดชะ

ณ สันต์

วิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่

๕ ธันวาคม ๒๕๑๓

คำขวัญผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่

รู้สึกดีใจที่นักศึกษาได้เรียนจบหลักสูตรอีกรุ่นหนึ่ง สมความตั้งใจในหน้าที่ของครูหรือหน้าที่ของวิทยาลัย แต่ก็ยังมีความเป็นห่วง ห่วงอาลัยในฐานะเป็นลูกศิษย์ที่ครูจะต้องรักแล้วก็จากไป ห่วงอนาคตว่าออกไปจะทำอะไร.....ดีหรือไม่ดีอย่างไรและห่วงความรู้ทางเทคนิคสำหรับประกอบอาชีพ ชื่อน้อย่าลืมที่ได้ไปจากวิทยาลัยนี้ไม่พอเพียงจะต้องศึกษาต่อไปอีก เพราะโลกที่จะต้องเผชิญยังกว้างใหญ่ ใญ่ศาลปัญหาต่าง ๆ จะต้องพบอีกมาก จึงมีความหวังว่าความตั้งใจ ความหมั่นเพียร คีลธรรม จรรยา ความนึกคิดหรือทัศนคติที่เคยอบรมกันไว้คงจะเป็นเครื่องมือทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิตของตนเองได้ ขอให้โชคดี

อาจารย์ วิชาด บุญศรี วงษ์ชัย
B. Sc. Agri, M.S.
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่

อาจารย์ ประสงค์ วรต (รองผู้อำนวยการ)
กศ.บ., M.S. (Texas)

คำขวัญ

- จุดหมายของการศึกษาก็คือ "ความก้าวหน้าของวิชาความรู้ และการกระจายเผยแพร่ความจริง"
- เมื่อเป็นผู้นำต้องมีการเตรียมพร้อม และรู้จักต่อการเปลี่ยนแปลง
- เมื่อเราก็คมาเป็นมนุษย์ก็ต้องรู้จักทำอะไรบ้าง แต่การกระทำของเราต้องเป็นการกระทำที่ดีและมีประโยชน์
- เมื่อทำอะไรก็ควรมีความมุ่งหวังดี มีคุณธรรมในใจมีความตั้งใจแน่วแน่ และทำงานให้มีประสิทธิภาพ
- งานเป็นเครื่องวัดชีวิตคน
และขอให้ทุกคนประสบโชคดีในชีวิต และความก้าวหน้าในการทำงาน

อาจารย์ เรม เนครศิริ (หัวหน้าฝ่ายบริหาร)

คำขวัญ

ขอแสดงความยินดีในความสำเร็จ ของศิษย์ แต่ขออย่าเข้าใจว่าการ
ศึกษาของศิษย์สำเร็จแล้ว ทั้งจริงความรู้ที่ได้รับไปนั้นเป็นแต่ส่วนน้อยส่วน
หนึ่งเท่านั้น ถ้าหวังความก้าวหน้าจึงหมั่นศึกษาหาความชำนาญ และ
ศึกษาค้นคว้าใหม่ ๆ อย่างหยุดยั้ง

ขออวยพรให้ศิษย์ ประสบแต่ความสำเร็จ เป็นแบบอย่างที่ดีแก่คน
ทั้งปวง

อาจารย์ อรรถธ ธิติชัย (หัวหน้าฝ่ายธุรการ)

ศ.ด.บ., ส.ด.บ., M.S.

คำขวัญ

ในฐานะที่ทำงานทั้งหลาย

จบการศึกษาจากสถาบันการศึกษา โปรดระลึกไว้ว่า มิได้หมายความว่า เป็นการสิ้นสุดการศึกษา ความเป็นชีวิตและยังไม่หยุดนิ่ง ความเป็นการศึกษาสำหรับทำนองยังมีอยู่เพราะ “โลกคือมหาวิทยาลัยแห่งชีวิต” ดังนั้นโปรดฝึกฝน ได้หาความรู้ ความชำนาญในสาขาวิชาของท่านให้เพิ่มพูนยิ่งขึ้น เพราะสรรพวิชาต่าง ๆ นั้น วิวัฒนาการอยู่ตลอดเวลา ท่านได้รับกฎแห่งชีวิตไปสู่แสงสว่างแล้ว จงใช้สติปัญญาของท่านให้ถูกแจ้งให้เป็นประโยชน์ต่อชีวิตสังคม และประเทศชาติ

ในฐานะที่ทำงานทั้งหลาย

เป็นปัญญาชน สังกัดอยู่ในสังคม เป็นสมาชิกของสังคมและเป็นเจ้าของสังคม เพราะ “มนุษย์เป็นสัตว์สังคม” ดังนั้นโปรดช่วยกันจรรโลง และสร้างสรรค์สังคมของเราให้เป็นสังคมที่สมบูรณ์ เป็นโลกที่น่าพิศมัย เสมือนหนึ่งบ้านเรือนที่สวยงามถูกสุขลักษณะอนามัยน่าอยู่อาศัย โปรดอย่าใช้สถาบันสังคมเป็นเครื่องมือเพียงเพื่อตนเอง แต่ทุกคนควรดำรงไว้เสมอว่า “แต่ละคนเพื่อนทั้งหมด และคนทั้งหมดเพื่อนแต่ละคน”

ในฐานะที่ทำงานทั้งหลาย

เป็นมนุษย์ ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมมนุษย์ การมีชีวิตอยู่ย่อมคู่กับการทำงานเพราะ “ชีวิตคืองาน และงานก็คือชีวิต” มนุษย์เราจะเป็นแค่บริโภคฝ่ายเดียวไม่ได้ แต่ละคนย่อมเป็นปัจจัยทางการผลิต คือทำให้เกิดขึ้นซึ่งสินค้าหรือบริการทางเศรษฐกิจของครอบครัว สังคม หรือประเทศชาติจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับโดยตรงกับประสิทธิภาพของผู้ผลิต เมื่อแต่ละคนต่างก็เป็นปัจจัยของการผลิต ก็เป็นเจ้าของของแรงงาน ดังนั้น โปรดช่วยกันประพฤติตนและทำงานให้มีประสิทธิภาพสูงที่สุดเท่าที่ประสิทธิภาพของท่านจะมีได้

ขอให้ทุกท่านจงประสบโชคดี

อาจารย์ ดำรง บุญบง (หัวหน้าสาขาการ)
ป.ป.ค., Dip in Horticulture

คำขวัญ

“จงรักษาความดีไว้คู่จึ่งเกิดรักษาความดีจนเป็น” การจบหลักสูตรของนักศึกษา ชั้น ม.ศ. ๖ ไม่ใช่จบการศึกษา การศึกษาไม่รู้จักจบสิ้น งานทุกอย่างผู้กระทำต้องศึกษาในงานนั้นๆ แม้จะเป็นอาชีพส่วนตัวหรือราชการก็ตาม นักศึกษาจึงเพียรพยายามประกอบความดีอยู่เสมอ

เมื่อประกอบความดีไว้แล้วจงพยายามรักษา ความดีนั้นไว้ให้ทำการทำความชั่วเพียงครั้งเดียวก็สามารถลบล้างความดีที่ตนได้เพียรพยายามกระทำไว้ได้หมดภายในไม่กี่ชั่วโมง

อาจารย์ สุวัฒน์ มงคลขันธ์ ป.ป.ก.

อาจารย์ สุทิน น้อยเวโร คส.บ, M.S.

นาวาเอก สุวัชรชัย ป.ป.อ. ป.น.

นาวาเอก มณฑล นาวา พ.อ.

อาจารย์ อนันต์ ปองทอง

ป.ม.ก., B.S.A., T.C.A.E., M.A.

อาจารย์ ทองอินทร์ หินคำ

ปว.ส (เกษตร). ปก.ส สูง (พลานามัย)

อาจารย์ เลอศักดิ์ สุวรรณนิคย์

ศส.บ, พ.ม, M.S (Agri-Adm), M.S (A.H)

อาจารย์ บุญ ก่อมงคลหอ
ป.ม.ก., B.S.A.

อาจารย์ จำนง ขาวขี้
ปว.ส (บัญชี), ป.ม., คศ.บ

อาจารย์ จรัส เจริญศักดิ์
ค.บ.

อาจารย์ บำเพ็ญ ชูคณา
B.S. (Agri.)

อาจารย์ เรวัต พอลัว
ปว.ด. (ช่างยนต์), ป.ม.

อาจารย์ โสภะ สัตยสังข์ ป.ม

อาจารย์ พงษ์บุญ จันทรมานนท์ คศ.บ.

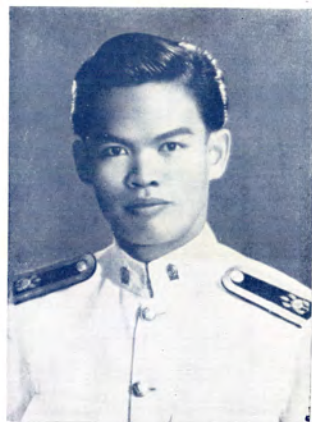
อาจารย์ ทวี เวชระธรรม
กส.บ.

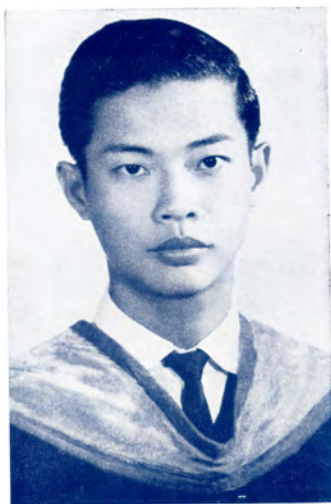
อาจารย์ ประมาท เสริมสาธิต
วท.บ (เกษตรนิเทศ) พ.ม.

อาจารย์ สุมาน กษัตริย์
กส.บ.

อาจารย์ สุกกร เกศสุวรรณ
ป.ม. (อาชีวศึกษา)

อาจารย์ ปรีชา ศิริสะอาด
กส.บ.

อาจารย์ เจริญศักดิ์ ชุ่มพ
ป.ม.ก

อาจารย์ เกรียงศักดิ์ สุวรรณศิลป์
กศ.บ.

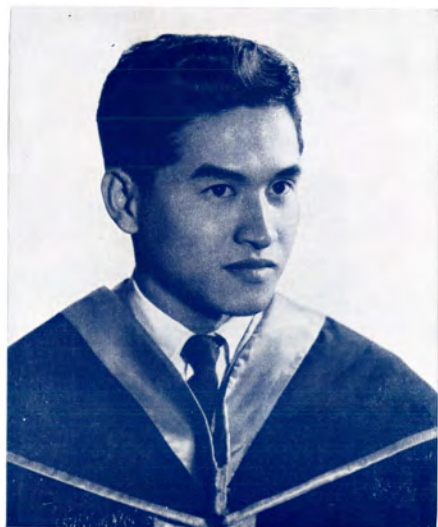
อาจารย์ ชรรณนุญ ฤทธิมนต์
กศ.บ., M.S.

อาจารย์ สมพงษ์ ศิริสะอาด
ก.สบ.

อาจารย์ มาโนช ศรอนันต์
วท.บ. (เกษตร)

อาจารย์ ปรีโรจน์ ป้อมสำราญ
สพ.บ.

อาจารย์ สมบูรณ์ ศศิธร
มัธยมศึกษาตอนปลายแผนกช่างไม้

อาจารย์ ทรงทอง จันทร์
กศ.บ.

อาจารย์ สวัสดิ์วงศ์ ดอนไว
กศ.บ.

อาจารย์ เจียม ควงสงค์
ป.น.ก.

อาจารย์ วิโรจน์ วุฒิเวทย์
ปว.ส. (เกษตร)

อาจารย์ อภิชาติ รัตนวราหะ กศ.บ.
อาจารย์ที่ปรึกษาหลักสูตรปริญญาโท

คำขวัญ

ในศัพท์ทางการเกษตรเรามีคำที่ใช้กันมากคำหนึ่งคือ "Cultivation" แปลตามตัวมีความหมายว่า "กิจการงานแห่งการกระทำให้เกิดผลจากดิน" ในทางสังคมศาสตร์ก็มีคำเช่นเดียวกันนี้คือ "Cultivated man" ถ้าตีความหมายก็คือ ในที่ได้รับการขัดเกลา อบรม สั่งสอนและมีความคิดความอ่านด้วยตัวของตัวเอง ตลอดจนมีคุณธรรมอันดีงาม เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติในอนาคต เปรียบประจักษ์กันที่ได้รับการเชิดชูชมเชยมาอย่างคึกคักเช่นกัน ณ โอกาสนี้จึงขอแสดงความดีใจอีกอันหนึ่ง ในชีวิตของนักศึกษาที่รักทุกคนเช่นนี้ ผมจึงขอฝากความหวังดีและข้อคิดเห็นแก่ทั้งคุณพี่ มาสู่พวกเราทุกคนด้วย

อาจารย์ที่ไม่มีรูป

- อ. จงจิต วรยศ
- อ. โยธิน วัคศิริศักดิ์
- อ. ประสงค์ พิเศษฐิพันธ์
- อ. สะอาด แข่งขัน
- อ. บันเทิง ศิริบัวเดือน

อาจารย์ที่ไปศึกษาต่อ

- อ. ธนิต มะลิสุวรรณ
- อ. สราวุธ เพิ่มพล
- อ. สมนพร ยกศรี
- อ. ดาวร สุทธิพันธ์
- อ. ปรีชา เกตุทัต

ประวัติวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่

วิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ เดิมเป็นโรงเรียนเกษตรกรรมแม่ใจ ในสังกัดกองโรงเรียนเกษตรกรรม กรมอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ วิทยาลัยตั้งอยู่ที่หมู่บ้านแม่ใจ ตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ห่างจากตัวเมืองเชียงใหม่ประมาณ ๑๕ กิโลเมตร บริเวณวิทยาลัยทั้งหมดมีเนื้อที่ประมาณ ๑๓๐๐ ไร่ รวมทั้งฟาร์มของวิทยาลัย เป็นวิทยาลัยที่รับนักศึกษาประจำ (กินนอน) วิทยาลัยได้เริ่มตั้งขึ้นมาเมื่อวันที่ ๓๒ ซึ่งมีประวัติพอสมควรดังนี้

ในปี พ.ศ. ๒๔๘๗ กระทรวงธรรมการได้จัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูประถมกสิกรรมประจำภาคเหนือขึ้นและเปิดทำการสอนเมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๗ โดยรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ เข้าเรียนหลักสูตร ๒ ปี มีพระช่วงเกษตรศิลปการเป็นอาจารย์ใหญ่ ในปี พ.ศ. ๒๔๘๘ ทางการได้โอนกิจการต่าง ๆ ของโรงเรียนนี้มาอยู่กับกระทรวงเกษตรธิการ และเปลี่ยนฐานะโรงเรียนเป็นวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หลักสูตร ๒ ปี และในปี พ.ศ. ๒๔๘๖ ได้เป็นโรงเรียน เตรียมอุดมศึกษาเกษตรศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน ในปี พ.ศ. ๒๔๙๑ ทางกระทรวงเกษตรธิการได้โอนกิจการ ของโรงเรียนนี้ไปให้กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เปลี่ยนฐานะเป็นโรงเรียนอาชีวศึกษาชั้นสูง แดงเกษตรกรรมหรือเรียกกันโดยทั่วไปว่า “โรงเรียนเกษตรกรรมแม่ใจ” มีหลักสูตร ๓ ปี ในปี พ.ศ. ๒๔๙๔ กระทรวงศึกษาธิการได้ยกฐานะของโรงเรียนขึ้นเป็น “วิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่” เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๙๔ กระทั่งทุกวันนี้

เนื่องจากเกษตรกรรม (กรมกสิกรรม) กระทรวงเกษตรธิการ ได้จัดตั้งสถานทดลองกสิกรรมภาคพายัพขึ้น พ.ศ. ๒๔๙๖ (ปัจจุบันเรียกสถานกสิกรรมแม่ใจ ตั้งอยู่ที่ตำบลบ้านเหนือ) ซึ่งขณะนั้นพระช่วงเกษตรศิลปการได้ดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้าสถาน

ในปี พ.ศ. ๒๔๙๗ ทางกระทรวงธรรมการ ได้จัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูประถมกสิกรรมประจำภาคเหนือขึ้น ซึ่งได้เปิดทำการสอนเมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๙๗ โดยรับนักเรียนที่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ขึ้นไปมาเรียน มีหลักสูตรกำหนดเวลาเรียน ๒ ปี โดยมีพระช่วงเกษตรศิลปการ ซึ่งดำรงตำแหน่งหัวหน้าสถานทดลองกสิกรรมภาคพายัพ เป็นอาจารย์ใหญ่ด้วย

ในปี พ.ศ. ๒๔๙๘ กระทรวงธรรมการได้จัดตั้งโรงเรียนมัธยมวิสามัญเกษตรกรรมภาคเหนือขึ้นโดยใช้สถานที่ร่วมกับโรงเรียนฝึกหัดครูประถมกสิกรรมประจำภาคเหนือ โรงเรียนวิสามัญเกษตรกรรมที่ตั้งขึ้นใหม่นี้มีหลักสูตร กำหนดเวลาเรียน ๔ ปี โดยรับนักเรียนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ จากโรงเรียนสามัญ เมื่อเรียนจบหลักสูตรแล้ว กระทรวงธรรมการกำหนดให้มีฐานะเทียบเท่ามัธยมศึกษาปีที่ ๘

ในปี พ.ศ. ๒๔๙๑ กระทรวงธรรมการได้ยกเลิกโรงเรียนมัธยมวิสามัญเกษตรกรรมภาคให้ “กองหงษ์” จังหวัดสงขลาโรงเรียนเกษตรกรรมภาคกลาง “บางกอกน้อย” ธนบุรี และโรงเรียนมัธยมวิสามัญเกษตรกรรมภาคอีสาน “โนนวิชัย” จังหวัดนครราชสีมา โรงเรียนเหล่านี้ได้โอนกิจการทั้งหมดมารวมกันที่โรงเรียนมัธยมวิสามัญเกษตรกรรมภาคเหนือที่ “แม่ใจ” แต่แห่งเดียว

ส่วนโรงเรียนเกษตรกรรมภาคอื่น ๆ ซึ่งก่อตั้งมาก่อนโรงเรียนแม่โจ้ก็ถูกยุบเลิก คงเหลือไว้แต่โรงเรียนฝึกหัดครูประถมกสิกรรมประจำภาคเหนือคือ “แม่โจ้” เพียงแห่งเดียวเท่านั้นและได้เลิกอุปไปทั้งหมดเมื่อสิ้น พ.ศ. ๒๔๔๑ อนึ่งในต้นปี พ.ศ. ๒๔๔๑ นี้ ทางกรมได้ออกกิจการต่าง ๆ ของโรงเรียนในภาค กระทรวงธรรมการ ย้ายสังกัดไป ขึ้นอยู่กับ กระทรวงเกษตรธิการ และเปลี่ยนฐานะของโรงเรียนนี้เป็นวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีหลักสูตรกำหนดมาเรียน ๒ ปี โดยรับนักเรียนที่สำเร็จชั้นมัธยมปีที่ ๖ จากโรงเรียนมัธยมสามัญเข้าเรียน

ในต้นปี พ.ศ. ๒๔๔๒ กระทรวงเกษตรธิการได้จัดตั้งวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ขึ้นที่อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร และกำหนดให้โรงเรียนนี้มีฐานะเป็นเทวียนวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีหลักสูตรกำหนดเวลาเรียน ๒ ปี โดยรับนักเรียนที่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ จากโรงเรียนมัธยมสามัญ เมื่อเรียนจบ หลักสูตร ที่แล้วมีสิทธิ์เข้าศึกษาต่อที่ วิทยาลัยเกษตรศาสตร์บางเขน โดยคงโดยไม่มีการสอบคัดเลือก

ในปี พ.ศ. ๒๔๔๖ กระทรวงเกษตรธิการ ได้ยกฐานะวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่บางเขนเป็นมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีหลักสูตร กำหนด ๒ ปี โดยรับ นักเรียนที่สำเร็จชั้นมัธยมปีที่ ๖ จากโรงเรียนสามัญ เมื่อเรียนจบหลักสูตรที่แล้วรับเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์บางเขนโดยเฉพาะ

ในปี พ.ศ. ๒๔๕๐ ทางกระทรวงเกษตรธิการ ได้ยุบ โรงเรียนเทวียน อุดมเกษตรศาสตร์ และนิยว่าจะโอนกิจการของ โรงเรียนนี้รวมกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทั้งหมด แต่พระวรวงศ์เธอกรมเสนาบดี ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมเกษตร มีทัศนะเห็นว่าไม่ควร

เห็นที่จะยุบเลิกเสียทีเดียวเพราะทางภาคเหนือเป็นดินแดนที่อุดมไปด้วยการกสิกรรม ถ้ามีโรงเรียนอย่างนี้ไว้จะให้สะดวกแก่ชุมชนทางภาคเหนือได้ศึกษาโดยสะดวก ฉะนั้น ทางทรงจึงได้ตกลงเป็นสถานศึกษาเกษตรกรรม กระทรวงเกษตรธิการ มีหลักสูตรกำหนดเวลาเรียน ๓ ปี โดยรับนักเรียนมัธยมสามัญที่สำเร็จแล้ว และนักเรียนที่สำเร็จจากสถานศึกษาภาคเกษตรที่บางเขนมีสิทธิ์เข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้วย

ในปี พ.ศ. ๒๔๕๑ ทางกระทรวงเกษตรธิการ ได้โอนกิจการทั้งหมดของโรงเรียนสังกัดชั้นอุดมการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการเปลี่ยนฐานะของโรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนเกษตรกรรมแม่โจ้ มีหลักสูตรกำหนดเวลาเรียน ๓ ปี โดยรับนักเรียนที่สำเร็จชั้นมัธยมปีที่ ๖ และโรงเรียนแห่งนี้ได้เปิดรับนักเรียนประเภทนี้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๕๒ เป็นต้นมา ครั้นต่อมาทางกระทรวงศึกษาธิการ มีนโยบายจะส่งเสริมโรงเรียนอาชีวศึกษาแผนเกษตรกรรมมีวิชาวฐานะสูง จึงได้ยกฐานะโรงเรียนเกษตรกรรมแม่โจ้เป็น “วิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่” ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๕๕ ในปี พ.ศ. ๒๕๐๐ กระทรวงศึกษาธิการได้เพิ่มหลักสูตรชั้นอีก ๒ ปี โดยรับนักศึกษาที่สำเร็จอาชีวศึกษาชั้นสูงแผนเกษตรกรรมและผู้สำเร็จจากฝึกหัดครูประถมกสิกรรม (ป.ก.) เข้ารับการศึกษาระดับได้วุฒิ ป.ม.ก. เทียบเท่าอนุปริญญา

ในต้นปี พ.ศ. ๒๕๐๕ กองโรงเรียนเกษตรได้ย้ายแผนกฝึกหัดมัธยมกสิกรรมจากวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ ไปตั้งที่วิทยาลัยเกษตรกรรมบางพระชลบุรี และทางวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ ก็ได้เพิ่มหลักสูตรวิชาชั้นสูง (เทคนิคเกษตร) กำหนดเวลาเรียน ๒ ปี โดยรับนักเรียนที่สำเร็จอาชีวศึกษาชั้นสูงแผนเกษตรกรรม และผู้ที่สำเร็จจากภาคเทคนิคเกษตรที่มีวุฒิเทียบเท่าอนุปริญญาทางเกษตรศาสตร์ ป.ว.ส. (เกษตรกรรม)

สิ่งแวดล้อม-โลกทัศน์-และความหวัง

☆ โดย อภิขัย รัตนวาทะ ☆

เมื่อตอนสอบเลื่อนชั้นเข้าราชการ ถึงวิชาสอบสัมภาษณ์กับข้าราชการทั่วๆ ไป คิดใจซ้อคิดเห็นอย่างหนึ่งของท่านคือ ท่านบอกว่า เด็กไทยนั้นถูกอบรมและเลี้ยงดู จากผู้ปกครองมากเกินไป จนทำให้ความเป็นตัวของตัวเอง และกล้าแสดงออกในทางที่ถูกต้องไม่มี พ่อแม่จะประคบประหงมตลอดเวลา ทำให้เด็กเป็นเด็กอยู่ตลอดเวลา ไม่เหมือนกับลูกฝรั่งซึ่งเลี้ยงอยู่ในนอก ถึงเวลาไหนก็ให้ตามเวลา เด็กรู้จักช่วยตัวเองตั้งแต่ยังเล็ก และที่สำคัญคือ เขาฝึกให้เป็นเด็กตั้งแต่ยังนอนบนเบาะ

อันนี้ผู้เขียนเห็นด้วยเป็นอย่างมาก เพราะเท่าที่สังเกตดูเป็นเช่นนั้นจริง ๆ เพื่อนลูกผู้ที่มีเงินบางคน ปัจจุบันแม้จะจบจากมหาวิทยาลัยแล้วก็ยังต้องพึ่งพ่อแม่เป็นเด็กอมมือตลอดเวลา หรือแม้แต่เด็กที่ศึกษาที่สอนอยู่ที่นั่นเหมือนกัน ตามในหนึ่งว่า ใครเข้าใจบ้าง-ไม่มี, ใครไม่เข้าใจบ้าง-ก็ไม่มีอีก (หรือมีก็เหมือนอย่างสากล ๆ ต้องเหลียวรอบ ๆ ตัวก่อน) และทุกอย่างบางครั้งต้อง บ่อนให้ ความคิดริเริ่ม ที่จะทำตัวของตัวเองในขอบเขตที่ควรจะทำได้ ก็ไม่กล้า

อันนี้ผู้เขียนเห็นด้วยเป็นอย่างมาก แม้ผู้เขียนเองขณะที่ยังเรียนอยู่ก็เหมือนกัน มันถึงเลไปทุกอย่าง ทั้ง ๆ ที่คิดว่า สิ่งนี้เป็นของดีที่ไม่กล้าและรู้สึกเสียใจอยู่ตลอดเวลา เมื่อทวนกลับไม่จนถึงอดีตที่ผ่านมา จึงอยากจะฝากข้อคิดเห็นอันนี้ ไว้สำหรับนักศึกษา ณ ที่นี้ด้วย

ทั้งหมดที่กล่าวมาแล้ว จะโทษที่ตัวบุคคลได้ เราควรมองที่ระบบหรือสิ่งแวดล้อมที่แท้จริง หลายอย่างประกอบด้วยความคิดเห็นของผู้เขียนคิดว่า เราต้องขยับกันจนเกินไป (แม้ว่าความสบายนั้นจอมปลอมก็ยังอยู่บ้างในปัจจุบัน ในบุคคลบางกลุ่ม) เพราะจากการ

เหลียวคาศึกษาบ้านเมือง ของประเทศอื่นเขา รู้สึว่าเขาลำบากกันจริง ๆ ไม่ว่าจะเป็นตายวันตายพรุ่งเมื่อไหร่ โหระต้องรบ โหระต้องพิทเทสตรวย ให้เพาะปลูกได้ ฯลฯ แต่เขาก็สามารถฟันฝ่าไปจนได้ แต่บ้านเมืองเรามีก่ออย่างพร้อม ทั้งน้ำเชื้อจะอุดม มีได้แห่งผา การแย่งกันกินยังไม่มากพอ พันธุ์พืชอาหารได้ แต่คนของเรา (Humanresources) คุณภาพและประสิทธิภาพก็พอแล้วหรือคิดพอกที่จะพอก ได้อย่างมั่นใจว่า “ประเทศชาติเป็นของทุกคนที่จะต้องร่วมกันรับผิดชอบ” และถ้าพอที่จะร่วมกันกระทั่กับบุคคลที่ (ชอบ) พูดว่า “ประเทศชาติไม่ใช่ของทุกคนเดียว” (อย่างที่เป็นอยู่) ดังนั้นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ การสร้างโลกทัศน์ที่ดี ที่ถูกต้องแก่สังคม โลกทัศน์ที่ดี คืออะไร

คือแนวความคิดเห็นหรือพฤติกรรมการแสดงออกต่าง ๆ ของมนุษย์ในสังคมนั้น ๆ เช่น

โลกทัศน์ ของนักหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน คือ การฉายโศกาสเสนอข่าว มีตรัยขัณฑ์ ขาด สำคัญกว่าข่าว การประกาศขุดคองคองนิคสน

โลก ทัศน์ของ แม่ค้า ที่เห็นว่าการ ขาย ของวันไหน เพื่อ ความ เป็นอยู่ ของวัน พรุ่งนี้ สำคัญกว่าการ ไปออกเสียงเลือกตั้ง

โลกทัศน์ ของนิสิต นักศึกษา ที่เห็นการ เชื้อรวิศึกษา หรือการ ทำงาน บอสด์เบบ “เดือนไหนแตก” สำคัญกว่า การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน หรือการไปฟังอภิปรายเรื่องความเป็นความตายของประเทศ

โลกทัศน์ ของข้าราชการที่คิดว่า ทำอย่างไรจึงจะทำงานให้เหนื่อยที่สุด แต่ขอให้ได้เงินมาก ๆ สำคัญกว่า การทำตัวเป็นเบี้ยผู้รับ ประชาชนคือ ตัวอ่อนของ คำว่า โลก

ทวชนี่ ซึ่งอาจจะฝากไว้ในหนังสือเล่มนี้ ในฐานะที่นักศึกษาก็จะสนใจทุกคนและอยากจะถามว่า ท่าน เล่ามีโลกทวชนี่แบบใด

ท่านยังหนุ่มยังสาว กระชุ่มกระชวย กระตือรือร้น และปรารถนาดีต่อสังคม ส่วนรวมท่านมีแนวทางของตัวเองหรือยัง ท่านพร้อมหรือยังที่จะเผชิญกับการก้าวไปข้างหน้า

อยากถามว่าท่านกลัวกฎใหม่ ? และจำเป็นด้วยไหมที่จะต้องเคารพหลังผู้ใหญ่ (เพื่อมิให้หมกมุ่น แต่กลับถูกหมกมุ่นอย่างมาข้างหน้าข้างหลังกักเอา)

ท่านสร้างฝันมาแล้วนอกตัวเองมากไหม (ถ้ามากข่มมันเสีย) เหล่านี้คือคำถาม ที่อยากจะถามท่านไว้ และถ้าใครมีคำตอบ หรือข้อขัดแย้งอย่างไรบอกกันบ้างจะขอบคุณยิ่ง

ความหวังของท้ายที่สุดนี้ ขอบอกว่ามี และมากด้วย

๑) ความนับรู้อธิปไตย และหวังที่ต่อสังคมส่วนรวมจริง, ของคนรุ่นใหม่ (แม้ว่าจะต้องรู้จักการแก้ปัญหาแทน (Know how)

๒) คนรุ่นใหม่ ฉลาด และมีโลกทวชนี่ ที่ดี (กว่า) มากขึ้น เช่น การแสดงออกของการทำงานเป็นส่วนรวม

๓) ประเทศชาติ โน่นภาคนี้เป็นของพวกท่าน เพราะพวกท่านต้องมีการปกครอง (ยัง) มีลูก และจะเอาข้าวและโรงเรียนที่ให้แก่เขาละ คนแก่ ๆ ในปัจจุบันนี้หรือต่อไปก็เข้าโรงเรียน และการที่พวกเราจะต้องประเทศชาตินี้หรืออันนี้อะไร สู้ไปเดิน โบว์ลิ่งดีกว่า

๔) คนมากขึ้น (เพิ่มขึ้นอีละ ๑ ล้าน) ต้องแบ่งกันเกือบทุกอย่าง ถ้าไม่มีการช่วย กันคิด กันทำใช้ดีกว่าเดิม (ที่เป็นอยู่) หรือมองเห็นการฉ้อโกงมากขึ้น ประเทศชาติคงล่มจมแน่

ที่สุดขอฝาก สุภาษิต ไว้ข้อหนึ่งคือ “ขอให้คุณเป็นลูกศิษย์เสมทุกคน จงคิดและก้าวหน้า มีคุณธรรมกว่าผมซึ่งเป็นครูของคุณ เพราะผมจะเห็น สังคมจะก้าวหน้ามิได้

สวัสดิ์

๒๖ ค.ศ. ๑๑

จากใจ

จำใจจรจากลาอ้ายแสน

ไถ่ถอนแดน “แม่” จำเคยอาศัย

ต่อจากนั้นคือร้างห่างไปไกล

ด้วยหทัยที่ซอกซำ และนาคา

อาลัยเอ๋ยดึกเร้น เคยเขียนอ่าน

กรบอาจารย์ผู้ประสาทางการศึกษา

อีกทั้งพี่ และน้อง, คอยขอลา

ด้วยถึงคราวจรจากจากอาลัย

สนรายเรียงเคียงคู่อยู่ยุดสูง

หางนกยูงหงอกขาวพราวไสว

เคยแอมแอมเร่มเจ้า เจ้าพิศกสาย

อนาคาใจ แลหา แสน อวรณ์

หันกลับมาสภาพหน้าคราจะจาก

ไถ่เพื่อนยาก เคยร่วมเรียงเคียงสมร

มิตรชายหญิง เคยซึ้งใจจากจร

สุดท้อคลอนควงหทัยให้ตรอมตรม

ขอไว้เพื่อนเป็น “ลูก” ที่ดีแท้

เพื่อให้ “แม่” ขมขื่น ไม่ขื่นขม

ประพฤติด้อยว่าตามอารมณ์

ให้สมรุ่น “สามสิบสาม” นามระบิล

นภาพร จำปาศรี

ศาลเจ้าแม่โจ้

ครองจิต ชำญตะนะ

189 คงดงสะแกกรัง, เมือง จ. อุทัยธานี

จงสร้างคามหวังไว้ ในจิตใจส่งทอดไปคือบทเรียน

สาวงามจากอุทัยคนที่ชื่อ "แจ่ม" นั้นเอง แจ่มเป็นคนสุภาพ
เรียบร้อย พุทเพระและใจเย็น เป็นลูกสาวที่น่ารักของ "แม่" ที่สุด
คนหนึ่ง นอกจากจะแจ่มสมชื่อแล้ว เธอยังเป็นเยี่ยมในด้าน การเรียน
อีกด้วย เธอเป็นคนขยัน ว่าง ๆ มักจะอ่านหนังสือประเภทกำลังภายใน
สถิติทางด้านการงานการเรียนดีเยี่ยม การแต่งกลอนเป็นสิ่งที่แจ่มโปรด
ที่สุด ยกตัวอย่างเช่น กลอนสศก ทั้งไพเราะและจับใจผู้ฟังมาก จนภาค
ต้องการเรียนต่อไปเรื่อย ๆ

ดวงอุทัยเราเอง

สินมีรูปร่างสูงโปร่งเต็ม แต่ก็ไม่ค่อยมีความน่าเอ็นดู สินนั้นคงไม่ค่อยดี เคยก่อเหตุการฉ้อโกงแล้วชวนให้กับเพื่อนหลายครั้ง เขาเป็นผู้ที่ให้ความสนิทสนมกับเพื่อน ๆ เสมอ เรื่องสกริปท์ไม่ค่อยจะสนใจใครนัก อาจเพราะหาเงินไม่เจ๊งก็ได้ ส่วนเลิกของหัวใจแล้วเต็มไปด้วยความโอบอ้อมอารีกับทุกคน คนอื่นคงสินบอกว่า จะช่วยสร้างลูกน้อยหน้าให้กองทัพไทยก็ได้ ไม่น่า

โกลินทร์ จำภา

40/2 ตลาดก๊ก ย. สดึก จ. บุรีรัมย์

กัจจา ดนอมแสง

261 ขอบสวนพุด ถนนสารวิถี อ. ยานนาวา พระนคร กท. 12

รุ่นน้อยแต่เข้าใจจริง คักว่ารู้มากท่เข้าใจน้อย

ผิวก่ำ ๆ ตาหวาน ๆ ผู้ที่เห็น จะเป็นใครไปไม่ได้นอกจาก
“เปี้ยก” ผู้ซึ่งเบือแสงสีและความศรัทธาใจของเมืองหลวง มาเป็นเกษตรกร
ผู้รักความงามตามธรรมชาติ และกลิ่นไอของคอกเอื้องกลิ่นเหนือ เปี้ยก
เป็นคนใจเย็น รักเพื่อนฝูงไปไหนไปกัน เอาการเอางานไม่ค่อยจะยอม
แพ้ใครง่าย ๆ เพศตรงข้าม เปี้ยกถือคติว่า รักวัวมั่ง ชัง ชัง ทอบ”
อนาคต ผู้จัดการแถว ๆ บ่อหลวง เพื่อน ๆ ก็เห็นดีด้วย

กรรณิกา แฉ่งกรณ

8 ถนนวิภาวดี พ. ตรีสารวัง จ. สุโขทัย

เมื่อไม่มีส่งเราพอใจ ก็จงอย่าพอใจอะไรเสียเลย

"อติ" เป็นนิคเนมที่เพื่อน ๆ รู้จักกันดี อติ เป็นเจ้าของร่างผอมบาง สูงโปร่ง และสวยเรียบร้อย สำหรับเธอเพื่อน ๆ คงจะจำได้ทันทีในเสียงที่ดังกังวาน แท้แต่แฝงไว้ด้วยความนุ่มนวล นอกจากนั้นเธอยังมีความสามารถในการทำอาหารฝีมือเยี่ยมคนหนึ่ง การเรียนอติกก็ไม่เก่งนัก แต่ก็เอาตัวรอดเสมอด้วยการทูลหนึ่งสื่อแบบหักคำกินเข้า อนาคตคงต้องการทำงานประจำเป็นอันดับที่ 1 แน่ ๆ ภาคตะวันออก ได้ก็ที่ย้ายสิม-เพื่อนนะ

ภคดิ เอี่ยมโสภาส

๒๐๗ ซ่างคาลูปแบก อ. เมือง จ. สมุทรปราการ

๔ คนควีเป็นเครื่องกล่อมโลก

ไม่ว่าใครมักจะชมกิตติรูปหล่อเสมอ เป็นผู้ที่เอาการเอางานทาง
บ้านคนควีมากที่สุด ในยามว่างมักกลุกคลีอยู่กับกัณฑ์ควีคู่มือ คิเป็นคน
ใจเย็นรักเพื่อนฝูง ในวันหยุดเรียนเพื่อน ๆ มักจะเห็นกิตพาน้องสาวไป
คูหนึ่งเสมอและคงจะมีข่าวกับอกเพื่อนฝูงในเร็ว ๆ นี้ การเรียนและการ
งานของเขาก็เป็นที่พอใจได้ อนาคต คิกกล่าวว่าจะมีราชการแถว ๆ
ตานน่านแหละ โชคดีควี

เกียรติภูมิ จินฉาวงศ์

1037/10 สถานพธำมาด อ. เมือง จ. เชียงราย

เจ้ารักชีวิตของเจ้าหรือ ? ถ้าเช่นนั้นก็จงอย่าปล่อยให้เวลา
เสียไปเปล่า เพราะเวลานั้นมันยิ่งประกอบทำให้มีความสุข

จากจังหวัดเหนือสุดของประเทศ แดนที่เพื่อน ๆ ให้อนิยามว่า
เมือง "ห้อยแหวไหล" เป๊ยกพว้างที่สมารัทสมชายชาตรีมาเป็นลูกแม่กับ
เขาค้วยเหมือนกัน เป๊ยกเป็นนักบาสเก็ตบอลตัวจริงของทีม และชอบกีฬา
นํ้ามาก เขาเป็นคนใจร้อนแต่ก็มีเหตุผล ไฉนหยุกเพื่อน ๆ มักเห็นเขา
เดินแบกข้าวแหว ๆ วิทยาลัยครูเชียงใหม่เสมอ อนาคต เป๊ยกบอกว่าคิด
จะเป็นผู้จัดการเตาต้มเชียงตวย

คิดถึงในใจ

เบ้มเป็นคนที่มีรูปร่างสูงโปร่ง ผิวขาว รักเพื่อนรักฝูง ในด้านการเรียนการงานนั้น เบ้มบอกว่าเรื่อย ๆ เหนื่อยก็พักในยามว่างเบ้มชอบฟังเพลงเป็นที่สุด สำหรับดอกไม้ที่จะเอามาประดับใจนั้น ยังมองหาไม่เจออนาคต เบ้มบอกกับพวกเร่ว่า "ตามดวงละอะเพื่อนเอ๋ย"

กอบเกียรติ ปาริณัฏฐกุล

27/8 คณมด สุงามแพ้ว

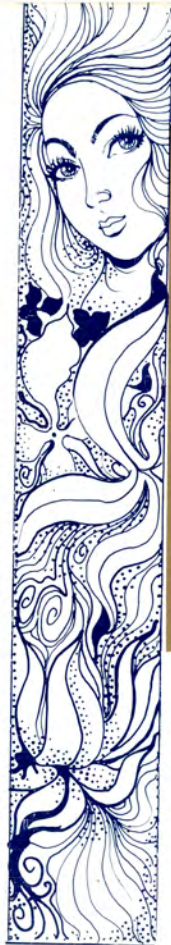

ท้าวคำบั้ง จันทราพร
สถาบันการศึกษาชาวครุฑชั้นสูง เมืองจันทร์

ความอดทนเป็นสิ่งขมขื่น แต่ผลของมันหวานแสนเสมอ

หอยเป็นนักศึกษาต่างประเทศที่ได้รับทุนมาศึกษา ต่อในแม่โจ้
เพื่อนฝูงรักหอยมาก เพราะหอยคุยสนุกเป็นคนหัวเราะ เอาจริงกับการงาน
การเรียน ชอบเข้าเวียงในวันหยุด เพศตรงข้ามนั้นมียู่ที่บ้านแล้ว

อนาคต คงจะเป็นผู้วางรากฐานการศึกษาด้านเกษตร แก่
เยาวชนแห่งพระราชอาณาจักรลาว

When I breathe I hope

ชดก็เป็นนักศึกษาต่างประเทศผู้หนึ่งที่ได้รับทุนมาศึกษาต่อยังแม่โจ้
ชดเป็นคนรูปร่างใหญ่โต พูดเสียงดัง จักได้ว่าเป็นนักบริโภคคนหนึ่ง
ยามว่าง ๆ เพื่อนมักจะเห็นเขาอุ้มตุ๊กตาอ้อย ๆ ที่น่ารักเล่นเล่นเสมอ
ใช้แล้วคว่ำเขาเป็นผู้ที่หมดหวังแล้วในเรื่องสตรีเพศ อนาคตจะกลับไป
พัฒนาบ้านเดิมให้รุ่งเรืองให้จงได้

ท้าวคำพล จอมนลร์

กรมกลศกรรม เวียงจันทน์ ประเทศลาว

จรี ปันวงศ์

102/3 ถนนบ้านหนองผือ อ. ตำบล อ. เมือง จ. อุตรดิตถ์

ทำดีแต่อย่าเด่นเพราะถ้าเด่นมักเป็นภัย

วี จากเมืองลับแล สู่มืองที่เต็มไปด้วยความยากลำบากที่แม่ใจ
 ้วยใจรัก (ผกบัง) วีเป็นร่างเล็กทำทางทะมัดทะแมง เป็นคนรักงานมาก
 ที่สุด ว้าง ๆ จะคลุกคลีอยู่กับพวกผกต่าง ๆ เขามีสิ่งไร้วัดเวียน
 ทุกอาทิตย์เขี้ยวละ วันไหนถ้าไม่เห็นเขาที่แปลง ก็มักจะเห็นซมัสซี่เขี้ยว ๆ
 แดง ๆ แล้ววิทยายุทธเขี้ยวใหม่เป็นประจำ อนาคตอยากเรียนต่อ

จรินทร์ จิตรกุล

1330 ถนนมธาคไทย อ. เมือง จ. นครราชสีมา

เพื่อนกันทางวัย เพื่อนดาบหยาบ

จ๊อต ผู้อาภัพที่สุดคนหนึ่งในรุ่นของเรา ซึ่งรู้จักเขาในนามจ๊อตผู้เฒ่า เขาเป็นคนรูปร่างเตี้ย ขาว ปกติเงียบขรึม พูดน้อย บางครั้งเราจะเห็นจ๊อตนั่งเฝ้าอยู่คนเดียว เขาได้พบอุปสรรคต่าง ๆ ในแม่โจ้ จนเอาตัวแทบไม่รอด แต่เขาก็ยังเป็นคนใจเย็นอดสูเสมอ การงานไม่ต้องพูดถึงเพราะจ๊อตผ่าน Y.F.T. มาแล้ว 1 ปี ด้านการเรียนต้องพักการเรียนไป 2 ปีเต็ม แต่ด้วยใจรักจ๊อตได้หวนกลับมาแบกจบอีกครั้งหนึ่ง อนาคตบอกว่า คอยดูเถิดจะต้องเป็นเศรษฐีให้ได้ ขอให้สำเร็จครับ

พยายามให้ถึงที่สุด ในสิ่งที่ปรารถนา

ดอง เป็นชื่อที่คุ้นเคยกันใหม่เพื่อแ่ง ดอง เป็นคนที่พูดตรงไปตรงมา โผงผางไม่เกรงใจใคร แต่ก็มีเหตุผลเสมอ และเบเลศคนซึ่ง ๆ หน้า ไม่เลือกสถานที่ แต่ถ้าใครรู้สิ่งถึงจิตใจของเขาแล้วรับรองว่าจะต้องชอบเขา เพราะนอกจากบุคลิกที่หาใครเทียบยาก เขายังเป็นคนจิตใจกว้างขวางโอเอี่ยมอวยวิ รักเพื่อนฝูง และรักความจริงเสมอ สตรีเพศบอกว่า "อะไรก็ตามแต่จะได้อยู่ใกล้ๆ ใกล้ตามันไม่หวั่นอก" นัฟังเขาพูดซิ! อนาคตจะเป็นเจ้าของโรงงานทำกะปิที่ระยองนั่นแหละ

จำลอง กสิกรรม

613 ถนนแจ้งวัฒนะ ๓, กรุงเทพฯ, ๑๐๑๐๔

ฉวย คงนุ่น

565 ซอยสังฆวิมลละ 1 ลาดพร้าว กรุงเทพฯ 9

หัวใจในสังฆวิมล

หนุ่มสาวของเราคนหนึ่งจะมีเรื่องสนุกๆ มากๆ ให้เพื่อนๆ ฟังเสมอ และเป็นชื่อเล่นที่เพื่อนๆ เรียก เพราะเป็นคนร่าเริงเรียนดี ใจบุญสุนทาน ชอบบริจาคโลหิตให้สภากาชาดเป็นที่สุด เพื่อนๆ ทุกคนขอสรรเสริญ เพศตรงข้ามกำลังมองอยู่ การเรียนและสามารถเอาตัวรอดได้เสมอ การงานเขารักพอๆ กับการควมมอเทอร์ไรซ์ อนาคตและพูดอย่างแน่แน่ว่า อาจเป็นพนักงานวิศวะดินแดนๆ ลาดพร้าวแน่

ขนิษฐ์ สุนเจริญ

384/5 จรศักดิ์อักษร อ.เมือง จ.สุโขทัย

“คิด”

หุ่นแบบนั้นก็ไม่ใช้ใครพรอกนอกจากคนที่เพื่อนๆ เรียกกัน
ติดปากว่า “ไอ้เคย์” เพราะรูปร่างอันได้สัดส่วน เพื่อนๆ ไม่เคยเห็นความ
ขี้ขลาดของเขาเลย เขยของเรามีความมั่นใจไม่ว่าจะแฉะเรียนหรือคะแนน
แปลง เขยจึงมัก Top เสมอ ส่วนเพศตรงข้ามบอกว่ายังไม่คิดเลย
จะหนีจึงจัดได้ว่า เป็นหนุ่มที่ไว้รัก เมื่อถามถึงอนาคตก็ตอบอย่าง
หนักแน่นว่าจะเป็นเจ้าของฟาร์มที่สุโขทัย โชคดีครับ

เฉลิมโชค นิยมประสิทธิ์

105 ถนนพหลโยธิน ๒. เมือง จ. เพชรบูรณ์

ความดีของลูก ๆ คือความสุขของพ่อแม่

โชคเป็นชื่อที่เพื่อน ๆ เรียกสั้น ๆ แต่บางครั้งก็มีคนเรียกกันว่าเฉลิมโดลก เขามีใบหน้าที่ยิ้มแย้ม แต่จิตใจของเขานั้นแฝงไว้ด้วยความเมตตาปราณีต่อสัตว์ทุกตัวเสมอ โชคสูงได้สัดส่วนผมหยักศก การเรียนของเขานับเข้าเวียงมากกว่าเข้าห้องเรียน (ในระยะนั้น ๆ) แต่ก่อนหลังมานี้โชคของเขาดีขึ้นเยอะ งานหรือกิจกรรมของวิทยาลัย เขำทำนองที่ว่าส่วนร่วมใช้หัวส่วนตัวใช้กำลัง สัตว์เพศโชคยังไม่สนใจเท่าไรหรอกอนาคต ถ้าหนุ่มนี้จะเรียนต่อไปเรื่อย ๆ

มานิค กันหา

243 บ้านไร่ ต.ทุ่งคอก อ.สันป่าตอง เชียงใหม่

จึงมีความเชื่อมั่นในสิ่งที่ตนหวัง

หนุ่มหนุ่มมะขามข้อเดียวรูปหล่อหอไอเฟลเพื่อน ๆ มักเรียกเขาว่า “นิค” นิคเป็นคนเมืองโดยกำเนิด ตลอดเวลาที่ยืนอยู่แม่โจ้ นิคมักสนุกสนานกับเพื่อน ๆ เสมอ เรื่องการเรียนแล้วไม่ต้องห่วงเลย ถึงแม้หัวจะไม่ค่อยดีแต่เขาเป็นหนอนหนังสือคนหนึ่งเหมือนกัน บางครั้งก่อนสอบ นิคก็หนังสือไต่รุ่งเลยซนจัง การงานขยันขันแข็งก็ จนได้รับสมญานามจากเพื่อน ๆ “กิ้ง” ยามว่างนิคชอบซื้อถักรยานคู่ชีพเที่ยวไปเรื่อย ๆ แถว ๆ หมู่บ้านสงสัยจะไปพบสาวสวย ถูกใจแล้วละซี วันหยุดส่วนมากมักจะกลับบ้านเสมอ ๆ คงจะมีอะไรแอบไว้บ้านกระมัง อนาคต ก็บอกว่าจะเพาะถั่วงอกขาย

บ็อร์ดัน เจือนแก้ว

1670 ภาพระ อนุบุรี กท. 6

ขุขเมอภขมา จงถางคานทมค

การยอถอการงานการเรยนไมเคยมอยในความคิดของรัตนเลย
รัตนไมไมเคื่องามที่ทาใหทอองเอองแทนเหนือ เพลอใจไปหลายคน เขามก
จะมีอุมคคิตที่แปลกและใหม่ แตบางครังกเกาจนคราครวคให พังเสมอ
และทุกวเขาจะตองพูดเรื่องโกหรือเบค เพราะเป็นผู้ชำนาญมาก ใครสนใจ
ถามไถ่ทุกเวลา เว้นวันหยุดราชการ อนาคตคคิดว่าคงไมเคลวตตัวมก
ที่ถูกเลี้ยงในฟาร์มมาคาราฐาเป็นแน่

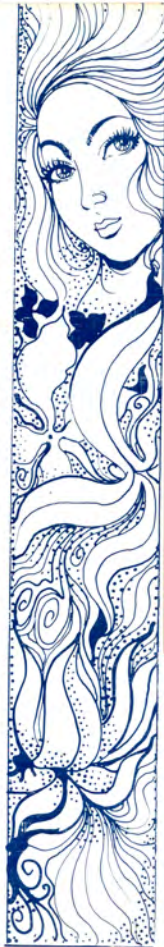

ความสนใจ เพิ่มพลังเป็นสองเท่า

คุณเป็นผู้หนึ่ง ที่อุทิศเวลาของคุณมาด้วยความอ่อนน้อมเพื่อ
เพื่อการเป็นลูกแม่ ใจคนหนึ่ง และก็สมกับความตั้งใจ คุณของเราชนวน
แข็งต่อการงานนี้ เขาได้ช่วยเหลืองานต่าง ๆ ของวิทยาลัยได้จนเป็นที่
รักใคร่ของอาจารย์ คุณจึงว่าเป็น นักบวช โภคสม กับชื่อ น้ำพุ กาแฟเย็น
Co-Op ไม่เคยพลาด นอกจากนั้นเป็นสภาพบุรุษที่สุภาพ น่ารักใคร่ของ
เพื่อนฝูง อนาคตต้องการเรียนต่อไปเรื่อย ๆ

ชัชวาล บัวทอง

114 ตลาดสดนิคมอ้อย อ. เมือง จ. พิจิตร

นำสี จันตะกล

สำนักงาน ไร่สวนช่องทราย จ. เชียงราย

ก้าวช้า ๆ ด้วยความมั่นใจ

เขาได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่มีจรรยาบรรณที่สุดในรุ่น ซึ่งรับกับทรงผมที่เก๋
ชาววิเป็นคนร่างสมาร்த ใบหน้าเหลี่ยม แต่มีจิตใจโอบอ้อมอารียกย่องสาว
เสมอ แต่ใบหน้าของเขาอาจเคร่งขรึมไปบ้าง แต่ยามยิ้มคราวใดจะทำให้
หลาย ๆ คนโดยเฉพาะเพื่อนที่ไม่ใช่ผู้ชายจะรู้สึกหวานใจไปตาม ๆ กัน
เพราะรอยยิ้มซึ่งแฝงไว้ด้วยเสน่ห์การเรียนเขาสอบได้อย่าง หุค หวก แทบ
ทุกครั้งไป เพศตรงข้ามเกือบจะยกย่องหลายครั้งแล้ว อนาคตเขาน่าจะมี
“จะแต่งงานเสียที” พวกเราขอแสดงความดีใจด้วย

อภินันท์ เหมขจรวัน

119 ถนนวิภาวดี ต. พหลโยธิน เมืองเชียงใหม่

“เรียนเป็นเรียน เล่นเป็นเล่น”

แดง เป็นผู้ที่มิรูปร่างสมาริทธิ ใบหน้าอันหล่อของแดงจะยังมี
อยู่เป็นนิจ นิลยชอบแบบเด็ก ๆ ถ้าใครว่าแดงเป็นเด็กแดงจะยิ้มและ
บอกว่าก็อาจเป็นละอ่อนอยู่ การเรียนอยู่ในชั้นใช้ได้ อยู่นกับเขาเหมือน
กันถ้ามีเพื่อนพารยนี้ งานไม่ต้องห่วงแดงแทบจะไม่ต้องทำอาศัยพ่อช่วย
สิ่งที่ชอบก็ชอบขึ้นกับไปโลโกโลส่วนพระเจ้าเขาจำมายังนกลั่น ถ้าพูด
ถึงหญิงสาวแดงชอบแต่ไม่มีปัญญาจับเลยหัวใจของแดงยังไม่มี ใคร เข้า พัง
4 ห้องเลย อนาคตเรียนต่อเทคนิคแม่ใจ...

ชัชศิริ ข้างสกล

๑๓๘ รอยเบี่ยง จ. ฉะเชิงเทรา

คนเว่ยยอมเชื่อในสิ่งตตนป่วนธนา

ชาย ชัชศิริ ผู้ที่เคยควบม้าเกลบบมาแต่กำเนิด ได้มุ่งหน้าเข้ามาในวัยเยาว์ ชาว เหลือง ด้วยใจรักการเกษตรกรรมเรียนการงานของคูไม่เคยน้อยหน้าใครเลย มีความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย แต่ก็เป็นที่รักของเพื่อนฝูง สตรีเพศบอกว่า จะหาอะไรแน่นอนจากนารี อนาคตอยากจะเป็นอาจารย์สอนเกษตรแถว ๆ เมืองรณมานี้แหละ

ไพฑูริ่ง เจริญวงศ์

546 หมู่ 5 ตำบลช้างเผือก อ.เมือง จ. เชียงใหม่

ทุก ๆ แสงสว่างย่อมมีเงา

ลูกเชียงใหม่ช่างมีชื่อเสียงตรึงกันข้ามกับชื่อ จิ้งแบบหน้ามือ
เป็นหลังมือทีเดียว เพราะทุกคนจะเรียกเขาว่า "น้อย" ความสนุกสนาน
วันเร่มีในตัวของเขาเสมอ พันธุ์ไม่ว่าในแม่โจ้หรือรู้จักหมด การเรียน
ไม่ค่อยดีนัก เพราะต้องเดินทางจากบ้านมาเรียนไกล จึงพบน้อยสปีปะหงก
ในห้องเรียนเสมอ แต่การงานแล้วเป็นคนทำจริง และมีผลงานดีเด่นและ
ฟุตบอลเป็นกีฬาที่ชอบมาก จบทันแล้ว น้อยบอกกับเราว่า จะคงแพ้น
มาให้ดู อนาคตก็จะเป็นอาชีพนักเขียนต่าง ๆ มาทำสมุนไพรราย โชคดีครับ

ไม่มีอะไรแน่นอนเท่าความไม่แน่นอน

คืนเป็นชื่อเล่นของหนุ่มผู้ซึ่งมีแว่นข้างค่อนข้างจะคอมสูง เทียวมาจากแดนแอคซองเมืองหลวงซึ่งเต็มไปด้วยความเร่งร้อน จึงเป็นเหตุให้เขามีอารมณ์รุนแรงตักมาด้วย คืน พุดจริงทำจริงเสมอ ชอบสนุกเล่น ไกรซ่ง่ายหายเร็ว การเรียน การงานมักจะน้อยหน่าเพื่อนฝูงน้อยๆ เพราะมัวแต่ศึกษาการใช้ชีวิตในวัยเสียมาก เรายังไม่เคยเห็นสตรีเพศคนใดเดินคู่กับ คืน สักทีสงสัยว่าเขาไม่สนใจนั่นเอง อนาคตเขายกกว่าขอฝากไว้กับพระพรหม

พรรคสัน นฤรัง

73 กรกฎาคม 1971 บางซื่อ กทม.

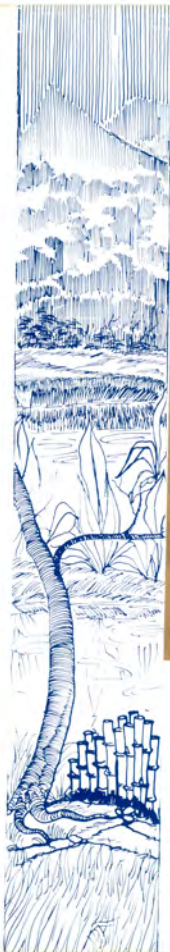

ไว้ก่อนได้เปรียบ

เรื่องพูดไว ชัดเจนฟังชัดละ ก็ยกให้เจ็กเตอร์รับ รอง ว่าหาใครที่
ไหน เทียบยากด้วยนิสัยใจคอกว้างขวางเสมอแต่ยังเป็นนักทดลองได้บ้างบาง
เวลาทำให้เพื่อนๆ รักเจ็กมาก การเรียน การงานพอใช้ไม่ได้เท่าไรนัก
เพราะคอยแต่จะเสาะแสวงหาเวลาพักผ่อนเสียมาก เนื่องจากยังขาดกำลังใจ
ที่ตนเอง อนาคตเขาไม่เคยพูดถึง เพราะหาความแน่นอนไม่ได้

สุรพจน์ ศศิสาร

5 ซอยพรทิพย์ สุทธิสารวงจรถ. 4

ดิลก เหลืองทองคำ

หน้าวัดกุดชุมช้อย 1 อ. เมือง จ. เขื่อนใหม่

นกน้อยต้องทำรังแต่น้อย ๆ

แต่งเป็นคนที่ถูกเพราะที่สุดในแม่ไร่ อ่อนโยนและสุภาพ รักสันโดษ แม้เวลากินอาหารก็ไม่ค่อยจะพูดคุยกับใครชอบหม่อมสงบ ๆ กินคนเดียวจืดได้ว่าอยู่ในตำแหน่ง "ขุน" คนหนึ่งของรุ่น เรื่องที่แถมสนใจเป็นพิเศษคือเรื่องเครื่องแต่งตัวของหลัง ต่าง ๆ มักจะแสดงอะไร ๆ ทางเรื่องไสยศาสตร์ให้เพื่อน ๆ ได้ดูได้ฟังเสมอ เพศตรงข้ามมีแล้วในทางแทนอนาคต จะเป็นคู่แก่กล้าในขมขื่นเวทย์

เกษกร รศ. ฟู
ผู้เลี้ยงพลโลก

ผมหยกโศกและชาวทมิฬผู้หนึ่งชื่อว่า "ก๊อก" ลูกแม่คน
เอาต์แปลกๆ ไปจากลูกคนอื่น คือชอบศึกษาค้นคว้าสัตว์พิษ เพราะเขา
คลุกคลีอยู่กับสัตว์พิษถึง 3 ปี นี่แหละจึงทำให้เขาหาสัตว์พิษ น้ ปะชกเพื่อ
อนาคต เป็นนักศึกษาค้นคว้าสัตว์พิษที่ชำนาญ และต้องการที่จะมีแม่
บ้านพันธุลูกคักไว้กักด้วย

ลัดดี ล้อมา

223 ถนนเทวราช อ.เมือง จ. น่าน

อวิชช์ มหาผล

38 พณพ.แวกซ์ อ. ธาตุพนม จ. นครพนม

เจ็บแล้วต้องจำ

น้อยเป็นชื่อที่เพื่อน ๆ เรียกเขา แต่ตัวและจิตใจนั้นหาได้น้อยตามชื่อไม่ ตรงกันข้ามเสียอีก เพราะเขาเป็นคนใจกว้างและสपोर्टพอกับเพื่อนฝูง ด้วยเหตุนี้เองน้อยจึงเป็นบุรุษผู้หนึ่งที่ทุก ๆ คนรักเขา งานพัฒนาและส่งเสริมน้อยชอบมาก แต่ก็ยังน้อยกว่าการเที่ยวของเขานักแหละ การเรียนนั้น ส.ป.ม. เพศตรงข้ามไม่ใกล้ไม่ไกลจากแม่ โจนีนักอนาคต หัวหน้านักศึกษานักสักรวมสักแห่งหนึ่งแถวอีสาน ใครจะไปสัมผัสบอกไม่เห็นหน้าแน่

จงทุกข์ก่อนแล้วสุขจะตามมา

ด้วยใจรักแม่ใจจริง ๆ รุ่งจึงได้ข้ามขุนเขาหลายต่อหลายลูก
จนหน้าวัดเคียวเวียร์เกล้า รุ่งก็มีสถิติการเรียนที่เยี่ยมคนหนึ่ง ชอบรัก
เรียบ ๆ รักสันโดษสุภาพเรียบร้อยและเจ้าระเบียบ แต่นางคงบังครว
เพื่อน ๆ หลายคนจะเห็นแรงกล้าปากหัวเราะอย่างสนุกสนาน เรื่องรัก ๆ
ใคร ๆ นี่เจ้าตัวนอกไม่สน อนาคตต้องการเรียนต่อไปเรื่อย ๆ

ณรงค์ ขันแก้ว

52 บุรกรรมโกวิท อ. สะเค็ง อ. เมือง ข. เพชรบูรณ์

ทศพล ทอลบ่อ

199 ทรู.ธ. ถนนสันทราย-ท้าว ๘, สันทราย จ. เชียงใหม่

ก้าวไปข้างหน้า ๕ ๕
ทุ่งเบงกอลให้เบ็นอดิต

คุณเป็นเด็กชายเด็ก ๆ ที่หนองหารนี่เอง แต่ก็ได้เติบโตเป็นหนุ่มโน้มนำใจ เสียงของคุณมักจะนำหน้าไปก่อนเสมอ เมื่อเขาเหยียบย่างเข้าไปที่ใด ความสนุกว่าเร็วของคุณมาก จึงทำให้เพื่อนฝูงนิยมชมชอบเขามาก การเรียนนั้นพอกระเสือกกระสนเอาตัวรอดได้ทุกปี เพราะในเวลาว่างเขามักจะไปแอ่วสาวเสมอ จึงมีโอกาสนำตัวมาให้หน่อย คุณเป็นคนใจดีเสมอ มักจะพาเพื่อนไปกินลำไยที่บ้านเป็นประจำ เพื่อกองรวมยังไม่พบสักที อนาคตผู้จัดการเตาอบไม้ได้ ๆ บ้านนั้นแหละ

มหิดล วอลโดมินทร์

4 ธอ 2 เขตวัน 0. เมือง จ.แพร่

“คนทเขาเวกเวทกว”

สุภาพบุรุษร่างสมาร^ขที่มีฉายาว่า “คุม” เขามุ่งสู่ว^ขของ C.A.C.
ด้วยใจรัก ตลอดเวลา^ขที่เข^ขอยู่^ขใน^ขวัน^ข ในสายต^ขาของเร^ขาเขา^ขเป็น^ขคน^ข
เจ^ข็บ^ขข^ขรม^ข นิสัยเย^ขร^ขเย็น^ข รักสัน^ขโค^ขษ^ข กว้างขวางใน^ขค^ขา^ขน^ขจิต^ขใจ^ขเป็น^ขเพ^ขอ^ข
ที่^ขค^ขิ^ขของ^ขทุก^ขคน^ขเขา^ขเกล^ขียด^ขคน^ขที่^ขบ^ขา^ขเงิน^ขตรา^ขเป็น^ขพระ^ขเจ้า^ข การ^ขเร^ขียน^ขจ^ขค^ขอยู่^ขใน^ข
ช^ขน^ขต^ข ส^ขท^ขร^ขเพ^ขเท^ขม^ขก็^ขจะ^ขเกล^ขียด^ขคน^ขที่^ขทา^ขป^ขาก^ขเข^ขียว^ข ๆ^ข แ^ขด^ขง^ข ๆ^ข เขา^ขชอบ^ขพ^ขัง^ขเท^ขล^ขง^ข
ลูก^ขท^ขง^ขพ^ขอ^ข ๆ^ข ก^ขบ^ขการ^ขเข^ขียว^ขฟ^ขุ^ขค^ขบ^ขอ^ขส^ข อนุ^ขค^ขศ^ข เป็น^ขเจ^ขา^ขของ^ขสุ^ขท^ขว^ขระ^ขเบ^ขี^ขก^ข
(บ^ของ^ขไฟ^ข) ที่^ขมี^ขช^ขอ^ขของ^ขเม^ขือ^ขง^ขแพร่

สุทธิชัย เจียรกุล
217 มหาลัย อ. พะนา เขตราช

ชอบคนทุพดจ

หนูไม่ใหญ่อย่างเขาเบญจเพศคนนี้ เพื่อนเรียกกันว่าคิม เขา
มั่งสู่ววของแม่ใจด้วยความกระหายในวิชาเกษตร 3 ปีในแม่ใจ ทำให้เขา
มีความรู้เป็นอย่างมากมา "ชาวปลูกพืช" เกษเป็นเพื่อนของเขาคือความ
ซื่อไม่มีความดีปรากฏนิตน้อย จึงทำให้คิมอยู่ในแม่ใจอย่างสบายๆ มักจะ
มีคำพูดที่ล้อเลียนเพื่อนฝูงได้

การเวียนฉานได้ สบ.ม. การงานไม่เคยน้อยหน้าใครเท่าไรวัน
สตรพิเศษมักจะคุยกับคนที่สวยๆ เท่านั้น อนาคตอยากทำงานหัวหน้ากอง
(แต่คงอะไรไม่ทราบครับ)

ทวีป เตือนกุล

บ้านเพชรรัตน ถนนประทีป อ. เมือง เชียงใหม่

เสียเงินเสียน้อย เสียเกียรติเสียมาก

วิปมีรูปร่างที่สมชายชาตรี ทุกกระเบียดนิ้ว เกือบหัวมดเล็กน้อย และหน้าผากกว้างเป็นคำหนึ่งเห็นได้ชัด ปกติแล้วเรียบขรึม ไม่ค่อยอยากจะคุยกับใครเท่าไรนัก ถ้ามีโอกาสได้คุยขึ้นมาบ้างก็คิดว่า "ปล่อยสิ่งหลบ" แม้ว่าจะเรียบขรึมในสายตาของเพื่อนฝูง แต่ก็ชอบใช้ชีวิตอย่างหนุ่มเจ้าสำราญคนหนึ่งเหมือนกัน การเรียนไปไต่เรื่อย ๆ เบื่อขึ้นมาก็หยุดสักหน่อย เพศตรงกันข้ามเขารู้จักได้มาจริงจัง ๆ จนเพื่อนแกล้งว่าเขาคงจะฉ้อฉล ออากตอยากจะพัฒนาบ้านเกิดให้ดังมาก ๆ

สมหมาย อ. คุรุกุล

56 ตอนทองแดง ก. พนมบุรี อ. นางรอง จ. บุรีรัมย์

เป็นหนึ่งในเมืองรอง ดีกว่าเป็นสองในเมืองเอก

หมายมีใบหน้าที่ยิ้มมีहनวศเคววที่นำกลั สำหรับผู้ที่พบเห็นแต่ใจที่ผิดกับลักษณะของเขา หมายมาจากภาคอีสาน จึงมีอะไรที่เล่าให้พวกเราฟังเสมอ โปรดเพลงลูกทุ่งเป็นชีวิตจิตใจเลยล่ะ เป็นที่รักใคร่ของเพื่อน ๆ เป็นกันเองเสมอ เรื่องเรียนหมายคะแนนเป็นหนึ่งในของท้ายเสียส่วนมาก ส่วนการงานเพื่อนบอกว่าเป็นจับกังเสมอ ตามดังเพลงตรงข้าม หมายบอกอยากเป็นโสเภณีนาน ๆ อนาคต Going no where

อรพินทร อัมพพิช

สถาบันนโยบายท่าพล อ. ท่าพล อ. เมือง จ. เพชรบูรณ์

ไม่มีใครทิ้งเธอไปทุกอย่าง

"ค่อย" หรือที่รู้จักกันในนามของ มวย ศิรพิงคณ์เอง Sport เสมอสำหรับเพื่อนรุ่นเดียวกัน วางตัวเข้ากับเพื่อน ๆ ได้ทุกคน เสียอันตรายและมีเสน่ห์เป็นส่วนที่ช่วยเสริมให้ค่อยน่ารักขึ้นมาก ค่อยจะใช้เวลาวางส่วนใหญ่ในการอ่านหนังสือ เขียน จ.ม. บรรยายความทุกข์ยาก และขอเงินไปหาคุณพ่อที่เพชรบูรณ์ อาหารโปรดคือก๋วยเตี๋ยวลูกชิ้นฝีมือคิลบุรี การเรียนค่อยบอกว่าต้องนอนเป็นพิเศษเพื่อนาคจะ แต่ผลงานที่ไว้อยู่คือกีฬา อาจารย์แสดงก็อยู่อาจารย์ก็ทำ แต่แบ่งส่วนตัวแล้วมักจะมีคนช่วยเหลือ หลังจากจบปี 3 แล้ว บอกว่าจะกลับไปช่วยคุณพ่อทำงานโรงบ่มใบยาสูบที่เพชรบูรณ์

สุวรรณ คงแกง

122 วิชาศึกษา อ. แม่ละเรียง ข. แม่ฮ่องสอน

คนโกหกควรจะจำสั้ตคนโกหกให้แม่น

หนุ่มร่างผอมสูงโปร่งแบบไม้ไผ่ผู้นหาใช้ใครอื่น ไม่เอกจาก
“โคก” ของพวกเรานเอง โคกเป็นชื่อที่เพี้ยน ๆ ตั้งให้เมื่อมาอยู่แม่โจ้
ปกติแล้วเขาเป็นคนพุดน้อย เขาชอบส่งเสียงในวงเหล้าหรือวงคารพี่เรา
จะพบเขาได้เสมอที่กระโจม Fullmoon มักชอบปล่อยตัวปล่อยใจไปคามสาย
ลมและแสงแดด ฉะนั้นการเรียนโคกจึงมีโอกาศเพียงแค่นั่งเท่านั้น เพศ
ตรงข้ามชอบหาเศษหาเลยคามงานปอยเป็นปกติวิสัย อนาคต ไม่ต้องการ
อะไรมากเท่ากบกับสันคานอันหอมหวานของไปใหม่แห่งผา

อัมลิต คนอิน

ไคริสตันน์ อ.บ้านดึก จ. อุตรดิตถ์

จงทำตัวของเราให้เด่นอยู่เสมอ แต่อย่าให้คนอื่นเห็นเราเด่นเกิน

ถึงแม้จักจะตัวเล็กเหมือนละออง (เด็ก) แต่การพูดการวางตัว
ของเขาเป็นผู้นำดูเต็มตัว เวลาพูดกับเพื่อน ๆ มักจะใช้เสียงสูง หรืออวยวะ
ส่วนใดส่วนหนึ่งไปก่อนเสมอ การเรียนการงานไม่แพ้ใคร แต่ดูส่วนหัว
คิดทำได้ดีทีเดียว อนาคตคิดว่าจะคงฟาร์มแถว ๆ ตะวันตกของแม่โขงเนื่อง
ตามเหตุผลแล้วบอกว่า คนตรงนั้นดี

วิเชียร บุญธรรม

162 ประเวศน์ ใต้ อ. บางมด นก จ. พิจิตร

แล้วแต่ดวง

เชียร์ หรือที่เพื่อน ๆ เรียกกันว่า “ไอ้อ้วน” เชียร์เป็นคนที่ มีรูปร่างอ้วนขนาดสูงส่งตลาคเหินจะโต เชียร์อุทิศส่วนเกินทางขามนำมาจาก ดินแดนเมืองชาละวัน ซึ่งเป็นดินแดนที่มีแพรงเคอร์ทำนามากที่สุด เชียร์ เป็นคนที่ฝอยแก้งและไม่โง่งงหายเร็ว การเรียนก็มักจะเอาตัวรอดได้ดี การงานก็เรื่อย ๆ จนอาจารย์จำได้ดี เชียร์เป็นคาวาลูกหาญคนหนึ่ง เชียร์ เป็นคนที่ชอบเมาคนอื่นเสมอ แต่หั่นไม้ให้เลย อนาคตเจ้าตัวบอกว่า จะ ตั้งฟาร์มบุญธรรมสัตว์คนเขา

วิชัย สำนาคสมณ

28 พฤษภาคม ๒๕๐๖ จ. เชียงใหม่

เป็นวิชาชีพอยู่ในบ้าน คิดว่าเป็นหมานในกรุง

วิชัย หรือที่เพื่อน ๆ มักเรียกกันว่า "ชัย" ชัยเป็นคนที่มีฉายาว่า เจ้าชายหมทอง อยู่ลำห้วยต้นมาจากดินแดนแห่งแอ่งไหล มาเป็นลูกแม่ใจด้วยใจรัก ชัยเป็นคนรักเพื่อนรักมาก บางครั้งชัยชอบยืมเพื่อน ๆ เล่นเสมอ แต่ไม่มีใครดื้อ ชัยก็อยู่ในชนวนคิดค้นหนึ่งเพราะการเรียนของเขามักจะได้คะแนนไม่แพ้ใคร ชัยเป็นคนรักการวิ่งงานมาก คาม่าจะเห็นชัยหวักระป๋องอาหารปลาและหมและมักจะวิ่งเข้าคอกบ่อยๆ อนาคต ชัยบอกว่าจะไปควาหมวกและเลือกถิ่นที่ B.P.

The Fool is happy that he knows no more

หวัคเป็นคนที่มีรักในหมู่เพื่อนฝูง เป็นคนรูปร่างเล็ก แต่ก็
พริ้วร้อน ในเรื่องการบริโภคนั้นหาได้เล็กตามตัวไม่ วันหนึ่งหวัคจะต้อม
กินข้าวอย่างน้อยที่สุด 4 มื้อ ผัดกับข้าวแม่ใจทั้งหลาย ในระหว่างที่หวัค
พักเห็นคนเหนื่อยจากงานที่ทำ เขามักจะพูดคุยให้เพื่อนฝูงหัวเราะกัน ด้วย
น้ำเสียงอันค่อนข้างจะแปลกๆ ทุ ภาษาไทยกลางนั้นเขาใช้เฉพาะเขียน
หนังสือเท่านั้น การเพาะกายเป็นกิจวัตรประจำตัวของเขา วิชาคำนวณ
เป็นวิชาที่เขายึดที่สุด เรื่องผู้หญิงหวัคไม่เคยยุ่ง อนาคตยากันไปก่อนเพื่อะ

สวัสดี สังเวียนวงศ์

44 ปี 4 กับสองคนน้อง อ. สงเม่น จ. แพร่

วิสิศ สี่ระพุด

เลขที่ 30/43 ก. ว.ร. บางซื่อวิทยา ถนนประชาชื่น
(ริมคลองเปรมประชากร) บางซื่อ พระนคร กท.๕

ทำดีเสมอตัว ทำชั่วเสมอจนตาย

เพื่อน ๆ มักจะเรียกเขาว่า "หมวก" สงสัยว่าเลือกตัวว่ายังไม่เหมาะสมพอ หมวกของเราจึงมาเอาเลือกแม่ให้เพิ่มเติมนึก เขามีหน่วยก้านที่ล้าสมัยมากเพราะแพง พุทเสียงคงกังวานยิ่งนัก น้อยเหลือเกินที่เขาจะอยู่เฉย ๆ โดยไม่ปรึกษาพุดกับใคร ส่วนมากแล้วจะใช้เวลาว่างคุยกับเพื่อน ๆ ใครฟังไม่ฟังก็ขังคุยได้ตลอดเวลอย่างหนักแน่นไม่ยอมใคร และจะมีบทกลบทแรกอยู่บ่อย ๆ ทำให้เพื่อนได้สนุกครั้นเคร่งอย่างพอใจ หมวกเรียนได้ศัพท์เดียว งานไม่เคยหวน เพราะหุ่นบอกว่าเคยเป็นคนงานทำไร่ไถมาก่อน หัวใจมีคนจองแล้ว อนาคต จะพัฒนาเขา

สมเจตน์ ขจรเดชาบัณฑิต

อ. วัฒนพอดิอินทร์ สหพันธ์สภา อ. พนมไพร ๙. พระนครศรีอยุธยา

เรือบ ๗ เหนือยักพัก

เจต เป็นคนเรียบง่าย จึงไม่ค่อยสนิทสนม กับเพื่อน ๆ นัก
อีกอย่างหนึ่ง เขามาอยู่ในรั้ว เขียว-ขาว-เหลือง พร้อมกับพวกเรา
แต่เรียนสูงกว่าหนึ่งชั้น เจตเป็นคนที่มีจิตใจดีพอจะคบคนหนึ่ง ไม่ว่ากับ
เพื่อน ๆ หรือผู้หญิงสาว การเรียนการงาน อยู่ในขั้นดี จึงผ่านไปอยู่
ที่สัปดาห์สบาย เพศตรงข้าม ไม่ยอมเบียดเบียนใครคิดว่าคงยังหา
ไม่พบอนาคต ของเจตเขาแน่นอนไม่ได้

มีแต่ความว่างเปล่า ไม่มีอะไร นอกจากวิญญาณ

โอม ! ถูกล่าถ่มน้ำไว้กับดวงดาว

เพื่อน ๆ มักเรียกกันว่า “ภาส” ภาสเป็นคนที่ผิวค่อนข้างดำ แต่หุ่นชายกรรจรีจริง ๆ ออกส่าบบ้างมาจากถิ่นแดนทองของไทย ภาสเป็นคนที่พูดจริงทำจริง มักช่วยเหลือเพื่อนเสมอ จักอยู่ในชั้นหัวคันทันหนึ่ง จึงไม่ถ่วงท่วงท้อกว่าการเรียนของภาสต้องแน่ การงานก็ขยันขันแข็งที่เจ้าตัวบอกกว่าถ้าไม่รักผมก็ไม่มีมา ยามว่างมักจะเข้าห้องสมุดเสมอ ภาสเป็นนักบาสที่เป็นกำลังสำคัญของทีมคนหนึ่ง อนาคตคงจะไปทำสวนยางแห่งนคร ฯ เป็นแน่

วิภาส แก้วบางนวล

2 หมู่ที่ 9 ต.ท่าขนาน อ.เจียงใหญ่ จ. นครศรีธรรมราช

วิโรจน์ สุรินทร์แข็ง

227 สถานศึกษารวมแม่ใจ จ. เชียงใหม่

ไม่สนใจไป ไม่สนใจ

วิโรจน์ หรือที่เพื่อน ๆ ชอบเรียกกันว่าไอ้ที เป็นคนร่างเล็ก นัย้ศาคาวานแถม ต่อกจะซึ้ง และรักในชีวิตแม่ ใจมานานแล้ว เพราะบ้าน เกิดที่อู่แถว ๆ แม่ใจนี่เอง เป็นคนชอบสนุกเฮฮาเสมอ การเรียนก็จัด อยู่ในชั้นที่ การงานก็ไม่ขอย ชอบใช้จอบเล็ก ๆ ขนาด 3 ปอนด์ มัน คงจะเบาคั และไ้งานมากนะ ยามเย็นชอบใช้เวลาว่างช้รถจักรยานกินลม บางครั้งตรูจกค้ค้แปลงล้รถจักรยานเป็นรูปเลข 8 น้อยครั้งจะเห็นชอบ ไปแถวแม่แก้ก คงจะมีอะไรดี ๆ แถวเตาปม อนาคตคงจะเป็นผู้จ้การ เตาปม แม่แก้ก

การเวลาย่อมเปลี่ยนแปลงทุกอย่างได้เสมอ

เพื่อนมักเรียกเขาว่า เบ็ค เขาเป็นพี่รักของเพื่อนฝูงทุกคนชอบสนุก คอยแกล้ง ทุกคนเขาเป็นเพื่อน ๆ มักจะไปชุมนุมกันที่กระท่อมอันแสนสุขของเขา เบ็คเป็นคนที่มีสนใจในด้านการงานโดยเฉพาะ การเลี้ยงปลาบ่อหน้าวิทยาลัยเขาเคยพิชิตมาแล้ว ด้วยการใช้ปลาเป็นเหยื่อแล้ววางเบ็ดไว้รอบบ่อสามารถพาตัวรอดได้อย่างสบาย ๆ ยามเย็นหลังจากกินข้าวเสร็จแล้วเขาจะเดินกินลมชมวิวดูไปตามถนน เขื่อนใหม่ — ฝาย อย่างสบายอารมณ์ สตรีเพศนั้นชอย 4 เป็นพี่รักกันดี อนาคตแล้วแต่พรหมลิขิตจะนำพา

๖๖๖ ๖๖๖
ลภณีย์ เชื้อเตน

๑/๕ ต. บางพัง อ.บ้านหมี่ จ. ลพบุรี

ศักดิ์เกษม สักว้าง

81 ถนนลาดหญ้า อ. เมือง จ. ลำปาง

ทำถูกหรือผิดพระพรหมหรือใครก็ไม่ลืจิดได้

หนุ่มคนมาจากเมืองลำปางมาเป็นลูกแม่ใจด้วยใจกว้าง ๆ หน่อย ชอบขี่กวางเล่นเสมอ ๆ และมักจะร้องเพลง เบี้ยวแล้วขึ้นชะชะไม่น่าจะ เบี้ยว อยู่เป็นประจำในตอนเย็น ๆ การเรียนของหนุ่มมีชั้นไม่พละด การ งานก็เรื่อย ๆ วันไหนหนุ่มส่งไปงานวันนั้นเพื่อน ๆ จะพากันแปลกใจ ชอบ เขยกับเพื่อน ๆ เสมอและชอบเที่ยวเตร่ ๆ แดว ๆ หน้่วรืงก็คงจะมีอะไร ที่ ๆ แดวนั้น อนาคตหนุ่มบอกว่า จะกลับไปปรับปรุงกิจการแม่เมือง ลำปางให้รุ่งเรืองให้จงได้

ท้าวลบอร์ สรรสมบัติ

ปากมู ประเทศลาว

จงทำความดีตลอดไป ชีวิตจะแจ่มใส

เขาคู่นี้เป็นหนุ่มรูปหล่อ ร่างระหง มาจากดินแดนพระธาตุหลวง
อันมีชื่อของลาว ระยะเวลาที่เขาอยู่ในแม่โจ้ ลีบอร์มีอะไรก็ ๆ แฝงอยู่
ในตัวเสมอ ในวันหยุด เขามักจะเห็นเราแต่งตัวโก้หรู คอบมอเทอริสต์
เขาวี้อย่างสง่า ค่ายเทกัน จึงทำให้เป็นจุดสนใจของเอ็งเอ็งเหนือ ลีบอร์
เรียนอยู่ในแกดเท็ค เขาใจใส่คองานที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี อนาคต
เขาจะคอบอย่างซัดถ้อยซัดคำว่า "ผมขอยุ่กรรม ปลุกฝังอย่างเต็มเท่านั้น"

คนสวยไม่ใช่ใบหน้า คนกล้าไม่ใช่ท่าทาง

ท้าวผู้ค้นค้น ข้ามลำน้ำโขง อันเขี้ยวกราดและเขี้ยวเยือก
มุ่งสู่แม่ใจด้วยใจ อัน ทราบ ซึ่งถึง คำว่า "เกษกร" เขาเป็นผู้ที่มีรูปร่าง
สมบูรณ์ ชอบใช้ชีวิตบนผืนผ้าใบ พอ ๆ กับการเข้าเวียงเหรียญทอง
Sport สำหรับเพื่อนฝูงทุกคน เขาจึงต่อการเรียน ส่วนงานพอใช้ได้
สตรีเพศนั้น เหรียญทอง คอบอย่างยาย ๆ ว่า "แล้วแต่เจ้าหล่อนจะพอใจ"
อนาคต เขาบอกว่า โหน ๆ รับผิดชอบแล้ว ก็ขอทำให้ชาติของตนให้
เต็มที่

ท้าวเหรียญทอง จุลมนต์

กรมกสิกรรม ประเทศลาว

๔ ๕ ๖ ๗ ๘

ขนาบบนสองเท้า ตักน้ำมาช่วยคอกับเพื่อกู้เข้า

แดง เป็นคนที่น่ารักที่รูปร่าง และลักษณะท่าทางเป็นกันเอง กับเพื่อน ๆ ทุกคน เธอมักจะดูเพื่อนหยอกล้อโดยการปล่อยลมกริยาน เสียดยอขำๆ แต่เธอก็ไม่คบกับใคร นอกจากเพื่อนสนิทที่ใกล้ชิดคือ การ แต้จีของกองนางสมัยเสมอ ในหมู่น้องเพื่อน ๆ ด้วยกัน ชุดผลงานของ แดงเป็นชุดที่เพื่อนเห็นแล้วถึงกับบดลึงไปมาก ๆ กัน การงานเธอก็ถือว่าหนักไม่เบาแต่เบาและดูสบาย ขำขำไว้ในตอนเย็นเธอชอบว่ายน้ำเล่นในสระ เพื่อที่จะบริหารร่างกาย онаคิดที่จะออกไปทำฟาร์มส่วนตัวกับใคร คนหนึ่งที่ไม่เอ็งมันเกิดบ...**...เธอคือ**

พาทิ คงษ์ณะ

41-43 เจ้าพระยาพิษณุโลก จ.พิษณุโลก

จดหมายเหตุกับชีวิตจนเกินไป

วิทยุ มีม้วนหนังใหญ่โต, ก็คงคงก็ ไม่ปาน เขาทำเข้ามาสู่
แม่ใจ ด้วยความตั้งใจอันแน่วแน่ และความตั้งใจที่มากว่าวิทยุอย่าง
งคงาม, ซอปร้าจึงยอมอย่างเบ็ดเตล็ด และยอมเสมอไม่ว่าอะไรจะมาขวางหน้า
เรื่องนี้ แล้วมันก็จะเป็นอย่างที่เห็นเสมอ การเรียนเป็นไปได้อย่างราบรื่น งาน
ของเขาเป็นที่พอใจของอาจารย์ อนาคตบอกว่าเขาจะทำสวนกล้วยเลี้ยงสัตว์
ใครจะทำไม่ว่าสักกี่วันก็ไม่มี ใครทำอะไรหรอก แต่ขออวยพรให้
กล้วยตก, ลูกใหญ่ ๆ แล้วกัน

โควิท หนองน้ำ

๑๕/๕ ขอมโนนราช (กวดศรวิจิตรวิจิตร)
๓. เม.๒๒.๒.๒๒๒

ภิวาดี ภณทเจดีย์

172/2 ค. บัณฑิตกลาง อ. สดง จ. แพร่

ยังมีเวลาพักผ่อนมากในหลุมฝังศพ

แป๊ก คือชื่อที่เพื่อนตั้งให้ใหม่ เพื่อให้เหมาะสมกับรูปร่าง ใน
บิ๊วเวทที่ย่างก้าวเข้ามา แป๊กมีรูปร่างเล็กแบบเด็กชาย แต่ระยะเวลา 3 ฤดูฝน
ในแม่ใจ ทำให้แป๊กเติบโตขึ้นมาอีกมากมาย ทั้งนี้เพราะอาหารโรงครัว
แท้ ๆ ที่เดียว ยามเย็นเขาจะคลุกคลีอยู่กับนมและกระต๊อบทราย ชีวิต
เขาเคยขึ้นไปบนผืนผ้าใบหลายครั้ง การเวียนกลับไปไต่บันไดชันไม่ขาดเกิน
งานปฏิบัติลงได้ตามกำลัง เพศตรงข้ามนั้นแป๊กก็มีที่ไต่อยู่เป็นประจำ

วลก คำหมิง

๑๑ มีนาคม ค. เวียงพันทน์ อ. เมือง จ. ลำปาง

อะไกรโก๊ะ

ท้อย เป็นชื่อที่เรียกกันง่าย ๆ ตัวเขาถือกำเนิดในถิ่นที่อุดมไปด้วย
ทวยระดมา เขามีรูปร่างผอมบางสูงโปร่ง ผิวขาว มีเสียงที่เก๋ไก๋ในถิ่นเหนือ
ท้อยจะยิ้มหวานเสมอเมื่อพบกับเพื่อนฝูง วิชาก็ท้อย Major ก็คือวิชาชาว
การงานอยู่ในเกณฑ์ดี สตรีเพศก็ชอบบอกว่า หัวใจท้อยว่างเสมอ อนาคต
จะกลับไปเป็นสวณักรดมาฝีมือเยี่ยม

เรวัต หนันแสง

25 วังมิ่ง อ.แม่แก้ว จ.เชียงใหม่

When I breathe I hope

วัดเป็นนามที่รู้จักกันในหมู่เพื่อนฝูงมีนิสัยว่าใจรูป ว้าง สม ส่วน
เป็นคนเอาจริงเอาใจในการเรียน และการทำงานมาก วัดมักจะไปเล่นตะกร้อ
กับ อ. บำเพ็ญเสมอ และเล่นได้อย่างสนุกสนาน ด้วยลีลาการเตะไม่ซ้ำแบบ
ใคร วัดชอบฟังดนตรีหัวว่อนพ้อ ๆ กับชอบกินขนมเส้น น้ำจิ้มยว ตาม
ถึงสตรีเพศ แล้วเขาคอบว่า “ไม่อยากให้สาวเหนือด้วยกัน น้ำตาเข็ด
หัวเข่าว่ะ” อนาคตจะทำงานกรมชลประทาน

ไม่มีอุปสรรคขัดขวาง ไร้ชายฉกรรจ์ไม่

ชาว เป็นชื่อที่เพื่อน ๆ เรียกกันตามผิวพรรณ เขาบ่ายหน้ามา
จากเมืองระนองมาอยู่เมืองที่เต็มไปด้วยเลวแตกและแรดดม ที่แม่ใจ ชั่วระยะ
เวลา 3 ปี ทำให้เขาเป็นคนแข็งแรง ชื่นอีกหลายเท่า ปกติเป็นคนขี้ริ้ว
และรักความเยียบสงบ ในค่านักหาแล้ว ชาวของเขายังเป็นนักฟุตบอล
ตัวจริงของทีมชาวบ้าน ส่วนการเรียนสอบผ่านไปด้วยอย่างง่ายดาย งานก็
ส.บ.ม. สตรีเพศชาวบอกว่า โลกนี้นอกจากครูแล้วก็ไม่สนใจใครอีก
เลยอนาคตจะปลูกหญ้าเนเปียร์ไว้เลี้ยงม้าที่ลำปาง

มงคล นิลสีทอง

16 ตามักีระหวางบุรี บ้านเคอ อ.แจ่ม จ.ลำปาง

วันทนี อินโณ

255 วิฑาลย์เกษตรา แม่ใจ เชียงใหม่

แม่นมได้เป็นวันพระจันทร์เพ็ญก็ขอเป็นวันแรมที่แจ่มจาง

ทั้ง เป็นชื่อที่เพื่อน ๆ รู้จักกันดี เมื่อเราเดินทางไปทางแยกจาก-
กสิกิจ แล้วเดินตรงไปคามลำเหมืองบางครั้งเราอาจจะได้ยินเสียงกระซิบ
อย่างแผ่วเบาพร้อมกับเสียงซิมที่ไพเราะจับใจ เสียงที่ทำให้เราคิดมีใครไม่
นอกเสียจากเสียงการเดินของทั้ง ผู้พิชิตสวรรค์ในตำนาน ด้วยเหตุนี้เองเธอ
จึงเป็นคนอ่อนหวานแว้งเสมอ ทุก ๆ เช้าเราจะเห็นคิ่งน้อยอยู่ในห้องเรียน
ก่อนใคร ๆ เพราะความขยันเฝ้าของเธอเอง งานทุกอย่างเธอไม่
เลือก แก่ถ้ามาถึงเรื่องแฟนเธอบอกอย่างแผ่ว ๆ ว่า ยังไม่มีเก้อ อนาคต
เธอคบพร้อมกันยี่สิบห้า จะเรียนให้สูงที่สุด เพื่อจะเป็นกุลสตรีที่ดีของ.....
น้องจางจิ่ง

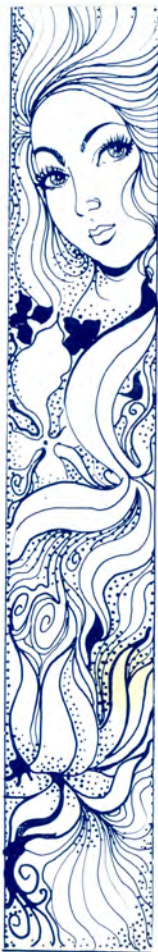

ท้าววรรณดี คงมาลา

Fa - Ngum High school, Vientiane, Laos.

While I breathe, I hope

สุภาพบุรุษจากต่างแดน พาร่างอันสูงโย่ง เหมือนต้นตาล มาสู่อ้อมอกแม่ ด้วยความมุ่งหวัง จะนำความรู้ จากแม่ ไปพัฒนา เวียงจันทน์ วรรณดี ไม่ค่อยจะมี โอกาสสังสรรค์กับเพื่อนๆ เทาโดนัก แก๊งเบ๊นที่รักใคร่ของเพื่อนฝูงถึงแม้จะพูด - เขียนภาษาไทยไม่ได้เท่าที่ควรแต่ก็เคย Top ภาษาไทยมาแล้ว มีความพยายามเป็นเยี่ยมในการเรียน การงานทำได้ตามกำลังทั้งส่วนตัวและส่วนรวมอันสุดวิญญู วรรณดีบอกว่าเคยคิดจะพาสาวไทยไปอยู่เวียงจันทน์ แต่กลัวลูกตั้งหุยาน บอกกล่าวไว้ว่าเพื่อนๆ ไม่เที่ยวล่าวบอกว่าจะเลี้ยงดูปู่เสื่ออย่างค้ำจะเอาฝรั่งเสกให้นอน

ภมรพล จันทรางศุ

134 ถนนเทศบาลชลอสงฆ์ อ. หอดงก จ. เพชรบูรณ์

“โชคและความสุขคงเป็นของเราสักวันหนึ่ง”

อ๊อตเป็นเชื้อเส้น ๆ ที่พ่อแม่ให้แต่เล็ก แต่เป็นพี่ชั้นหูของเพื่อนฝูง เขาเป็นผู้พร้อมเสมอที่จะต่อสู้กับอุปสรรคทั้งหลายด้วยหน้าตาเบิกบาน อ๊อตเป็นผู้มีหน้าตาหล่อเหลาเอกรู จึงสามารถสร้างจุดสนใจจากเพศตรงข้ามได้อย่างน่าอัศจรรย์ การเรียนของอ๊อต ส.บ.ม. รวมทั้งการทำงานด้วย อ๊อตบอกกว่าขอบคุณไปก่อนเพราะโลกนี้แต่ความไม่แน่นอน

บุญญะ จันทรัตน์

315 ถนนราชวิถี พญาไท พระนคร

Well began is half done

หนุ่มรูปหล่อจากบ้านคอนกรีตและแสงสีของความศิวิไล ได้ย่างก้าวมาสู่ดินแดนอันเขียวชอุ่มด้วยใจรักเกษตร แม้ว่าอาชีพนี้จะผิดไปจากบรรพบุรุษก็ตาม อย่างไรก็ตามโยกก็พื้นที่จะสู้กับอุปสรรคทุก ๆ ชนิด ด้วยความมานะบากบั่น ชอบการท่องเที่ยวพอ ๆ กับการเล่นเวรียน สตรีเพศนั้นรักแต่คนดี ๆ อนาคตจะถึงหลักไทยนานานี้แหละ ก็เป็นความคึกคักก็อยู่น้อย

พลเอก อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

๕๐ ตุลาคม ๒๕๕๑

วิภาวดี

หนุ่มแห่งเมืองมโนราห์ ก็ออกหาเงินมาแลกหาหมั้นหาเมีย
จนกระทั่งถึงวันแต่งงาน ชาว เหลือง ก็จะมีคนเอาของมาแลก
ก็พาไปเล่นได้ทุกอย่าง แต่คนที่คบกับเขาเกิดบอด ปล่อยให้คน
น้อยแต่ทำจริง การเรียนนั้นเขาชอบนัก การงานก็ไม่เลว สตรีเพศนั้น
บอกว่าจบเมื่อไรก็เรียนบวชเรียน

อนาคตเจ้าของสวนยางแถวบ้านเกิด พวกเราที่ขอสนับสนุน

นร เดือใจวั

314 หลังท่าซพธาร ช. เมื่อ 4 ธ. ค. ป. 25

ความรู้เราสามารถหาได้ทุกแห่ง

สารตีมีนเกลบจากนครลำปางส่งสัจจะเบื้องงานนี้เลยเกาะมาหลัก
มาอยู่ในขอบเขตของ C. A. C. คร เป็นชื่อที่เพื่อน ๆ ตั้งให้ แต่บางคนโผล่
ไปเรียกว่าสี่เหลี่ยมเสียใจบ แต่ควักยังคงยิ้มแก้ข้อคำลยเลียนของเพื่อน เขา
ไม่ใช้นักอ่านหนังสือแต่ก็เวียนนี้ งานนี้ทำได้เรื่อย ๆ ไม่ค่อยพักถ้าหากพอ
ใจจะทำ

เพศตรงข้าม มีอยู่ที่บ้านแล้วไม่ยอมบอกใครให้รู้เท่าไรหน้า
อนาคต จะเป็นพ่อพิมพ์แถว ๆ บ้านเกิด

เพชรรุจ บุรณทอง

62 พลจ.เชกบงเลทองมณี อ. หล่มสัก จ. เพชรบูรณ์

อันวิสาขใจ

ต้องผู้มาจากแดนสมือน้ำชื่อช่อของไทย ก็ไต่พาชีวิตและ
ร่างกายฝ่ากวัตรแม่ใจ เพื่อจะศึกษาให้รู้ซึ่งถึงการเกษตร จักได้ว่าต้อง
เป็นยอคนักแต่ชั้นหนึ่งเหมือนกัน เป็นคนเรียบร้อยสุภาพอ่อนโยนต่อ
เพื่อนฝูง และอดิตรีเพศ การเรียนไม่ยอมม่น้อยหน้าใคร งานแล้วแต่
อารมณ์ ต้องชอบสตรีนกเงือกในค่านการเรือนและเกือบจะเป็นไปตามความ
ตั้งใจแล้ว อนาคตอยากจะทำผลิตภัณฑ์เพื่อเลี้ยงประชากรของประเทศ

พ.อ. นพ. นพ.

151/8 พระท้าว ๒. องค์ ๑. แพร่

ในเมื่อเราไม่มีสิ่งเร้ารัก ก็จงรักในสิ่งที่เรามีอยู่

รูปข้างสูงใหญ่สมชายชาตรีเพื่อน ๆ มักเรียกชื่อเล่นเขาว่า 'เทม' เทมเป็นคนหัวเราะเสียงดังเป็นที รุจิก และ กล่าว ขวัญ ใน หมู่ เพื่อนฝูง เสมอ ตลอดเวลาที่เขาอยู่ในวัยก่อนเข้าจะเป็นหนุ่มหนุ่มสอสลักน้อย ดังนั้น จึงไม่ค่อยห่วงหรือกลัวการตอบทุกครั้งที่ให้คำแนะนำเสียจริง ๆ การงาน ขยันขันแข็งคือใจใช้ ว่าง ๆ เข้ามักชอบดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือเล่น อนาคต ปู่ก็มักบ่งชี้

ประธานาธิบดี จันทรวงศ์

206 ว.จ. อ. หล่มสัก จ. เพชรบูรณ์

น้อง ไหลลึก

เดอะเป็นชีวิตวัยอกันใหม่เพื่อนฝูง เขาได้พาวิ่งมาจากเมือง
Switzerland ของประเทศไทยมาสู่อ้อมอกของแม่ ใจด้วยใจรักเกษตร เดอะ
เป็นคนขี้มดแต่ก็จะมีใจเดียวคือคำสอนของพ่อเสมอ เขาไว้ทรงผม
แบบนักเรียนเตรียมทหาร ซึ่งวันกับไปหน้าแถวป่วน การเวียนหน้าพ่อๆ
กับกบฏเขียว เพศตรงข้ามเดอะบอกว่าของเก่าดีกว่าของใหม่ ฮาเนกคึกคัก
อยากจะเป็นนักส่งเสริม

ประจวบ สรัสวดี

8 หมู่ 2 อ่างทอง อ. ห้วยยาง จ. เพชรบุรี

Where there is a will there is a way

หนุ่มรูปหล่อจากท่าทางผู้เข้มแข็งที่แปลกกว่าเพื่อนฝูงทั้งหลาย
รวมทั้งเสียงหัวเราะที่ฟังแล้ว “จืด” ยามอารมณ์ดีมักจะครวญเพลงของ
สังข์ทองโดยแล้ว ๆ ว่า “หนึ่งหนึ่ง ๆ ตัวพินมาเขย่งใหม่” การเรียน
ของจวบนับว่าพอตัว การงานหนักเขาชอบกินนมเสียเรื่อย หรือทำคล้าย
กับว่าเป็นกุสอย่างนั้นแหละ เพศตรงข้ามจวบของเรามีคิอยู่โน้นเวียงโน้น
อนาคค เคียวนาคาลชาย

มณีขำญ สรีปถ์

111 ถนนพระพุทธบาท อ. เมือง จ. เพชรบูรณ์

ชีวิตไม่สิ้นจะคนไป ชีวิตหยุดคนเมอสันใจ

หนุ่มน้อยผู้ซึ่งค่อนข้างจะอาภัพความซุสสุก แต่กล้าสันเป็นเยกษ
บักหล่น เวลาใครเอยถึงบ้านเกิดของเขาสัก เขาจะพูดอย่างซิงซังว่า
“ส่วนสัมนบ้านซาคีที่สุด” การเรียน มณีขำญ เรียนไต่อย่างสบาย ๆ อีกทั้ง
ยังมีความคิดที่แปลกแะเป็นคู้ฟังกที่สุดคนหนึ่ง มีจิตเเเอบอ้อมอารี
จึงเป็นทริกของเพื่อนฝูง เมื่อถามถึงเวืองแพ้นเขาจะตอบอย่างนาคณเณ
ว่า “แล้วแต่ควง” อนาคตชายหนุ่มสนคน

การสักนา คือสมมติอันล้ำค่าที่บุคคลพึงได้รับ

หนุ่มน้อยที่มีรูปร่างผอมเล็ก เพื่อน ๆ มักเรียกกันว่า "นิตแบ" ตลอดเวลา 3 ปีที่อยู่ นิตแบก็สนุกสนานกับเพื่อน ๆ เสมอ การเรียนนับว่าเป็นหน่อหนึ่งสื่อเอามาที่เดียว การงานถึงทวิจะเล็กแต่ไม่เคยบ่นเลย เขามาเป็นหนุ่มสมบูรณ์ดีมีเงินทอง ยามว่างนิตแบก็จะเที่ยวเตร่และชอบไปอยู่แถววันข้าวแ่งในตลาด วันหยุดบางครั้งนิตแบก็แบกจอบเข้าเวียงไปขุด Land ให้ใครคนหนึ่งที่ชอบ สังค่าง ๆ เหล่านี้เพื่อน ๆ จึงให้ฉายาใหม่ว่า "ขุดแบ...หล" อนาคตเขามองว่าอยากเป็นพ่อพิมพ์ของชาติ

มานิต ละวัณณ

5 หมู่ 7 ตำบลเกาะหวัง อ. ชุมเงิน จ. แพร่

ก้าวไปข้างหน้า ทั้งเบื้องหลังให้เป็นอดีต

น้อยเป็นนิตเนมของชา แต่เพื่อน ๆ มักเรียกเขาว่าแก๊ต เขาได้แบกหูนอนสนับอิมเหมือนมะขามช่อเดียว จากลุ่มแม่น้ำโขงอันเย็นเยือกมาสู่สวีเดน ชาว เหลือง น้อยเป็นคนที่มีอารมณ์เย็นสุ่ม ชอบชีวิตแบบลูกทุ่ง เวลาว่าง ๆ มักจะใช้วันหยุดเวลาพักผ่อน ส่วนการเรียนน้อยก็เรียนไปเรื่อย ๆ ก็พอแล้ว แต่ก็จริงจังซะอีก ส่วนเรื่องการงานน้อยไม่ค่อยลง เพราะอาศัยค่อยมวนชดใช้เวลางานแทน เพศตรงข้ามเพื่อน ๆ เห็นไปเที่ยวแถวสันทรายเป็นประจำ จนาคติ เขาคิดที่จะสร้างเรือนแถมแม่ให้เอง

บุญยา หุมวรรณ

22 ธันวาคม ๒. ทำอเนน จ. นครพนม

บารุง อินทพจนวิวัฒน์

263 ถนน อ. สันป่าคอง จ. เชียงใหม่

ไม่มีใครนึกเกินเรียน

หมู่เป็นคนที่มีต้นกำเนิดแห่งความสวยงามที่สันป่าคอง เราจะเห็นเขาสะสมอาหารไว้ในตัวอย่างพร้งพร้อมรวกบัวอ้อข้าวสาก 10 วันก็อย่างสบายหมู่เป็นคนใจดี แต่มักจะมีอารมณ์เฉยอยู่เสมอ ถ้าถูกเพื่อนล้อหนัก ๆ แตกหักง่าย หมู่เป็นหัวรักของเพื่อนฝูงทุกคน และขยันต่อการเรียนแต่ไรก็ไม่ค่อยจะเข้าข้างเอาเสียเลย ถึงอย่างไรก็มีคะแนนไม่เคยพลาด เพศตรงข้ามไม่เคยมีใครจะรักหมู่เท่ากับน้องข้าง ๆ บ้านเจ้าตัวบอกว่าอย่างนั้น อุนาคค บ้ามี อ. แม่สะเรียง

ปราโมทย์ ลิมประพันธ์

22 ถนนหน้าเมือง ข. สวรรคโลก จ. สุโขทัย

ไม่มีอะไรแน่นอนเสมอไปในสังคม ผมค้างขา

โมทย์ เป็นผู้มีรูปร่างสมส่วนไม่อ้วนไม่ผอม ไม่สูงไม่ยาวหน้า
มีหุ่นสมาริท์หนึ่ง เรียบ ๆ เงียบ ๆ และขรึมเป็นลักษณะประจำกายของ
เขา แสบวงเคร่งก็สนุกสนานหัวเราะ กับเพื่อนฝูงอย่างถึงไหนถึงกันเสีย
ทีเดียว (แต่ไม่เคยเล่าในทางสักครั้ง) การเขียนโมทย์คือการปลดปล่อย
นั่นถือเป็นบทเขียน การงานนับว่าเป็นนักพัฒนาที่คึกคักหนึ่ง เพศตรงกัน
ข้ามบอกว่า ไม่ยากสนใจเพราะใจหญิงราวกับน้ำกลิ้งบนใบบอน

อนาคตจะเป็นเจ้าของฟาร์มเลี้ยงแพะที่ใหญ่ที่สุด ของ เมือง ห่อ
ขุนราม

วัลลภ ภัทรวิจิ

1200/1 ซอยวัฒนา (ตอนใน) บางลำภูล่าง
อ. คลองสาน ชนบุรี

วัลลภ ภัทรวิจิ

ลพ, พอก, หอย, เาะ, เหล้าเป็นชื่อที่เพื่อน ๆ เรียกเขา
ทั้งนี้ เพราะเนื่องจากผมของเขามันเหมือนกับผมที่ไม่ควรอยู่บนศีรษะ
นั่นเองแต่वलพก็ยอมรับคือ คำเรียกขานของเพื่อนอย่างอารมณ์ดี แต่
เขาก็เลิยการถูกขุดมากกว่าอย่างอื่น ถึงแม้ว่าवलพจะเรียนได้ไม่ทันก็ แต่
ในคำนี้ก็หาแล้วได้คืนมาก โดยเฉพาะลูกหนังกล ๆ อนาคตก็ยังเอาแน่
ไม่ได้ ต้องใช้เวลาเป็นเครื่องพิสูจน์

เรียนไม่เล่นเป็นบ้า ทำงานไม่สนุกเป็นตุ กตา

สมเป็นหนุ่มรูปหล่อคนหนึ่ง เพราะเป็นคน ชอบแต่งตัวเสมอ
สภาพเรียบร้อย แต่ดื้อขี้อายนิดๆ การเรียนจัดอยู่ในขั้นใช้ ได้ คำนการ
งานกักตักหาทุกอย่างดูสมจะชอบมากกว่าอย่างอื่น ว้างสม จะสนุก
เฮฮากับเพื่อน ๆ เสมอและชอบเที่ยวเวียงน้อยๆ เรื่องเพศตรงข้ามไม่ต้อง
ห่วงหรือกสมกำลังหาบหามใครคนหนึ่งโรงเรียน อยู่ด้วยกันนั้นแหละ โชคดี
นะเพื่อน อนาคตต้องการเรียนต่อไปเรื่อย

บุญเด่น นันทน

36 หมู่ 7 ต. นาตาล อ.อินทบุรี จ. สิงห์บุรี

บุญสร้าง นานมี

7 พฤษภาคม ๒๕๐๖, สยามพรวณ จ. นครปฐม

ความรู้เจริญไปทีละก้าว ไม่ใช่ด้วยการกระโดด

หนุ่มร่างสมาริหนุ่ม เมื่อจบ ม. 6 แล้วเขาได้ชอบสังวาม่งหน้า
 สู้แม่ใจด้วยชีวิตรักทั้งมิมโนจิตคิดไว้ สร้าง เป็นชื่อที่เพื่อนคงให้ และมี
 ความสนิทสนมกับเพื่อน ฝูงเป็นอย่าที่ จิตใจว่าแรงเป็น ทั่วทั้งของเพื่อน ๆ
 เสียงของเขาประจักษ์ดังสายอสนีที่ฟ้ากระหน่ำลงบนหลังเขื่อนน้อย การ
 เรือน สร้างกันน้อยหน้าใครเสียเมื่อไร การงานเขาเคยพูดว่างานหนักไม่เคย
 ฆ่าคนไว้ แก้ว ๆ จะเห็นสร้างนั่งคุยเขี่ยไปตามอารมณ์ ส่วนเพศทรง
 ข้ามยังว่างเสมอสำหรับคุณเธอ เมื่อถามถึงอนาคตเจ้าตัวจะคบอย่างหนัก
 แน่นว่าถ้าเป็นไปได้จะเอาหมวกใส่ต่างแต่ก เลือกรักกับ ฟัน ขุด ดิน จาก
 (Texas) แน่ ๆ.....พวกเราเห็นก็ด้วย

บรรจง นิลิตตะ

128 ตอนโพธิ์วันนา อ. วร จ. ลำปาง

น้ำใจเท่านั้นทำให้ความเป็นเพื่อนต่อกันได้ยาวนาน

นี่คือกรายหนึ่ง คงทนต่อความเหน็ดเหนื่อยของม้าแกลบไม่ไหว กระมังเสียแต่แม่เวียรแกะขรรคนแม่โจ้ “จิง” เป็นคนสูง และบอบบาง ย่อมง่ายรักเพื่อนพ้อง ๆ กับรักน้องที่เก็บไว้เงียบ ๆ ยามว่างมักจะคุยเรื่องความทุกข์ของม้าแกลบเสมอ ๆ และคุยได้อย่างแยบคายจนเพื่อน ๆ เขยปากชม “จิง” เป็นคนรักสนุกเฮฮา แต่ก็ยังรักความจริงเป็นชีวิตจิตใจ เพศตรงข้าม “จิง” บอกว่ารักเดียวใจเดียวเสมอจนยากคน ผสมมาไว้ลากรด

ว่าวจะขึ้นข้อมมมมม ขาขมข้อมเป็นยาคี

หนุ่มหน้ามน ที่มีรูปร่างค่อนข้างเล็ก แต่ก็แฝงความกำยำไว้
ภายในรูปร่าง แหว่งเป็นเคนหันนัย รักสนุก และมีอุดมคติหลายอย่างอยู่
ในตัว ถึงแม้ว่าเพื่อนฝูงจะล้อเลียนต่างๆ นานา เขาไม่เคยโกรธ ว้างๆ
ชอบเข้าห้องสมุดค้นคว้าความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอ แด่ถางหนังสือพิมพ์
ลงข่าวชุมชน หรือปลุกปล้ำละก็ อย่างอื่นต้องพักไว้ก่อน ต้องอ่านเรื่องนั้น
ก่อนทุกครั้งไป กีฬาฟุตบอลนั้นเขาเล่นได้มากมายทีเดียว พอๆ กับการ
เล่นหมากรุก

แหวงเรียนได้สมาธิตลอดจนการงาน อนาคตต้องการเรียน
ต่อไปเรื่อยๆ

แล้ว วาสนา

173 วาสนา อ.เมือง จ.เชียงราย

ท้าวสรีทล นันทวงศ์

สถานันการศึกษาวชิราวุธ-คงเคอ, เวียงจันทร์

Le Travail Est Un Tresor

นี่ก็เป็น นักศึกษา จากเพื่อนบ้าน ใกล้เคียง กับประเทศเราเอง
ท้าวสรีทล มีรูปร่างท้วมสง่า จึงเป็นที่ต้องตาต้องใจของเอ็งหนึ่ง
ยิ่งนัก ไม่ชอบทำอะไร แต่ชอบใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย ไม่กระโดดโลดเต้น
เท่าไรนัก เพราะไม่ใช่เด็ก ๆ แล้วขึ้นไปทำสิ่งทำค้าง ชาวบ้านชาวเมือง
คงจะช่วยกันจับไปสวนปรุงแน่ ๆ การเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ทำงานได้
อย่างสม่ำเสมอ ไม่เคยอู้อี้ หรือให้จอบกินนมระหว่างลงงานเลย เพศตรง
ข้ามนั้น เวลานั้นมีใครคนหนึ่งเอาดวงใจไปเก็บไว้แล้ว และคงจะไม่ปล่อย
ให้มาโลดแล่นตามถนนหนทางได้อีกแน่ ๆ อนาคต ถ้าเป็นไปได้ จะทำ
งานที่เมืองไทย

พระชนนีนครแม่ ถาวรแททองหวงแห่น

ท้าวบุญเทียม ท้าวมาสู่แม่ ใจด้วย อายุหกสิบ จะเอาใส่ที่สุก
ของรุ่น แต่บางครั้งก็ทำอะไรอย่างกับวัยรุ่น ทั้งนั้นก็เพื่อลดความชราให้
น้อยลงอีกสักหน่อย เรื่องอุปนิสัยใจคอ การเรียนการงาน รวมแล้วก็
ทั้งนั้น ไม่ขาดไม่ว่าง สำหรับเรื่องจะคบจะคว้น จะคบจะยานที่ไหนนั้น
พวกเราไม่มีทางรู้ ได้เป็นแน่ หัวใจเท่ากันของเขา เคยว่ามีคนเอาก่า
เอาไว้เสียแล้ว อนาคต เขาบอกว่าอยากอยู่กรมพัฒนาของ ราชอาณาจักร
ลาว

ท้าวบุญเทียม พรหมน้อย

แม่เหล็กถาวร อ. สุวรรณเขต

วัฒน์ สรรพโชค

19 หมู่ 3 ต.ท่าใหม่ อ.เมือง จ.น่าน

ชีวิตขึ้นอยู่กับจังหวะ และเวลา

วัฒน์ เป็นผู้ที่มีร่างใหญ่พอ ๆ กับจิตใจที่กว้างขวางราวกับแม่น้ำอะเมซอน มีชนบทมาแบ่งให้เพื่อนกินเสมอ เขาเป็นคนเร่ร่อนเก่งตลอดทั้ง 3 ปี ดังนั้นคะแนนจึงมาเป็นอันดับต้น ๆ เสมอ งานหมวกงานระคมก็พยายามตามได้ซัก ในวันหยุดราชการ เขามักจะพบวัฒน์ในเวียง และใครอีกคนหนึ่ง พวกนี้ไปคุหนึ่งทีสัปดาห์บ่อย ๆ อนาคต จะเรียนต่อเพื่อเธอคนเดียว

นันทวัน โบอินลา

451 ถนนพหลโยธิน ๗, นครสวรรค์

แม่นมิดีเป็นนุชสุดสยองก็จะเป็นนางที่มีใจรักความดี

สาวงามจากบึงบรเพช อุบลราชธานีเข้ามาบ่มเป็นลูกของ
แม่คนหนึ่ง เนื่องจากนายท้าวหวานซึ่ง จึงทำให้เธอมีคณนามว่า "แจ้ว"
หมยักโศก รูปร่างก่อนเข้าวัย จึงได้ฉายาจากพี่ว่า "ตุ๊กตาร" แจ้ว
เรียนได้ดีในวิชาคำนวณ ส่วนวิชาอื่นก็ไม่เชิงจะทักถ้อยนัก จนภาคปฏิบัติ
นั้นเธอทำงานสำเร็จทุกครั้งไป แต่บททุกเย็นจะเห็นแจ้วสวมเสื้อคอกลมลาย
แดงสลับขาว ซึ่งเป็นตัวโปรดที่สุด แล้วก็พาจักรยานคู่ชีพไปเที่ยวรอบๆ
วิทยาลัย ตามเธอแล้วจะบอกซนก็ยอมมีมว่า เพื่อบริหาร และเป็นกำรย่อย
อาหารด้วย อนาคต เจ้าตัวบอกว่า จะทำงานธนาคารเกษตรที่บ้านเกิด
ของตนเอง

ประพันธ์ วัฒนัน

58/4 ก. สันทรายหลวง อ. สันทราย จ. เชียงใหม่

อย่าทิ้งหัวใจในเมืองนี้ชีวิตอยู่

พิน เกิดในในเมืองสวนหมาก ที่สันทราย เขาเป็นผู้ที่มีรูปร่างล่ำสัน ยิ้มง่าย สนุกว่าเจิง รววกบว่า ขานไม่ม้ทุกข์เอาเสียเลย จึงเป็นที่รักของเพื่อน ๆ ทุกคน ถ้าปีไหนล้าโยที่บ้านกกสะกั เพื่อนจะต้องอ้อมแบ้วไปเลย พินของเราเรียนไคพอใช้ไค งานพินทำไคทุกอย่าง โดยจะเพราะกัค ก้านกลวย เพศตรงข้ามยังไม่เก็คเลย อนาคต ชายใบทองกลวย

ประพจน์ อรุณลักษณ์

ห้องสถาปัตย์ร่วมสมัย อ. ปิ่นลาภ จ. เพชรบุรี

คนเราจะอยู่ร่วมกันได้ ก็ต้องมีความเข้าใจกัน

หนุ่มวังระหง จากเมืองนาคาสอนชื่อของไทย พุท เป็นชื่อ
ที่เพื่อนเรียกกัน 3 ปีที่พุทได้ มาพำนักศึกษาอยู่ที่แม่โจ้ ทำให้พุทมีความ
รู้ความสามารถรอบตัวทีเดียว ยามว่างจะพบพุทที่กระดานหมากรุก
นอกจากนั้นจะเห็นแถว ๆ หน้าตึกวัดวังก์ การเรียน และการงาน
เป็นไปอย่างสม่ำเสมอ เรื่องจะคิดรักใคร่สักคนหนึ่งละก็ พุทบอกกับเราว่า
“รักคนที่เขารักเรามากกว่า” อนาคต อยากจะศึกษาต่อให้ ได้ดีกว่านี้เขามั่ง

ประเสริฐ อ่อนระกูล

1/45 วันใต้ อ. แม่ริม จ. เชียงใหม่

ไม่มีการสาย สำหรับการแก้ไข

แขก ดียก่าหนัก ใน แคน ภารตะ แห่งความรักด้วย นิสัยที่ซื่อซบ
เกษกรจึง ก้าวเข้ามาสู่แม่ ใจด้วยความรัก หวัง แหกเป็นคู่ที่มี อารมณ์เย็น
เสมอเมื่อเหตุการณ์ตรงเคียด สักกับความจริง บางครั้งเขาจะต้องควม
เพลงแถว ๆ ถนนแม่ริม พวกเราสังเกตได้จากกตสตรที่ตึงใจในเพลง
ทวิ้อง การเรียนแขกพอดูได้เอาตัวออกได้ ส่วนงานนั้นทำได้เสมอเมื่อได้
ได้รับคำสั่งจากอาจารย์ ว่าง ๆ ก็ควม Honda แอ้วสาว อนาคต แรก
บอกว่าอยากเป็นเจ้าของฟาร์มสักแห่งหนึ่ง.....ขอให้โชค

การขบถของตัวเอง ไม่ใช่การนบนำน้าต

หนุ่มผู้ต้อกานหินตมาจากลุ่มน้าวัง อันเย็นฉ่ำ แกะจิกใจของโชติ กลับร้อนเหมือนอากาศไโรหน้าแสง แต่บางครั้งเขามักรมดเต้ ให้ความสนิทสนมกับเพื่อนเป็นอย่างดี การเกษตรนี่เองที่เขารักและเป็นลูกแม่ที่ ตีคนหนึ่ง เขาเรียนโตอย่างผิด ๆ ไม่ค่อยงอนัก เขามักจะพดลเป็นประจํา เพศตรงข้ามยังไม่เคยคบออก อนาคต โชติบอกว่า เพราะมาพบผู้ดีไว้ ลากวถ

โชติ ทองขาว

238 ถนนรัตนเมือง กลดอครินทร์ ๒. เมือง จ. เชียงใหม่

ธีระยุทธ ม่วงงาม

231 ถนนแก้วขวัญ อ. เมือง จ. เชียงใหม่

เกมตรวจรอยผู้เลี้ยงพลโลก

ยุทธมีรูปร่างและผิวพรรณแบบเซียงใหม่ทุกกระเบียดนิ้ว ถึงแม้เขาไม่ใช่คู้ห่อพัก แต่ก็ได้รับความสนิทสนมกับเพื่อนทุกคน และรู้เรื่องราวต่าง ๆ ภายในหอพักได้เป็นอย่างดี ยุทธเป็นคนที่เขาจริงจังกับการงานและการเรียน จึงทำให้การสอบทุกครั้งของเขาเป็นไปอย่างเรียบร้อย ด้วยรอยยิ้มเยือกเย็นและแววตาจึงทำให้ยุทธถูกใคร่จ้องไว้ก็ไม่ทราบได้อนาคต แล้วมาว่าคงจะทำงานอะไร

ธงชัย จอห์นจิตรกุล

264/1 คลาส อ.๑๖ อ. ๑๖ ม.๒๒

เงินสดดีกว่าเงินผ่อน

หนุ่มน้อยจากเมืองน่าน พว้างอันแบบบาง มาเรียนเกษตร ด้วยความไม่เต็มใจนัก แต่พออยู่ได้ไม่นานกลับบอกว่า ม่วนดี เขานับ คนง่าย ยาย มักจะส่งส้ม—หวาน ให้เพื่อน ๆ เสมอ

เขาเป็นซื่อที่เพื่อน ๆ เรียกกัน เป็นผู้ที่ยออ่านตำราจนมั่ว ๆ จะเห็นที่ห้องสมุดกับเป็นนักเกษตรที่ทะนุถนอมกว่าหาความรู้ ประคับ คายเสีย จรง ๆ เพศตรงข้ามแต่ไม่ค่อยจะสนใจเท่าไรนัก เพราะกลัวว่าตนเอง จะมีโรค

อนาคต เขาของเราจะกลับไปขายปูกที่บ้าน เพื่อน ๆ กระซิบ ว่าอย่าเป็นปู่เสียเองล่ะ

ธรรมบุญ สวรรคพงศ์

113/1 บ. ทาสี อ. สูงเม่น จ.แพร่

ใครเร็วก่อนใคร ใว้มานะก็สำเร็จ

เขาได้วันนิคเนม จากเพื่อนฝูงว่า บุญ เขามรูปร่างหน้าตาสมกับคนเมืองเหนือเพราะถือกำเนิดในถิ่นเหนือนี้เอง บุญ เป็นคนเจ้าสำราญไม่ค่อยหุ่กซ้อนกับใคร ตลอดระยะเวลาที่อยู่แม่ใจทำให้บุญเป็น Man เต็มตัว และได้ชื่อว่าว่ามีอะไรก็ ทั่วถ้วนทั้ง เก่ง ทางด้านการเรียน การงาน เขาพยายามศึกษาหาความรู้ เพื่อเป็นเครื่องประดับตัว ทำงานเพื่อความชำนาญ อนาคตถ้ามีโอกาสก็ตั้งใจเรียนต่อ

เสียอะไรก็เสียได้ แต่อย่าเสียกำลังใจ

สงคฺ เป็นหนุ่มรูปร่างเล็กผิวน้ำสองสี ตลอดเวลาที่อยู่ในแม่โจ้ 3 ปี สงคฺมักจะไม่ค่อยอยู่กับใครเลยหมกมุ่นอยู่กับคำหวั่นคำวาทจริง ๆ จะชอบหัวเราะไม่ชอบ สงคฺเป็นทั้งที่รำไม่ไต่ บางครั้งถึงกับหลบตาหนังสือเลย สงคฺมักมีคิปรักเจ้าใจเขย่าวัวที่หมอนเสมอ ๆ เรื่องการงานของสงคฺแล้วไม่ต่องห่วงเลย ขอนินฉนังกับสะไม้ก็ครั้งทีเพื่อน ๆ ะเห็นสงคฺเข้เข้าวัยง แ่นละต้องมืธุระจริง ๆ เรื่องเพศตรงข้ามแล้วไม่เห็นสงคฺประสี ประสากับใครเลย ยามว่างสงคฺมักหาความสุขด้วยการปลูกผักผสมอบ อนาคตของสงคฺคงจะเป็นผู้จัดการเตาต้มเชียงรายกรรมัง

ประสงคฺ ทาอุปรังคฺ

22 สันโค้งหลวง ค. รอยเวียง ข. เมือะ จ. เชียงใหม่

อดีตคือภาพนี้ อนาคตคือความฝัน ปัจจุบันคือความจริง

หนุ่มใหญ่จากสมุทรสงครามได้หนีจากแคณความเค็มของน้ำทะเล มาหาน้ำจืดตามเหมืองในแม่โจ้ “แวน” เป็นชื่อที่เพื่อน ๆ เรียกกันติดปาก เพราะเหตุที่แวนของเราใส่แวนเพราะตามองผิดสั่นเอง ถึงแม้สายตาไม่เหมือนคนอื่น แต่การเร่ยนก็ไม่มี ใครจะเทียบเหมือนเขาได้ นามมาเป็นอันดับแรกเสมอสมกับชื่อ แวนเป็นคนที่หัวเราะง่าย เพศตรงข้ามบอกว่ายังว่างเสมอ เพราะวาสนาไม่เข้าข้างนั่นเอง อนาคต ถ้าวรคปากเหี่ยวปากกาไปได้ก็จะคงฟาร์มโคนมหรือไม่ก็เร่ยนต่อ

น้ำขี้ หนูล

38 หน้ 9 ๓. ๒๕๕๖ ๓. ๒๕๕๖ ๓. ๒๕๕๖

ภาพ จ๋าปาสี

211 บ้านพักวัยกลางคนนครสวรรค์ แม่ใจ

แม่นมได้เป็นแม่หาหมากขี้ ขอฟลอใจจอมปลวกที่แลเห็น

อ๊อต เป็นเชื้อที่พ่อ—แม่เขาคงให้ เพื่อน ๆ เลียดีสติเรียกตามไปด้วย การที่เขาเจียนขมิ้นทำให้ว่าเขาเป็นคนถือตัว ตามที่เพื่อนเข้าใจกัน แต่เพราะเขาเป็นคนชอบสันโดษ และพร้อมกันนั้นก็เตรียมที่จะเป็นสมาชิก A.F.S. ในอนาคต เรื่องการเรียนอ๊อตเก่งพอตัว โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ยามว่างเขชอบบวเรียนและทำดอกไม้ ตลอดจนงานอื่นเขอนำหน้าเสมอ เรื่องความรักอ๊อตบอกว่ายังไม่เกิด แต่เพื่อน ๆ เห็นบรรจงทำพวงมาลัยให้ใครคนหนึ่งไม่ทราบ อนาคต อ๊อตบอกว่าอยากจะเรียนสูง ๆ ต่อไปอีก

ผู้
เลียงแมวกว่าเลียงสิง

แอ เป็นคนว่างแ่ก่กัวมัศวิชาว เป็นคนสนุกว่เริง ถนดัโน
เซ่งลุดหน่ง และยังเคยเป็นควารายอศนิยมของแม่วิมอีกด้วย แอเป็นท่รัก
ไคร่ของเพื่อนฝูง และครูบาอาจารย์ การยอมง่ายเป็นพรสวรรค์ของเขา
หยุดเรียนเมื่อให้ร่กสับบ้านเมื่อนั้น งานนั้นแอไม่เคยหวั่นต่อความยาก
ลำบาก แต่ประการไค เพศตรงซำมนี้ ไม่ค่อยยุ่งเกี่ยวกับไคร่เพราะมี
.....แถวๆ แม่วิมนั่นเอง อนาคต แอบอกว่าเวลาเท่านั้นจะตัดสิน

ประพนต์ ฤาณาภักษะ

209 ถนนเชียงใหม่-ฝาง อ. แม่ริม จ. เชียงใหม่

ประยงค์ หินตะ

190 บ้านโพนสา อ.ท่าบ่อ จ.หนองคาย

กันอ๋ม แลวันอน

ใครๆ มักรู้จักกันดีในนามของลุง เขามีเรือนร่างที่ผอมแฉ่ง
แข็งแรงเหมาะกับการงาน สมบุก สมบัน สมชายชาตรี ชอบสนุกสนาน
ด้วยการร่วมวงกับเพื่อน, 3 บั๊ยกั๊ว รัม เขียว ขาว เหลือง ทำให้
ยังมีเพื่อนฝูงมากมาย การเรียนถึงแม้ว่าไม่ค่อยกระตือรือร้นนัก แต่สมอง
เขาก็อยู่ในประเภทไบรท์ทีเดียว งานและกิจกรรรมของวิทยาลัย ยังทำ
ได้ดีเสมอ เพศตรงข้ามเขามักจะไม่ค่อยสูงส่งถึงกับใครนัก เนื่องจากยังเรียน
ไม่จบแน่เอง อนาคต เทคนิคเกษตรแม่ไร่

มีจรรยาที่งานนี้ที่จะรักและต้องการทำงานเป็นคนสุดท้าย

แอ ของเพื่อน ๆ คนนี้ใจดี รักเพื่อนฝูง มักร่วมวงผับหวาน
กับเพื่อนร่วมงานด้วยกันเสมอ ตอนเย็น ๆ ชอบเดินชมความงามของ
ดอกไม้แถว ๆ ตลาดแม่โจ้เป็นประจำมีไต้ชาดสักวันเดียว แอเป็นคนสูง
โปร่งแบบไม่มีไหวสมกับจิตใจที่อ่อนโยน อนาคตต้องการศึกษาต่อไปเรื่อยๆ

ปาลิชาธิ์ ศิริเลิศ

44 หมู่ 3 ปากทางน้ำชา อ. สุพรรณิ จ. แพร่

ชวลิต เจียมวิจักขณ์

139 พนดโกธิน อ.พาน ร.เชียงใหม่

Try To Get To The Top Of The Tree

ลิต จากเมืองทองแดงไหล มาสู่มหาวิทยาลัยศรีวิชัยจึงยัง
แม้จะมีอุปสรรคต่าง ๆ จนทำให้ต้องเสียเวลาไป ลิตเป็นคนเจ้าระเบียบ
รักความสวยงาม และมีความสุภาพอ่อนโยนมากที่สุดคนหนึ่ง จนเพื่อน
ทุกคนออกปากชม ยามว่างลิตมักจะขี่จักรยานเที่ยวตามหมู่บ้าน เพื่อหา
ช้างเผือก

อาหารที่โปรดปรานมากที่สุดก็คือ น้ำพริกกระป๋ ปลาทอด
ถั่ววันไหนมีละก็ลิตก็เดินถือถ้วยตักกินเขียว อนาคตบอกว่าจะยัง
เรียนต่อ

ทว. ภาวนาค

๑๑ ธ.ค. ๑๐ ค. ๒๔๗๑ อ. ๒๔๗๑ จ. เพชรบุรี

ไปตามดวง

ชายชาตรีแห่งเมืองกาลยอคควิน ก็สำคัญถึงชาวอันดามันแคว้น
นั่งห้องแถวโหลมาจนถึงหมู่บ้านพื้นซ้อเสียงที่สุกคั่วใจรัก—ปากจอบ และ
ปากกา ว่าเป็นคนเย็บขริมแต่ทำจริง เรื่องเรียนก็ ส.บ.ม. ส่วนงานหาย
ห่วง เพศตรงข้ามเหนือกว่า แม่นายสาวก็ไม่เลือกหรือใช้ให้ทั้งน
อนาคต ขออย่าให้ควินเหมือนศาลเดย

เหลอสีกลี บวรสาร

146/2 ซอยสุขุมวิท 77, กรุงเทพฯ 11.

จงขอมอบขางมตร แตอยขามอบขางศัตว

หนุ่มจกรรฐซึ่งหนีบาคอนกรีตมาสู่แทนคอกเอียง เทอค เป็น
 ซ็อตเพื่อน ๆ ชอบเรียกกัน เขาชอบเรวือนมากกว่าจะอยู่ประจำเป็นที่
 แตกยังอาศัยแม่ให้เป็นสถานศึกษา และฝึกอาชีพเกษตร การเรียนก็ดูได้
 จนตัววอกแวม ส่วนการทำงานนั้นแทบค่อย ๆ ทำเป็นชิ้น ๆ ไม่รีบร้อน
 คว้าความสำเร็จรอบคอบ งานอดิเรกเห็นจะมีอะไรที่จะชอบมากไปกว่า
 ควบรถมอเตอร์ไซด์ไปคามถนนต่าง ๆ ในเวียง และฟังเพลง อนาคต
 กลับไปพัฒนานำบ้านเก่าให้เป็นอุทยาน

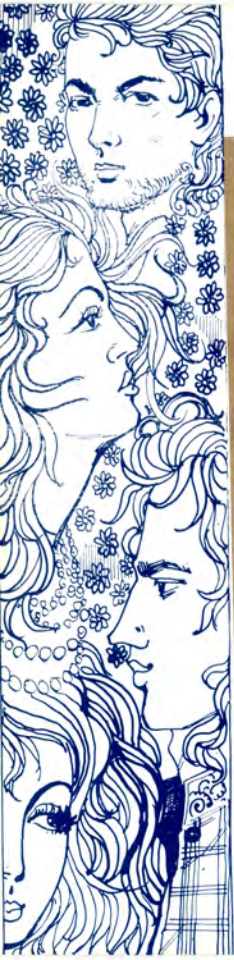

ทินกร วัฒนเกษม

14 ถนนสนามม้า อ. เมือง จ. ลำปาง

ความรักที่เหตุน่าเป็นยอดของปัญญา

หน้อย เป็นคนเร่ร่อนว่างอันสมส่วน หน้อยไม่ค่อยจะขมเข้
กับใคร นอกจากเพื่อนร่วมวงเท่านั้น นอกนั้นก็ใช้เวลาว่าง อ่าน
หนังสืออย่างเอาใจจึงจะแนบออกมาบ่นว่ายุคนี้เสียว โดยเฉพาะ
บำรุงพันธุ์คงอยากจะเป็นนักผสมพันธุ์ที่ดี เพศตรงข้ามได้ใครได้ก็ร้อ
ย้อยักแต่กะป้อละ หน้อยบอกอย่างอาๆ อนาคต ก็จะเป็นพ่อพิมพ์
ของหลานนา

หลามือทำไม้งานเบา

หนุ่มร่างเล็กจากดินแดนที่เต็มไปด้วยชุมเขา และป่าดงดิบ, เต็มไปด้วยความศรัทธาของสัตว์ป่า เขาก้าวเข้าสู่แม่โจ้ด้วยใจรัก เพื่อนๆ มักเรียกว่าผู้อู่วัวไล่ต้อนหมอนี่ เมื่อโยนคันไถจะยอมชนเห็นหมอนี่ 32 ซี ปกติเขาจะเป็นคนขี้ขลาด แต่ก็กล้าเข้าในระบับของนักธุรกิจผู้หนึ่ง เพราะแต่ละอาทิตย์เขาเข้าเวียง 4-5 วันอย่างต่ำ ครั้นนับเป็นผู้ที่พยายามมาก จึงทำให้เขาค้าไม้ได้ตลอด ๓ ปี จนยากจนบอกว่าผู้จัดการฟาร์มแถวแม่สะเรียง

ชาคร ศิริมาโนช

๑3 แขวงพวนชัย ๑, แม่สะเรียง ๙, แม่ฮ่องสอน

เมื่อมาให้เขาไว้ใจ เมื่อไปให้เขาคิดถึง

ผู้มีสังขารแบบเสไฟฟ้าผู้หนึ่งเพื่อนๆ เรียกว่า “แกง” ถึงแม้จะเป็นคนว่างสูงก็ยังสามารรถ คลุกคลีกับคนเคย ใคอย่างสบาย คุยสนุกแต่ มักจะเป็นผู้ฟังที่ดีเสียมากกว่า เขาเป็นคนเรียนคึนหนึ่งเหมือนกัน ชอบปลูกผัก มากกว่าอย่างอื่น เพราะได้เงินที่ไม่ต้องใช้ความคึกว่างๆ ก็เขียน จ.ม. หาแฟนเสมอๆ อนาคตปลูกผักขาย

ธนันต์ ใจขวัญ

702/1 ถนนพหลโยธิน ก.เกษตรฯ จ.ลำปาง

ฉนสาร รามางกร

33 กศล.ระยอง ๒, ราชพนม จ. นครพนม

ความคิดพิสดารและอุปสรรคเป็นบทเรียนที่ต้อง

สารเป็นหนุ่มใหญ่จากแดนอีสาน ซึ่งก้าวมาสู่อ้อมอกของแม่ด้วย
ใจรัก เป็นคนสะอาดเรียบร้อย และเรียบร้อย และมักจะชอบเที่ยวเตร่
ยามว่างตามหมู่บ้านมิได้ขาด แต่วางใจกับเธอเรื่องๆ มาเล่าให้เพื่อน
ฟังฟังเสมอ สารเป็นคนปากหวานถึงขั้นถ้าสาวคนไหนคุยกับเขาด้วยจะ
เป็นกตัญญูทุกคนไป การเรียนสม่ำเสมอ แต่มักจะไต่เป็นอันดับหลังสิบ
หลังสิบห้าไม่เคยได้ อนาถของสารยังเอาไม่ไว้ เพราะมีคนของตัว
ไปทำงานอยู่หลายแห่ง

ความจริงเป็นสิ่งไม่ตายความวอดวายอยู่ที่ตัวเรา

บุรุษหนุ่มผู้มีชื่อเสียงที่ไม่สมกับตัวเสียเลย เนื่องจากรูปร่างได้สัดส่วนสมชายชาตรี แต่เพื่อน ๆ เรียกเขาว่าช้าง

ช้างของเราเป็นคนอารมณ์เย็น พอ ๆ กับความเย็นนอยอกคอยปุย เขาดีถนัดก้านึกในถิ่นล้านนา ซึ่งอุดมไปด้วยกลิ่นไอแห่งความสุขไม่ว่าใคร ๆ มักออกปากว่าช้างเป็นคนขี้เล่นเสียจริง ๆ

ช้างเป็นผู้ถนัดในด้านการเรียน พอ ๆ กับการหาเนื้อคู่ แต่เขามักจะอับโชคเสมอ

อนาคต ช้างยังมีมาว่า พ่อจะมอบสวนส้มให้ทำเนิรงานแทน

ธงชัย น้างทอง

105 ราชดำเนิน หรือ 38 พระปกเกล้า รอย ๑
ก. เมือง ร. เชียงใหม่

นิพนธ์ สวัสดิ์วรรณ

อ. ตรีคุณโชติ อ. เมือง ร. เชียงใหม่

จินตนา สุรา นรพาไปให้ใจเศร้า

เมฆ เป็นคนสนิทเพื่อน ๆ เวียเขา ซึ่งเป็นผู้ที่มีอารมณ์ร้อน แต่ก็สามารถที่จะเย็นได้ทันควันเหมือนกัน ถึงอย่างไรก็ดี เมฆก็ยังแบ่งไว้ด้วยอารมณ์ที่ลก บ้างใน บางเวลา ชีวิตโลกโศก โศก ทะยาน และตื้นเขิน เลือดที่ผ่าน ได้ฝังอยู่ในจิตใจของเขาตลอดเวลาที่เขาศึกษาในเบสสุดท้ายนี้ เพื่อน ๆ เปลี่ยนฉายาใหม่ว่า Vepa การเรียนของเมฆเป็นไปอย่างกระตือรือร้น แทนที่ แต่เขาก็หวัดได้ทุกครั้ง เพศตรงข้ามเขาเก็บไว้ที่บ้านแล้วอนาคต เมฆอยากจะทำงานทำแถวเมืองมโนราห์

สุกัญญา อภิประเดิม

24/1 ถนนสุริยวงษ์ประจักษ์ ๒. เมือง จ. นครราชสีมา

ผู้จัดทำเป็นส่วนตัว

นักแสดงโนราห์เอกจากบึงกุ่ม ใต้ ซึ่งได้พำรังอันสูงโปร่งควิชา
เป็นแม่ค้าล้าซึ่งร่วมกับพื้นที่ชาวราวกับปูผ่ายในเวลายืมยืมชอบสนุก เซซา
แต่ไม่เคยที่จะเกาะกระดานให้ ใครต้องเคียวครอน ยืมเป็นที่รักของเพื่อน
ฝูงและอาจารย์ทุกคน เพราะยืมเป็นคนง่าย ๆ เอาดีในการ
เรียนและการงาน แต่พระพรหมอาจจะมองไม่ค่อยเห็น เนื่องจากความเื่อง
จึงทำให้เกือบจะพลาดอยู่บ่อยครั้ง สี่ที่ชอบเห็นจะมี เพศตรงข้ามยืม
ไม่ยอมปรึกษาให้ใครทราบ จนาคติได้ให้หมวกกับเสื้อกันฝนที่สีดำ
ก็จะเล่นโนราห์กันละ

สุรศักดิ์ เจริญในเมือง

7 ราชนครี อ. พะนา น. เรือ ๑๖๖

ชีวิตนี้จึงปล่อยไปตามถ้ำและหุบเขาของมณี

อันเกิดที่ก้นทะเลอันกว้างใหญ่ จึงทำให้เขามีจิตใจกว้างขวาง
เสมอสำหรับเพื่อนฝูง ถึงไหนถึงกันไม่เคยขัดใจกับใคร เขาเป็นคนสูง
ผิวขาวง่ายเสมอ รักความจริงมากกว่าสิ่งอื่น ความสำราญรองมาเป็น
อันคืบที่สออง มักจะมีความคิดแปลก ๆ บางทีเพื่อนฝูงมีข้อดี ๆ อยู่แล้ว
แต่กลับไปเปลี่ยนให้เขาเสียใจ การล้อเลียนเพื่อนฝูงชอบนักแล การเวียน
ไปไต่อย่างสบายไม่หนักอกหนักใจ งานนั้นยังอยู่ไต่มาซึ่งคืบคองแน่น ๆ พบ
ไต่ที่หน้าศาล เพราะชอบหาอาหารที่นั่น อนาคค ยากไปไต่ที่
ประเทศลาว

ความรู้อยู่ทุกฝั้ว

เด็กมะกันจากแพร่เมืองแพร่เบ็ดเตล็ดมาแม่ใจพร้อมกับรถเครื่อง
คู่ชีพ คู่คู่ หวีอ จุย แม่แจ่ม สมญานามที่เพื่อนทั้งให้ ลักษณะนิสัยชอบขบขุย
และชอบเอนแต่ไม่มีใครเกลียดคู่เลย เพราะคู่เป็นคนท่เพื่อนเหี้ยมแย่งเลน
ได้และตัวเองก็ชอบย่งนั้นเสียด้วย การเรียนคู่ก็พออยู่ได้ๆได้ ส่วน การ
งานคู่ไม่เคยบกพร่องเลย อนาคตคู่จะเรียนต่อเช่นกันถ้ามีโอกาส

ทินกร ทินอเนตร

3/4 ถนนเมืองพิท ๒, เมือง จ.แพร่

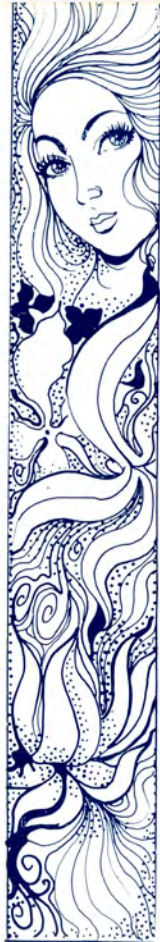

สมพงษ์ ขี้เกลี้ยง

๑7 ไร่สมาน ชาติใหญ่ จ. สงขลา

คนคือคน

เพื่อนๆชอบเรียกว่า เกลียงเขา มักจะมีเสียงหัวเราะที่แปลกๆ เวลาเกลียงพูดถึงคอมมิวนิสต์ครั้งใด เขามักมีท่าทางประกอบทำให้เห็น ยิ่งขมเสมอ เป็นคนหนึ่งในวันที่พวกเราบอกว่าเพื่อนเพื่อเพื่อน มีอะไรก็ไม่ยอมบอกเพื่อนๆ บางทีเขี้ยว การเรียนการงานเอาใจใส่เสมอคนเสมอ ปลาย อนาคตหลังจากจบการศึกษาแล้วจะบอกที่หลัง เพศตรงข้ามไม่ค่อยบอกกันอยู่แล้ว

ญาติ, มิตร หรือบัณฑิตถูก คอขาดปลุกกำลังใจ

เกษ เขาคะที่เพื่อน ๆ รู้จักกันดีในนามว่า “ว่อง” เขาเป็นคนที่มีชีวิตจริงทำจริงเสมอ เรื่องสนุกสนานเฮฮากับเพื่อนฝูงเต็ม ที่จริง ๆ เพื่อนทุกคนและรุ่นน้องรู้จักดี มักจะสปรอตและ ช่วยเหลือ เพื่อนเสมอ การเรียนของว่องก็ไม่แพ้ใครเลย ทำงานมาแล้วเป็นที่ไว้วางใจของเพื่อน ๆ ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม สิ่งที่เจ้าตัวชอบคือหลังจากเลิกงานและเย็นแล้ว ยามว่างมักจะชอบไปชมหมากรุกฟังเพลงเย็น ๆ แลวกระต้อม นอกจาก นี้อย่าง ชำนาญใน ด้านซ่อมสร้าง ตก แปดสิ่งต่าง ๆ ได้ คือก ค่ายอนาคต เห็นบอกว่าฝากไว้กับหมวกและเสื้อครูยใส่ชุดดินกันแดดกันฝน

วีรเดช วัจวิไล

41/16 หน้าศาลพิชัยตำบลห้วยลูกเกด อ. ท่ามะกา จ. กาญจนบุรี

ความฝันอาจเป็นจริงได้

และเป็นข้อเล่น ที่พวกเพื่อน ๆ มักจะเรียกเสมอ ๆ รูปร่าง
ลำสันทัด เค็นทางมาจากเมืองเพชร แต่ชาวเกรียบตัง มาอยู่แม่โจ้ด้วย
ใจรัก การเรียนของแฉะ ไม่แพ้ใครเหมือนกัน ทั้งการงานก็ขยันเสียเมื่อไร
ยามว่างงานจะเห็นชอบลูกคาคัดแฉะ ๆ Coop ยาวแฉะมักจะเห็นชอบไปเดิน
เดินเล่นแถว ๆ ยาสูปคงมีอะไรที่แฉะนั้นกระมัง อนาคตแฉะอาจไปทำ
ฟาร์มชาวเกรียบก็ไม่น่า

วิฑิตา ไร่นาดวง

40 หมู่ 10 บ้านนาซ่งหงษ์, มานปอคำ อ. พาดาง จ. เพชรบุรี

ท้าวสมพร พรหมหาญ

สถาบันทุนข้าราชการ อ. คงโคง เวียงจันทร์

อุปสรรคมีมากจนได้ ความสำเร็จมีมากจนนั้น

สมพร เป็น นศ. ชาวลาว คนเดียวที่พูดเก่งและพูดไทยได้ชัด
ที่สุด รูปหล่อ ยิ้มง่าย และใจเย็นไม่เคยขัดคอใคร วันหยุดเวียนมักจะ
ไม่ค่อยพบเขาที่หอ เพราะจะไปชมแสงสีในเวียงเสมอ แต่กระนั้นการเวียน
ของเขาไม่น้อยหน้าเพื่อนฝูง

เพศตรงข้าม พบออกว่าย่างสำหรับสาวเหนือเสมอ อนาคต
เขาอาจจะเป็นพ่อพิมพ์ที่ที่ แห่งราชอาณาจักรลาวก็ได้ ใครจะรู้

ฉายเมื่อ ๖๘ สบายเมื่อนั้น

เรือนร่างค่อนข้างผอม ผมเรียบไม่มีกระดิกกางเกงไม่เขยแหลม
รองเท้าหัวแหลมมันเรียบ ทั้งหมดคนเป็นสมบัติประจำตัวของเป๊ยก ตั้งแต่
เหยียบย่างเข้ามาในแม่โจ้ เขาก็ทำตัวเป็นผู้แสนรู้ผู้เสมอ มีเรื่องคุยให้
ฟังตลอดแต่ไม่มีซ้ำกัน จึงเป็นที่รักของเพื่อน ๆ ในยามว่างเรามักเห็น
เป๊ยกถือวิทยุเครื่องเล็ก ๆ และแต่งตัวเสียอย่างโก้ เดินเที่ยวไปคามที่ต่าง ๆ
นับว่าเป็นผู้ที่ไว้ทุกข์คนหนึ่ง การเรียนของเขาดีพอใจงานพอ ๆ กับเรียน
สตรีเพศเป๊ยกรักเดียวใจเดียว ชวนาคอยาศึกษาคอย

ศิริชัย เอมโษชะ

97/2 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สานักเอกภาพพระ ๓. บางกอกใหญ่
ธนบุรี กทม. 6 โทร. ๐๖๐748

Learning by doing

วิกเป็นคนที่มีฝีมือสูงแบบไทย ๆ พุค เสียง ชัก ถ้อย ชัก คำ
แค่ฟังแล้วไม่ทั้งสำเนียงเมืองขุนแผนเอาเสียเลย ทั้งที่อยู่มา 3 ปี
แต่เขาก็พูดราวกับว่านี่เป็นบ้านเขาเองยังงั้นแหละ วิกเป็นคนเอาจริง
เอาจริงกับการงาน ชยนปลูกผักกาดหัวส่งโรงครัวมิให้ขาด สามารถนำเงิน
จากโรงครัวมาซื้อหลายร้อยทีเดียว มีเพียงแต่เท่านั้น เขายังเป็นนักบริหาร
สังคมในด้านการบันเทิงได้อย่างดีเยี่ยม การเรียนอยู่ในชั้นดี เพศตรงข้าม
เขาคอบอย่างอาย ๆ ว่ากูไม่รู้ จะพูดยังไงจะอนาคตเรียนต่อให้สูงขึ้นไป

สวก เพ็ญ

47 หมู่ที่ 5 ต. วัดโบสถ์ อ. บางป่ามา จ. สุพรรณบุรี

ไฉว คงลาภย์

ก. คณะวิศ ๒. ไพศาล จ. นครสวรรค์

กตัญญูคุณ

จอมขี้เล่นแต่ก็ไม่มีใครเกินไหวของเราไฉนนี้ ด้วยรูปร่าง
สูงใหญ่ และหน้าตาอันจะไม่ค่อยอ่อนน้อม จึงทำให้เขาเป็นผู้นำไปหน่อย
เมื่อเรามองผ่านเส้นๆ ไหวเป็นคนอารมณ์เย็น ไม่แคร์ต่อคำล้อเลียนทั้งสิ้น
กลับหัวเราะด้วยความขบขันเสียอีก หนึ่งสี่.เรียนนั้นหยิบอ่านเฉพาะ เวลา
จำเป็นเท่านั้น ถ้าไม่จำเป็นก็เก็บไว้ด้วยความทนุถนอมกลัวว่าหนังสือมัน
จะขาด ดังนั้นคะแนนจึงไม่สูงจนสิบส่วนห้าเพราะว่าคะแนนสูงประกอบกับ
ตัวเขาก็สูงจะทำให้กลายเป็นยอดเสา มก. ไป งานฝนตกฟ้าร้องทำได้ทั้งนั้น
ดอกไม้สีสวยๆ เป็นที่ถุกใจเขามาก อนาคตทั้งวันคัมข้าวโพดขาย

วราวุธ เวมัตถะกุล

307 หมู่ 3 ต. คลก อ. สรรพอา พ. ชัยนาท

ข้าวยังไม่สนคนไป ถ้าไม่สนจิตใจ

หนุ่มรูปร่างผิขาวเพื่อนเรียกว่า ก็ เขามาแม่โจ้หวังจะเอา
กระดาดไปประดับรั้วมีสักแผ่น เพื่อสร้างชีวิตใหม่ในวังหน้าในระหว่าง
ศึกษาที่นี่ เขาเป็นคนเจ้าสำราญ แต่งกายทันสมัย การเรียนพอเอาตัวรอด
ได้เพราะไม่ใช่หนอนหนังสือ ในวันหยุดก็จะเข้าเวียงเพื่อหาความสุขเสมอ
ตามประสาคนหนุ่มรูปหล่อ

เพศตรงข้ามเป็นผู้สนใจหญิงพอ ๆ กับสนใจในการทำงาน แต่ก็ยัง
เห็นว่าไม่เคยถูกใจสักที อนาคตจะกลับไปขายปลากระป๋องที่ชัยนาท

วิภาศิริ เกษสำลี

๗/๕๐๑ สีเอกโรงพญาบาท อ.ท่าเสา อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์

There is no royal road to learning

เธอเป็นผู้ที่ร่างท้วมคิดว่าข้าเพื่อนเรียกเธอว่า อ้น มีดวงตา
คมวาวเป็นประกาย ซึ่งเป็นเสน่ห์ที่ดึงดูดมาตั้งแต่เล็ก ๆ แล้ว พุทไธพระ
กับเพื่อน ๆ ทุกคน มีลักษณะหลายอย่างสมเป็นกุลสตรี อ้นเรียนได้ก็
พอสมควร เธอมักจะถูกเพื่อน ๆ ในห้องชอบล้อเล่นเสมอๆ แต่ลักษณะ
กุลสตรี จึงทำให้เธอทนต่อการล้อเล่นได้ งานทำสำเร็จได้โดยไม่ต้อง
อาศัยใครช่วย เช่นในกรณีออกครัวนี้เองก็ เพลงพญาบาทใจจะถูกร้องขึ้น
มาทันที เพศตรงข้ามอ้นบอกว่าไม่อยากจะสนใจ เพราะกลัวว่าเราจะไม่
ใจเดียว อ้นมักจะเป็นแม่ครัวเรือนให้ดีที่สุดสำหรับใครหนึ่งคน

วาดนา สุวรรณชาติ

2/8 บ้านพักรอไฟฟ้าใต้ อ. เมือง จ. อยุธยา

สะสมวินนี่ ไวกันวนหนา

หนาเป็นเด็กแม่ของผู้ที่รูปร่างที่แสนจะเจ้าเนื้อ ชอบทำ คัมแบป Tom boy และมักจะเล่นคนเดียวเสมออาจเป็นเพราะเกรงว่าคนอื่นจะพลัดพลึงไปสีกัดเอาคนเดินด้วย แรงไปหน่อยซึ่งจะทำให้ได้รับบาดเจ็บ จึงตัดสินใจเล่นคนเดียว แต่ตัวมันไหนมีงานหรือมีหนังที่กลัดแม่ใจแล้วเธอมักจะคุมห้องๆไปเที่ยว รับรองว่าไม่มีใครจะหยอมนัก การเรียนชอบสอบ Pass ขึ้นเพราะมันเต็มที่ การงานเก่งพอๆกับชายชาตรี อนาคตอยากจะเอาความรู้ไปพัฒนาอะไร

Black better Than white

สุภาพสตรี ร่ำสูงโปร่ง ผิวเมตตาก วุ้งถิ่นเชื้อพันธุ์พวกเรารูจัก
ในนามว่า "Small" ซึ่งติดกับตัวจริงคงพักกับคน ย่อมง่ายว่าเร้ากับเพื่อน แต่
บางครั้ง เล็กมักจะนั่งเหม่อเวลาเย็น ๆ คงจะคิดถึงใครอยู่ เธอเป็นโอรชก
ประจำเสียงทางสายของวิทยาลัย ซึ่งเป็นคนที่เสียงจับใจมาก การเรียน
ไม่เคยได้ที่ 1 แท้ ไม่เคยสุดท้าย ส่วนงานเล็กมักจะเบ็น กาลังของหน่วย
กิจกรรมต่าง ๆ มากมายแ่งงานชุดคืนแล้วเล็กอยู่.....สปีดสิ่งที่ชอบเล็กชอบ
ฟังเพลงอุ่นแต่ไม่ดังกับเย็น และทุกสลาบแ่งเพื่อนคู่ใจของเธอบอกว่าขอ
ให้เหมือนเดิมก็แล้วกัน อนาคต จะออกไปทำไร่ข้าวโพดที่ใดที่หนึ่ง พวก
เราอวยพร.....

เสาวลักษณ์ ชุ่มจันทร์

บ้านพักสถานวังไฟและเชิงเขา อ. เมือง ข. ฉะเชิงเทรา

ถ้าทำแล้วอย่ากลัวถ้ากลัวแล้วอย่าทำ

บุคคลผู้เคยผ่านงานทุกอย่างมาจนนับครั้งไม่ถ้วน ทั้งด้านบริหาร และทางด้านการวาง งานทุกชนิดที่เขาทำมักจะประสบผลสำเร็จเสมอ พวกเรารู้จักเขาในนาม “หมวก” เป็นคนรูปร่างคอมสูง ผิวเหลืองดำแดง เป็นที่รักของเพื่อน ๆ ทุกคน มักจะให้ความคิดเห็น และแนะนำการดำเนินงานต่าง ๆ แก่เพื่อน ๆ ตลอดมา มีบทบาทเรื่องค่ายอาสาพัฒนาภาคเหนือ ไม่ใช่แค่แรงงาน แต่การเวียนเขาก็เอาใจใส่และผ่านมาก็ได้ทุกปี เพศตรง ข้ามเพศศรกำลังสอง ใครไปอุปสฯ อย่าลืมไปสัมผัสกับเจ้าตัวนอก มาว่า “เต็มที” อนาคตฉบับ 3 แล้วไม่พอจะเป็นหมวกให้สมชื่อ

สิทธิชัย ศรอุท

กองกำกับการตำรวจชายแดน เขต 3,
ถ. เมือง จ. อุบลราชธานี โทร 4232

จงทำตัวของเราให้เหมือนกับเรามีความรู้น้อย

เพื่อนๆ เรียกกันว่าอ้วน ก็จริงนั่นแหละอ้วนเป็นคนเจ้าเนื้อ
อาหารโรงครัวถูกใจมาก เพราะมี 1 อ้วนไม่อ้วนเช่นนี้เลย หรือจะเป็น
เพราะอ้วนออกกำลังกายมากก็ไม่ทราบ มีนิสัยรักสนุกเฮฮา กับเพื่อนได้
ตลอดเวลา หมู่ไคมีอ้วนอยู่เป็นอันไคหัวเราะกันสนุกสนาน วันไหนอ้วน
ไม่ขึ้นเรียน วันนั้นบรรยากาศในห้องซบเซาผิดปกติ การเรียนการงาน
ไม่แพ้ใคร เฉพาะภาษาอังกฤษอ้วนเป็นที่พึ่งของเพื่อนๆ ไค อนาคต
เจ้าตัวอ้วนไว้มั่น แต่ก็จะคงค่าความขี้โลเลๆ ชัยนาท เพศตรงข้าม
ชอบก็เป็นความลับ

สมศักดิ์ บุษพันธ์

105 หมู่ 3 ต.บางสีทอง อ.สามชัย จ.ขอนแก่น

Difficult first Happy after

ออก เป็นชื่อสั้น ๆ เพื่อน ๆ มักจะเรียกเขาเสมอ ออกเป็น
คนที่มีรูปร่างผอม ผิวค่อนข้างดำ อูทล้าหลังอดำรงศาสดาเป็นลูกแม่ใจ
ด้วยใจรักจริง ๆ ออกเคยเป็นเด็กวัดไฟ และเคยบอกว่า กลับบ้านทีไร
ต้องคอยประยารดไฟบ่อย ๆ การเรียนอยู่ในชั้นคัตเดียว เป็นคนรักเพื่อน
ฝูงมาก ชอบตั้งปัญหาคุยกับเพื่อน ๆ ยามว่าง เรื่องผู้หญิงก็เห็นเลย ๆ
แต่คงจะกำลังมองหาอยู่เหมือนกัน อนาคต บอกว่ายังไม่แน่

วินิต กลิ่นอ่อน

บริษัทไทยอินชมาจำกัด อ. สะพานหิน จ. พิจิตร

วิบูลย์สันติ วิเวกนารายณ์

35/1 ถนนทุ่งโฮเต็ล ต. วัดเกตุ อ. เมือง จ. เชียงใหม่

โลกเกิดมาจากการคิด ความคิดหนึ่งทำให้คนเป็นคน

จากยุคคอกอ้อยสู่ลืบ บุลย์สันของเราเดินทางมาด้วยความยากลำบากสู่ทุ่งรวบ ท่ามกลางความศวิไล บุลย์สันเป็นผู้ที่มีรูปร่างกำยำ ซึ่งเป็นลักษณะที่ถ่ายทอดมาอย่างดีจากบรรพบุรุษ ผมหยิกโกก มีความว่องไวต่อการเดิน ทั้งในที่ราบและที่ชัน เนื่องจากความกำยำของร่างกายทำให้บุลย์สันเป็นนักเกษตรที่คึกคักหนึ่ง เขาจริงจังกับงานทุกชนิด แต่เรียนหนังสือไม่ถนัดเสียเลย “ราวกับเขียนหนังสือมือซ้าย” เจ้าตัวเขาว่าอย่างนั้น บุลย์สันมักจะคลุกคลีอยู่กับกล้วยไม้ จนกระทั่งผลสำเร็จก็มาถึง กล้วยไม้ของบุลย์สันประกวดได้ที 1 ประเภทเดียว นอกจากนั้นบุลย์สันยังเล่นกีตาร์ภาษากระ เหยื่องไค้โพเราะ ที่เคียว อนาคต จะกลับไปพัฒนาเกษตรที่บ้านเกิด (ช็อคคอกอ)

วินัย เรื่องอุทกกรรม

87/1 ช่วงน้อย เชียงใหม่

โลกนี้มีหมื่นหนวนหาอะไรรำรอนไม่ได้

ลูกเชียงใหม่มีทุกสิ่งทุกอย่างเป็นแบบลูกหลานชาวไทย ทุก
ระเบียบนิ้ว นึกเหมะของเขาคือ "กู" ตลอดเวลา 3 ฤดูหนาวที่แม่ ใจ กู ได้
ปฏิบัติตนเป็นลูกแม่ที่ศิเสมสมา มีนิสัยเยือกเย็นสุ่มรอบคอบต่อการงาน
การเรียนทำอะไรจะแนได้ดีทุกครั้งในการสอบ เมื่อถามถึงคู่ครองจะตอบอย่าง
อาย ๆ ว่า "ฮามจ้างฮู้บ๊ะ" อนาคตการเมืองเรื่องสนุก ถ้าอยากสุกก็ทำได้

เหล่เต๊ะ พันแก้ว

อ/ร หนองน้ำหวี อ.เมือง จ. เชียงใหม่

ข้าพเจ้าจะไม่ยอมมอบความบริสุทธิ์ให้แก่สควีใด ยกเว้นสควีรัก
ของข้าพเจ้าเท่านั้น

บุรุษผู้ซึ่งนำสรีระอันแข็งแรงจากคอกยอนสูงลิบมุ่งมาสู่ ที่ราบ
มโหฬารแห่งแม่ใจ ด้วยความซาบซึ้งในคำวาทะศร ตลอดจน 3 ปี ใน
แม่ใจทำให้ เหล่เต๊ะ รู้จักชีวิตและความเป็นไปอันสดชื่นในที่ราบ ยาม
ว่างมักจะพาจักรยานคู่ชีพ ไปเที่ยวล้าปางเสมอๆ ถ้ายืนในออรามได้
สักที เสียงก็คำรจะดังขึ้นอย่างแผ่วเบา แต่เสียงร้องที่ได้ยินกลับเป็น
เสียงกระหะเหยง ซึ่งฟังไม่รู้เรื่องเอาเสียเลย การเว้นแะการงานของ
เหล่เต๊ะ นั้นอยู่ในเกณฑ์ที่ท้อพยายามสักหน่อย เพศตรงข้ามไม่เคยสนใจ
ใครในที่ราบเลย นอกจากบนคอกยอนเท่านั้น อนาคต จะกลับขึ้นไปบนคอกย
พร้อมด้วยความรู้ไปพัฒนาบ้าน

Time and tide wait for no man

เป็นคนมีอายุยังน้อยอยู่ แต่ร่างของเราก็ไม่เล็กจนเกินไป ะ
มักจะชอบสนุกสนานเฮฮาไปกับเพื่อน ๆ การเรียนเราก็อยู่ในขั้นดี การงาน
ก็ไม่เคยจะทิ้ง เพศตรงข้ามจะมองหาคู่ ๆ เชื่องโหม่มีแต่ละ ว้างๆ
ชอบอ่านหนังสืออ่านเล่น อานาคศระบอกว่าอาจเรียนไปเรื่อย ๆ เพราะ
จบไปก่อนนี้แต่เกินไป เราไม่รีบไว้ทำงานหรอก

วระศักดิ์ เกิดนัง

215 หมู่ 2 ต. เกาเตือง จ. นครสวรรค์

14
บมียังคอก

ชื่อเล่นที่เพื่อน ๆ มักเรียกว่า “แดง” ตลอดเวลาที่เรียนอยู่แดงมักจะเป็นนักศึกษาคณะเรียนมืวด Honda เก่า ๆ เป็นพาหนะคู่ชีพการเรียนของก๊งก็อยู่ในขั้นใช้ได้ การงานแดงไม่เคยหว้นทำได้ดีทุกอย่างแดงใช้เวลาว่างหลังจากเลิกเรียนโดยการทำไร่สวนอยู่บ้านแดงมักปลุกแดงโมพันธำมาชุกใส่ในข้าวไว้ให้เพื่อน ๆ กินกันสนุกสนาน วิชาวนเวืองต่าง ๆ กับเพื่อนเสมอ ๆ บางครั้งเพื่อนทำแข่งรดแดงบอกว่า “รดชาเพลาช้อเหวียงมันบัก” อนาคตจะเป็นกระดูกสันหลังของชาติ

วีระยุทธ อุบใจ

๑๑ หนองไถ่น้อยแม่ไร่ อ. สันทาวง จ. เชียงใหม่

หัวสุนทร ศรีบุญเรือง

แผนกศิลปกรรมประจำแขวงเวียงจันทน์ ประเทศลาว

ความก้าวหน้าของมนุษย์ ไม่อยู่ที่การรอคอยแต่อยู่ที่การกระทำไปชั่วชีวิต

หนุ่มต่างชาติดที่มีรูปร่างบอบบางผิวดำแต่แว่นตาขาว
กับนักมวยเอกของชาติ หัวพระเป็นคณบดีคนหนึ่งในบรรดาเพื่อนต่าง
ชาติด้วยกัน ชยันเรียน ชยันทำงาน แต่แปลงส่วนตัวแล้วอยู่ในระดับ
ปานกลาง เขามักจะใช้เวลาคดกั่งกับการค้นคว้าตำรา เพื่อจะยกยอ
ไทยความรู้ให้มากขึ้น ไฉนหยุดก็เข้าเวียงเพื่อศึกษาความเป็นอยู่ของ
คนชายเถื่อน (โดยเฉพาะผู้หญิง) เพศตรงข้ามนั้น ชอบสนุกเวร่อย ๆ
อนาคต จะเป็นคนชายเฒ่าที่เวียงจันทน์

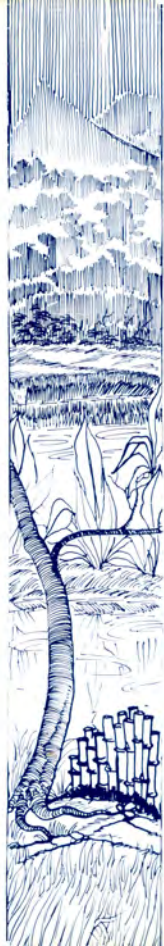

สุวรรณ วันแก้ว

125/7 ทวอธอ อ. ลอง จ. แพร่

ชีวิตที่สมบูรณ์แบบคือชีวิตผ่านความลำบากมาแล้ว

บอมนเป็นชื่อที่เพื่อนตั้งใจให้ตามลักษณะหน้าตาของเขา ชอบสนุกเฮฮาตามแบบลูกทุ่งแถวๆ ลุ่มน้ำยม สุวรรณมีของฝากจากบ้านให้เพื่อน ๆ เสมอ เมื่อเปิดเทอมใหม่ ปกติแล้วเขาเป็นคนโอบอ้อมอารีย์ การเรียนสุวรรณชอบภาษาอังกฤษมากที่สุด หวังไปกินโต๊ะภัตตาคารกับเขาบ้าง แต่ก็พลาดไปคนอื่นซึ่งไปก่อน โชคดีที่ไม่ได้ไปถั่วไปต้องเจอตัวเดียว อันเดียวแหละ ๆ บรูซจากเมืองเบ๊นั่น ชอบทำงานหนักเอาหลังสู้แดดเสมอ ถ้าไม่มีแดดเขาจะทำงานใต้ต้นไม้หน่อย เพราะไม่ใช้กัง อนาคตก็ทำงานประจำ

สามเดช บัณฑิต

267/1 ต. บ้านขวน อ. บ้านหินเจดีย์ จ. ชัยภูมิ

ปลายทางของชีวิตไม่ได้อยู่ที่ความรวย แต่เป็นการกระทำ

บุรุษผู้ซึ่งมีเลือดฝาดสมบูรณ์ จึงทำให้ผิวพรรณเปล่งปลั่งในตา
กลมแวววาว มองดูเผิน ๆ เหมือนจะตูดเล็กกินเนื้อ แต่ถ้าดูกันให้ซึ้ง
แล้ว แม้กระทั่งเป็นคนที่มีสภาพเสมอสำหรับทุก ๆ คน ตลอดเวลาที่เขา
อยู่ในวัยแห่งการศึกษารวม เราจะได้เห็นว่าเขาก็คือคนที่ยึดถือการงาน
และจะขึ้นห้องเรียนในเวลา 18.45 น. ทุก ๆ วันอาจจะเห็นว่าอากาศยามเช้า
ก็กระฉ่ม จึงทำให้เขาเลิกเข้าไปไหนเลย เพศตรงข้ามนั้นแม้ว่าเขาจะ
บอกข่าวดีแก่พวกเราในเร็ว ๆ นี้แน่ อนาคตก็ยากกลับไปพัฒนาบ้านเกิด

สังคม พลบูรณ์

213 ถนนศรีสุระตัดใหม่ ต. หนองแร้ง อ. เมือง จ. อุตรดิตถ์

อยากวิ่งตลอด แต่อย่าลองทั้ง ๆ ที่รู้

หนุ่มหน้ามนคนอีสานผู้สูง 165 ซม. ทรวงทองงค์เอว
ก็พอท้วม ๆ ไม่เลี่ยนนัก คมเป็นคนรักสันโดษไม่ค่อยยุ่งกับใคร แต่การเรียน
แล้วเพื่อน ๆ มักจะถามไม่ทันเสีย เขาชอบอ่านหนังสือคอกางาน ว้างเมื่อ
ไหนเป็นต้องเข้าไปอยู่ในห้องสมุดเสียเป็นประจำ ไม่ใช่เขาไปวางเ็นอะไร
หรอกเพียงแต่อยากจะมีความรู้มาก ๆ เท่านั้นเอง เรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ นั้น
คมไม่ค่อยสนใจนัก อนาคตคมบอกว่าจะศึกษาต่อ

While There is life There is hope

เขาเกลียดคนสูงมากที่สุดกว่าอย่างอื่น ดังนั้นเราจะไม่เคยเห็นภาพเด็กกับคนสูงเลย เนื่องจากเป็นคนร่างเพี้ยจึงถูกเพื่อนฝูงขนานนามว่า “ลูกกรอก” แต่ภาพของเรา ก็ยังทำหน้าที่ฉายไม่รู้อะไรราว เพราะว่าเป็นความจริง ถึงแม้ตัวจะเล็ก แต่ก็เล็กมดแต่ไฟท์เดียว งานชิ้นชิ้นแรง คี เวียนแก่ง เป็นที่รักของเพื่อนฝูง และมักจะถูกเพื่อน ๆ ล้อเล่นเสมอว่าลูกกรอกหรือคนแคระแต่ภาพก็ใจเย็นสู่ความจริงเสมอ อนาคตอยากจะสูงสัก 2 เมตรก็พอ

ภาพ เขื่อนทอง

40 ถนนพิชิตสงคราม อ.โพธาราม จ.สมุทรสาคร

ลายศิลป์ คำพิง

136 หมู่ 8 ต. แม่คำ อ. สันป่าตอง จ. เชียงใหม่

อย่าจริงจังกับชีวิตมากเกินไป

ศิลป์เป็นผู้ที่มีหน้าที่ไม่เหลือเหลืออะไรนัก แต่หน้าที่คล้าย ๆ นายสอน เขาเคยเรียกกันติดปากว่า “หน่อง” (มักเรียกกันเวลาที่เขากว้อหรือไม่สบายเท่านั้น) แต่เพื่อนฝูงส่วนมากเรียกชื่อเขาว่าศิลป์ เนื่องจกหลายมือในการเขียนหนังสือสวยงาม จึงได้เข้ามาเป็นเลขาประจำห้อง ม.ศ. 6 ค. ซึ่งเป็นคนคอยจำหน่ายของจดหมายรักให้เพื่อนๆ การเรียนเรื่อยๆ แต่ก็มีโอกาสดีในระหว่างสอบดะก็เคยฝันกันบ้างละ ! เวลาว่างมักจะไปหาความสำราญที่.....ไม่เคยขาด บุหรี่ไทยจะสูบก็ไม่เมะกั้เสียสูบบุหรี่ลาวสูบ ศิลป์เป็นผู้ที่อุ้มไปคัวยั้หมั้นหน้าท้องเพราะชอบ “แตก” นั่นเอง เรื่องสตรี้เพศแล้วชำนาญจนหาใครเทียบได้ยาก อนาคตจะเลี้ยงไก่สัก 2-3 ตัว

สุรเทพ มหาคณันท์

ร.ร. มหาคณันท์วิทยา อ. ร้อยกว่า จ. แพร่

ทำให้ทำเหมือนเขา แต่อย่าทำเหมือนเขา

หนุ่มเวิ้งว้างซดสุก จากคืนแค้นแห่งเบ็ดที่สลัดเส้นเมือง
แต่กลับมามีชัยเย็บเย็บที่แม่ใจ คำไทยไม่เคยหลุดจากปากของเขาเลย
เพราะเกิดมาเจอแต่คำเมืองนาน ๆ พุคคำไทยที่หนึ่ง กระพือกระพ่น
ชอบกล วิชาษา อ. เท่านั้นที่เขาเกลียด นอกนั้นเรียนได้ดี งานแปลง
ไม่เคยเหนื่อยหน้าเพื่อน ไม่นิยมเที่ยวกลางวันเพราะอากาศมันร้อน จึงหัน
มาเที่ยวกลางคืน เรื่องนี้สยดสิ้น คลกเซาที่ยกให้เตะไม่ผิดหวังหอย
ชีวิตบู๊ ๆ เขาก็ชอบ แม้รักผู้หญิงที่มีทัศนคติตรงกันเท่านั้น อนาคตอยาก
จะผลิกระบิกชาย

เรือ ขลุ่ย เหนือกฟัก

การที่จะเรียกว่าเทพเลย ๆ ในหมู่คนมากนัก เขาจะไม่ขาดเลย เพราะมีหลายเทพนั่นเอง ข้าเป็นอยู่เองที่เพื่อนจะตอเรียกเทพน้อย เขา คนผิวขาว สูงสมาริห์ ผมหยิกยักโคกตามแบบฉบับของบรรพบุรุษ คุย สนุกแบบเด็ก ๆ ไว้เที่ยงสา เป็นคนเอาจริงทำไม่ ได้ ถ้าใครทำเขาจะจัดการทันที เทพเป็นทั้งขุนมีดและขุนปั้น แม้แต่ยุงเกาะแข้งเกาะขา ข้า จะใช้มีดปลายแหลมข่วนทันที โดยไม่คำนึงว่า ยุงนั้นจะเกาะอยู่ที่ใคร เวียงการนำแพ้ขึ้น ก็ยกให้เขาเถละ เทพเวียนได้เรื่อย ๆ งานลงตาม ขรรคมดาไม่หักไหม เพศตรงกันข้ามรักเดียวใจเดียว อนาคตยกยาคงหลัก แหล่งที่สะเมิง

สุเทพ เทพขลุ่ย

43 หน้าสถานีตำรวจ อ. สารภี จ. เชียงใหม่

“บจจุบันเท่านั้น ที่เป็นคนจริง”

บุรุษผู้มีผิวขาวร่างใหญ่แต่ไม่ยาว หน้าผากแสดงถึงความร่าเริงอย่างฉันทัน เพราะเขามีสันห้อยที่หน้าผากนั่นเอง ปกติมักจะเป็นคนขี้อิมลักษณะเป็นผู้ใหญ่เต็มตัว ไม่เคยย่อท้อต่ออุปสรรคใดๆ ทั้งสิ้น การเรียนไม่เคยมัววน แต่ก็ไม่คำต้อย่นัก ทำงานได้ทุกอย่าง แม้จนกระทั่งล่วงคอสามกึ่งยี่สิบ ตามถึงชีวิตช่างหนานยี่สิบกว่ายังบอกไม่ได้ ให้เวลาและสถานที่เป็นเครื่องพิสูจน์

วินัย พงศ์วานิชย์

16 บ้านปรางค์พินิจ อ. บ้านปรางค์ จ.ราชบุรี

อนาคต คือ ความหวัง

เตือน เป็นชื่อของเราที่เรียกกันง่าย ๆ แบบไทย ๆ ฝีมือชาว
นักเพราะอยู่ในพื้นที่เดียวกัน กว่าจะเห็นโลกอันกว้างใหญ่ไพศาล ตาม
ธรรมชาติแล้วเตือนชอบสนุกเฮฮา ไม่เคยกลัวความว้ากจนให้แก่ใคร ชอบ
กีฬาทุกประเภท เช่น วิ่ง, ว่ายน้ำ เท่ ค่อย และจนกระทั่งถึงตอน
เล่น.....ก็มาเป็นประจำ คำนวณของไวละก็ยกให้แต่เรื่องความจำอย่างเล
หนักน้าตุ้ การงานด้านนี้โอกาสพักได้ก็จะพักไม่เคยปล่อยเวลาพักให้ผ่านไป
ง่าย ๆ เรื่องสาว ๆ เตือนของเรายังเป็นเด็กก็อยู่ อนาคต อาชีพไหนค
เอานั่น

วัยระ แกว่เตือน

72/1 ศึกษาระดับ: อ. พลสมศักดิ์ จ.ณ.เพชรบูรณ์

วิระพงษ์ จันทรูปดี

1006 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน

การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เป็นเครื่องหมายทรัพย์ที่มีไว้ให้เป็นอันตรา

โย่งเป็นคนที่เพื่อน ๆ คงให้ทั้งนี้เพราะเขาโย่งมีชื่อ สงสัยคง
จะเกิดก่อนหน้าผม เพราะเกิดที่วัดความคึกของแม่โจ้ จึงอยู่ค่าทั้งห้อง
8 มายื่นเกษร โย่งเป็นคนที่มีกะมีไวประจําตัวเสมอ ชอบบะล่อนและ
หยอกล้อเพื่อนหญิงเสมอ ๆ การเรียนก็จัดอยู่ในพวกเอาตัวรอดได้ การ
งานเพื่อน ๆ จะไม่ค่อยเคยเห็นหน้าเลย คงจะจ้างคนมาลงงานกะมึง
เจ้าคัมภีร์คุยกับเพื่อน ๆ เสมอว่าจบปออาจจะแต่งงาน เพราะมีคู่หมั้นแล้ว
อนาคต คงจะเป็นหัวหน้าครอบครัวที่ดี

วีระพันธ์ หองจิต

31/4 คอนพลู อ. สูงเม่น จ.แพร่

เมื่อทำส่งโศลกไปต้องทำให้งดที่สุด

พี่น้องหรือชื่อเล่น ๆ ว่า “แป็บ” อุทิศส่วนนี้ระลึกจากเมือง
แพร่มาอยู่ในวัยเยาว์ ชาว เหลือง เขามักจะสนทนากับเพื่อน ๆ การ
เรียนก็มักจะเอาตัวรอดได้ดี การงานก็ไม่ค่อย วันไหนดำเพื่อน ๆ เห็น
แป็บแบกจอบไปลงงาน วันนั้นอาจเป็นวันเพ็ญ ยามว่างแป็บชอบเดินเล่น
แถวตลาดคงมีอะไรก็ดูอย่างเสียแล้ว อนาคตแป็บบอกว่าเรื่อย ๆ

สรณธ เตศนาค

76/8 บ้านพระหลวง อ. สูงแก่น จ. แพร่

ความผิดพลาดคือบทเรียน

หุ่นสมารท์ที่สุดในรุ่นและยกให้ สุรพันธ์ ของเราเถอะ ปกติ พันธ์เป็นคนใจเย็นรักเพื่อนฝูงและขี้มง่าย มีความซื่อสัตย์ในความคิดจิตใจทำอะไรก็ตาม ชอบก็ทำมวายเป็นชีวิตจิตใจ และเป็นนักมวยที่มีชื่อคนหนึ่ง ของวิทยาลัยการเวินผ่านไปได้แต่ละชั้นไม่ค่อยจะคล่องนัก เนื่องจากเป็นนักนิยมเวียง การงานทำให้เรียบร้อยและทำจริงเสมอ เพศตรงข้ามไม่ยอมปรีปากให้เพื่อนฝูงเลย อนาคต "ถ้าไม่ทำอะไรก็ขอปลูกกล้วยขายก็แล้วกัน"

สุรทิน พัทธจินา
5 ราชบุรุษ ๒, เมือง ฯ ลำปาง

ความแน่นอนคือ สิ่งที่ไม่แน่นอน

สุรทิน ผู้ได้รับฉายาว่า รอดถึง ซึ่งมีหุ่นและลีลาการเตะลูกหนังเหมือนมากเพราะแย่งลูกบอลเมื่อไรฝ่ายตรงข้ามมักจะวิ่งหนีทุกครั้งเมื่อเขาต้องเรียน เพื่อนยังให้ฉายาใหม่อีกว่า บรูซไทย 18 ปีระการ การเรียนก็ไม่ค่อยสนใจเท่าไร เนื่องจากมุ่งไปทางฟุตบอลมากกว่า คำนแพศยตรงข้ามเราบอกว่ายังโสดและสดเสมอ ส่วนอนาคตก็จะเป็นนักฟุตบอลระดับชาติให้ได้

สมาน เอี่ยมเวทย์

486 หมู่ 6 ต. โคกมะเดื่อ อ. โพนาลัย จ. นครสวรรค์

โนฮามทุกซั่มโจหนักแน่น โนฮามสุขจังก่สงบสงขม

หมานเอ็กเฮวคีนเนาเป็นเท่เกิดนิสัยใจคอรูปร่างหน้าตาจึงเป็นลูกทุ่ง
ไปเสียหมด ชอบร้องเพลงพื้นบ้าน ๆ ที่เขาไม่ร้องกันระยะเวลา 3 ปีที่อยู่ใน
แม่โจ้ เราจะเห็นเขาพยายามฝึกซ้อมแทบทุก ๆ มวย ๆ แต่ก็ยังสนใจ การ
เรียน และเรียนก็ไม่ค่อย หมานเป็นคนตลก เซ้า และมักจะไปปล่อย
ตลก แถวๆแม่แก่น้อย อยู่เป็นประจำ งานนั้นเอานิสัยจากบ้านมาใช้ได้
อย่างสบายๆ อนาคตจะไปอยู่กรมการข้าว

ใส่ก่อนได้เปรียบ

ทนความวุ่นวายในเมืองหลวงไม่ไหว เลยพาร่างอันเล็กจ๋มจ๋ม
เล่นมาเรียนเกษตรที่แม่โจ้ แต่เขาเป็นคนอากัปกาศา ต้องใส่แว่น จึงทำ
ให้เพื่อน ๆ เรียกกันว่า “แว่น” จากร่างที่จ๋มจ๋มมาจับอบที่หนัก ๆ อีกเลย
ทำให้รูปร่างแทบจะเป็นไม้จิ้มฟันเสียให้ได้ เขาเป็นคนคอยสนทนากับคนอื่น
ด้วยคำพูดที่แยบยล มีอุดมคติในการพูดเป็นเยี่ยมคนหนึ่ง แต่การทำงาน
นับว่าเลิกพรักขี้นทีเดียว ค่ะแน่นอนบปลายปีก็ลาไปได้อย่างสบาย เพศ
ตรงข้าม ไม่ค่อยอยากจะทำอะไรเพราะเข้าใจหญิงกรอกลัง อยู่เสมอ อนาคต
ส่งเสริมว่าเขา

มนต์ เป็ณการุณ

17/11 หมู่ 18 ซอยคังมณเฑียร ถนนประชาชื่น ก. ลาดยาว
อ. บางเขน พระนคร

กษัตริย์อยู่ สุเพื่ออนาคต

วรรณเป็นชื่อที่เรียกกันมาตั้งแต่สมัยยังเยาว์ อยู่จนกระทั่งโต เป็นหนุ่มใหญ่ที่แม่ ใจดีวรรณ และรูปร่างก็แบบไทย ๆ เรานี้แหละ เพราะ ไม่เคยมีเชื้ออื่นปน ชอบสนุก แต่ไม่เคยทำให้ใครเดือดร้อน ชอบใช้ความคิดในทางศิลปะมากกว่าการท่องตำรา การงานนั้นขยันมาก แต่มีความ ซำชาญในด้านการศึกษาศาสตร์ทุกชนิด (ศึกษาศาสตร์ก็ยกยกนักแล) แต่ถ้า อิศริพิเศษบอกว่าไม่ค่อยชำนาญ อนาคต จะเป็นหัวหน้าสถาน ประมง สัก แห่งหนึ่ง

สิงห์วรรณ วรรณกุล

191 หนั 1 บ้านโป่ง ๑, พรวัว ๙, เชียงใหม่

การศึกษา ไม่วันที่จะสิ้นสุด

บุรุษซึ่งมาจากเมืองที่เต็มไปด้วยป่าไม้และสัตว์ร้ายนาๆ ชนิด ได้ยักยักมาสู่ดินแดนแห่งการกสิกรรมที่แม่ใจ พวกเพื่อนๆ ที่ห่อหุ้มกัน ที่หอ ผ.ศ. เรียกบุญเทียมของเราว่า "หอยทาก" "หรือ ป่าตังก้า" แต่ บุญเทียมไม่เคยแคต้อำต้อยเลยนั่น บุญเทียมเป็นคนที่มีมานะบากบั่น โดยจะเพราะภาษา อ. บุญเทียมสามารถสอบ A.F.S. จนได้ไป U.S.A. ปกติ มักจะชอบเที่ยวแถวๆ ห้วยเกียงและป่าขามเป็นประจำเพราะของที่อยู่ที่นี่นั้น อนาคตศึกษาต่อไปเรื่อย ๆ

บุญเทียม ภาคภูมิ

106 หน้า 1 ต. วังศาลา อ. ท่าม่วง จ. กาญจนบุรี

สุทัศน์ ไผ่อำนาจ

98 ถนนเมืองวานิชย์ อ. วานิช จ. ๓๒๑

น้ำจะตายเพราะความขาส ขาจะวายเพราะกายน้ำ

หนุ่มบักขี้ไก่ที่มีหุ่นสั้น ๆ บ๊อม รวากับไม้ตีพริกของโรงครัวไม่มีค หักนั้นเสียสนุก เขาและสามารถที่จะคลงได้ อย่างหวาด หวั่น รักความจริงแต่บางครั้งก็กลัวความจริง มีวิธีอะไรที่มันสมองไวเยอะจึงทำให้มีความจำได้ก็คะแนสบอยอยู่ในระดับที่ดี งานที่ได้ ไม่จริงจังนัก แลแต่ อารมณ์ว่าง ๆ เขาจะเดินไปตามถนนสายต่าง ๆ มองโน่น มองนี้ รวากับว่า เพิ่งจะมาอยู่แม่โจ้อย่างนั้นแหละ สตรีเพศไม่ต้องห่วง อนาคตก็ไม่ตกถึง ชาวสาวกจะขายได้

สุกฤษ โนคำ

29/2 ๒๕๓4 ก. ศรีภูมิ อ. เมือง จ. เชียงใหม่

ลูกผู้ชายต้องสมบูรณ์แบบ

ถูกยี่ เกกที่ เชียงใหม่ ท่ามกลางความหนาวเย็นของอากาศที่ ล้อมรอบ จึงทำให้ร่างกายของเขาวุ่น ล้าซ้อล้า เป็น มัด ๆ ราวกับ ว่า ลูก เขอคิวลิสมาเกิดละนั้น ค่ายูรูปร่างอันสมชายชาตรีเพื่อน ๆ เลย เรียก กัน เสียใหม่ว่า “จอมก๊” งานนั้นหายห่วงก้อใหญ่ ๆ ดูดเคี้ยว เคี้ยวดำคอกไม่ ซากก็ จอบหักถูกยี่จัก ได้ ว่าเป็นหนอน หนังสือ ค่ายูรู ในระยะ โกลั สบป ประมาณ 1 เดือนคงมีมะแนสอประกายที่ไรเกรกเอลเสียทุกที่ เนื่องจากต้อง ใช้พลังงานมากจึงทำให้บริ โภคอาหารเยอะในเวลาเย็นหลังจาก กิน ข้าว กิน ปลาเสร็จแล้วถ้า ไม่อ่านหนังสือก็ ปลุกผักปลุก หญ้า คาม ประสา ชาวเกษตร ทั่ว ๆ ไป ก็หาเขาเล่นได้ทุกอย่างยกเว้นพนันตาบ เพราะเป็นคนมีคีนหันัก เกรงว่าตาบจะหักเสียหมดค อีสตรีเพศยังหาคนที่ถูกใจไม่ได้ อนาคตจะเวียน ค่อยไปเรื่อย ๆ

สุนทร หงส์วรรณ

๘๗ หน้า ๔ ค. พนมเศษ อ. ท่ากระโก จ. นครสวรรค์

ประเทศชาติจะหล้าหลังถ้ายังพยายามบังคับแข็งบีบคั้นคนอื่น

นักจิตวิทยาจากภาคกลางที่ร้อนระอุไปด้วยเปลวแดดและสายลม มีร่างสูง ออกผายไหล่ห่อผิวดำในหน้าแดงด้วยความแสบแสบเกรี้ยว แต่เขาก็เป็นทู่ซุกกักในหมู่เพื่อน ๆ และอาจารย์แม้กระทั่งลูกเล็กเต็กแดงรู้จักเขาหมด ท.ร. เป็นชื่อที่เรียกกันง่ายสำหรับตัวเขา การบริโภคนั้นสิ่งที่โปรดปรานมากที่สุดจนเพื่อนต้องลยาให้แปลก ๆ การบริวารสังคมเป็นสิ่งที่ชอบรองลงมา ท.รมักพูดที่แยบคายแฝงไว้ด้วยปรัชญาเสมอ ไม่ชอบการสนุกเขฮาไร้สาระ แต่ถ้าใครได้คุยด้วยรับรองเป็นคอกอกติดใจในคำพูดของเขา

ภาษาอังกฤษ มาเป็นอันดับหนึ่ง ของการเรียน ท.ร.ซึ่งในเพลงรักคนแก่ดีกว่าเพลงอื่น ๆ เพศตรงข้าม ชอบเด็กที่ไว้ตึงสาธนาศจะทำงานธนาคารเกษตรที่นครสวรรค์

นันทวัฒน์ นันทวรรณ
อ. หุ่ณณิศา อ. เมื่อง จ. แพร่

ชนใดไร้ดนตรีกาลในสันดาลเป็นคนชอบกลนัก

จุ้ยเป็นชื่อเล่นที่ใช้เรียกกัน เขามีหุ่นสมาริท์ ผิวขาวไว้งาม
อย่างสวยงาม ดูแล้วเกือบใช้คนครึ่งแม่ ใจดำชาจุ้ยเสียคนทีเดียว ไม่สนใจ
เสียเลย เขาร้องเพลงได้ไพเราะ เล่นกีตาร์ได้เยี่ยมหาตัวจับยาก แต่การเรียน
ไม่เคยละทิ้ง แม้จะซ้อมดนตรีทุกวัน ซ้อมแต่งกายด้วยเสื้อผ้าทันสมัย
ใช้แค่ของนอกทองนั้น และเป็นคนที่รับผิดชอบค่อนข้างเสมอ จึงเป็นที่รัก
ของเพื่อน ๆ ยังกัก เรื่องสกริปต์หนังเพียงเล่มให้เท่านั้น ส่วนมากมักจะ
เป็นแฟนเพลงของเขา อนาคตก็คาดว่า

คนฉลาดพูดคำเดียวก็พอ

คู่ยเป็นชาวเขียงรายโดยกำเนิด ครอบๆ บ้านอุ้มไปด้วยพืชผัก
ธัญญาหาร ซึ่งส่วนแล้วจะต้องอาศัยวิชาการทางกานเกษตรเข้าช่วยทั้งนั้น
จึงทำให้ใจรักเกษตรอย่างมั่นคง ใฝ่ฝันอยากจะเป็นผู้จัดการ ฟาร์มกับเข้างม้ง
คู่ยเป็นคนเอาจริงเอาจังถือชีวิตใช้ชีวิตแบบลูกทุ่ง ใจสปอร์ต รักงานอิสระ
รักการต่อสู้แบบโลดโผนมาก จึงได้รับเลือกตั้งเป็นประธานรุ่น คู่ยมักจะ
ใช้เวลาส่วนตัวช่วยงานของเพื่อนเสมอ การเรียนรู้สักจะโลดโผนพอๆ กับ
การใช้ชีวิตของเขา คู่ยของเราเคยวันเจอคู่แล้ว อากาศจะเป็นเพื่อนบ้านที่ค
รองครอบครัว

มงคล บุญเรือง

97 พนดโกธิน อ. พะเยา จ. เชียงราย

สมวงศ์ โชนแก้ว.

171 ถนนวิจิตร, หล่มสัก จ. เพชรบูรณ์

ถึงกับรู้สึกตกหลุมรักกับเธอแล้วกับรูปไม่หล่ออย่างเราหรือจะไม่พลาดรัก

บุรุษผู้มาจากเมืองมูเซอล้อมรอบนามจังตังมากในแม่ใจคือใจ
ของเพื่อน ๆ ผิวค่อนข้างจะมีสีทึบหน่อย แต่หัวใจไม่ตรงกับผิวคนคือขาว
พอกับผิวยุคใหม่ โดยเฉพาะสภาพสตรีถ้าได้รักใคร่ละก็มันคงดีทีเดียวละ
ใจมีพรสวรรค์ในการพูดมากพอที่เราจะไม่เจียนหลงถ้ามีเขาอยู่ด้วย การเรียน
ใจคิดว่าไม่เคยพลาดหลักสิบ แต่งานทำได้ดีไม่แค่ผลงานอาสาพัฒนา ความ
รักของใจเหลือเฟือ บอกว่าอกหักมาแล้วขณะกำลังมีหมอยหน้าใหม่มาคอย
เชื่องอยู่ อนาคตใจอยากจะเรียนต่อจากนั้นก็จะแต่งงาน

เสกสรรค์ สุวรรณมาโจ

59/5 ถนนรัตนมาลี อ. ศรีสงคราม จ. นครพนม

จึงเป็นตัวของตัวเองด้วยเหตุและผล

หนุ่มน้อย ซึ่งมีเนื้อหนังมังสา และ หน้าคารบตัววัน แต่มองมีบุคลิกที่ถูกต้องตามแบบฉบับของนักผสมพันธุ์ เขาผู้มีเพื่อน ๆ เรียกว่าก๊วยมิ่งจึงเป็นหนึ่งในเด็กของเขาสู้ซึ่งมีจิตใจสูง เต็มด้วย พุดจริงทำจริง มีความโอบอ้อมอารีย์ต่อเพื่อนฝูงทุก ๆ คน ไม่ถือตัว บางครั้งบางคราวก็จะเป็นตัวกลไกให้แก่เพื่อนได้อย่างน่ารักแสนซน ทั้งเรียนได้ก็พอ ๆ กับการทำงานงานหนักที่ชอบเห็นจะไม่เกินของจริงเป็นแน่ ในด้านกีฬาแล้วทั้งชอบเล่นและชอบดู ส่วนสตรีเพศก็บอกว่า “ไม่อยาก Said เพราะมีจูนับนั้นน้ำนิ่งมันไม่ไหลเอาเสียเลย”

อนาคต อยู่ในกำมือของเราแล้ว กลายมือเมื่อไหร่ก็เป็นได้รู้กันแน่ ๆ

เสมา บุญโสม

186 ฟาร์ม พว. ช่างมอญ จ. เชียงใหม่

บุปผาจงใจวิ่งหล่นให้สาหร่ายพัฒนาไปได้มีโชค

เสมา (สะเหมา) เป็นหนุ่มหน้าตาซื่อๆ ไม่มีการแข่งเหมือนซื่อ
 เสเป็นซื่อที่เพื่อนเรียกกัน ชอบพูดตรงไปตรงมา และมีหัวเสเหมือนซื่อ
 อีกนั่นแหละ เพราะการสอบทุกครั้งใช้หัวเสเชื่อว่าเสมอ ที่ไม่เหมือนใคร
 บางครั้งก็เกือบเอาตัวไม่รอดเหมือนกันแต่ถึงอย่างไร ก็ยังเป็นเสที่เพื่อน ๆ
 รู้จักรักใคร่อยู่นั้นเอง การงานอยู่ ไม่แพ้ใคร ยินยอมมากกว่าอยากเป็นนัก
 ออกแบบเครื่องแต่งกายที่มีซื่อ คงเป็นเพราะโปรดการแต่งตัวเป็นชีวิตจิตใจ
 นั่นเอง ตามถึงเพศตรงกันข้ามมักพูดขำๆ ว่า เรายิ้มแฟนแล้ว แต่ไม่ยก
 บอกว่าหล่นคือใคร

สมเนตร สัมเจริญ

10 หมู่ 3 ต. ป่าท้อ อ. บางเสาธง จ. ฉะเชิงเทรา

อะไวท์ได้ ขออย่าให้เน่า

เนตรเป็นชื่อเล่นที่เพื่อน ๆ เรียก เขาเป็นคนใจดีซื่อสัตย์ไม่พูดมาก แต่ถ้าพูดแล้วน้ำคำก็เด็ดเยี่ยว เคยผ่านชีวิตมา มากพอสมควร ก่อนที่ มาเรียนแม่โจ้และที่แม่โจ้ เขาตอนเป็นบุรุษยามวิกาล จนนิยามวิการนี้จะพบเนตรได้ ในเวียง เนตรคงมีอะไรที่เขียงใหม่ยังไม่ค่อยกลับบ้านเวลา บั๊กเทอม การเรียนมีวิชาเขาก็ดูเหมือนเป็นหนึ่งเหมือนกัน ส่วนการงาน เน้น ชอบ กอกชอบ อนาคตบอกว่าจะไปต่งเล่า (โก) หรือสำนักงานอะไรก็ได้ ไม่รู้สิ เพราะเนตรมีความถนัดทาง น้อยอยู่แล้ว พอถาม ถึงเพศตรงข้ามเนตรบอก ว่าสาวเขียงใหม่สวยมาก

ความรักคือสิ่งบอบบางอติสรวาทเป็นขอลปรารณาส่งสุด

บุรุษมะขามช้อเที่ยวจากคินแค้นแคงโม อันลือช้อ (อุทว) เขาได้
พาร่วงอันอ้วนเคี้ยเข้าสู่มัใจอย่างภูมิฐาน เกษเป็นคนที่มิ ลักษณะเครว้า
ประจำตัว แต่ถึงอย่างไวกียังเป็นทวีรภของเพื่อน ๆ เกษเป็นคนที่ไม่ชอบ
ทำงานเป็นนิสัยประจำตัว แต่ก็ไม่เคยคิกงาน การเรียนเขาก็สามารถเอา
ตัวรอดเสมอมา อนาคตเกษจะกลับ ไปตั้ง ฟาร์ม ปลูกแคงโม ที่อุทว
กิกการก้าวหน้าอย่าลืมเพื่อนนะ

สมเดช อินพัย

38 ราชดำเนิน จ. เมือง จ. ร้อยเอ็ด

4 4
หยาตเหงอเพอนาคค

ร่างเล็กผิวดำใช้ชีวิตแบบเร่ร่อนอยู่กับขมิ้นเป็นหลักขณะ ประจำตัว
ของศักดิ์ชอบปล่อยใจไปกับสายลมเสมอคงคิดถึงใครสักคน ศักดิ์ ชอบ อ่าน
หนังสือเกี่ยวกับพระธรรมคำสอนของพระพุทธองค์ ใน ด้าน การเขียน
ของศักดิ์หาใช่ยอมแพ้ ใครเสียเมื่อไร การทำงานเท่าการที่ทำได้พอ ๆ กับ
คะแนนจะเป็นหนึ่งควบคู่กันไปเสมอ อุนาคคเหน็ดเหนื่อยไม่พลาตแน่หลัง
จากนั้นศักดิ์จะกลับไปทำไร่ส้ม หรือไร่ยาสูบเป็นเจ้า ของ โรง บ่ม ใบ ยา ที่
เพชรบูรณ์ มีโครงการรถเกี่ยวกับเพศตรงข้ามไว้แล้วเมื่อไรบอกเพื่อนัก
แล้วกัน

สมศักดิ์ มนคงค

สถานีอาสนาวัง อ. เมือง จ. เพชรบูรณ์

ความรักแท้หายาก

สมญาที่เพื่อนๆ ตั้งให้ตอนไปอาสาพัฒนา ที่ช่องเม็ก อุบล ว่าเป็น “สมมติ แก่งสะพือ” นามที่สาว ๆ เด็ก ๆ ที่อุบล ชอบมาก คง จะเป็น ด้วย สมบัติของเรามีรูปร่างสมารท์กลามใหญ่อย่างสมบัติเมื่อนั้นเอง ยามว่างจากงานค่ายอาสาฯ เขาจะไปพักผ่อนที่แก่งสะพือเป็นประจำทำให้สาวที่นั่นหลงใหลในความหล่อของเขามากๆ กัน งานอดิเรกสมบัติชอบการเล่นกลลำ การเวียนชัยนหมื่นเพียรจึงผ่านมามี้อย่างไม่สับสนัก การงานไม่ชอบกอดจอบแต่เขาใช้กำลังเสมอ หญิงในอุคคก็ยังไม่พบ ทำไมหายากก็ไม่ใช่ทั้งๆ ที่สาว ๆ ก็แย่งกันเข้า อนาคตก็คงจะเวียนก่อ แล้วไปทิ้งฟาร์มทุบหินที่เดิน

สมศักดิ์ แสงผล

207 คณโชภ ค. อ้อมแนวค อ. เด็น จ. ลำปาง

“จะไปเอาอะไรกับชีวิต”

ลูกเจ้าพ่อพระกาฬ นาย ผู้มีสิริยศล้ำยบารของเจ้าพ่อ เมื่อ
ยามสนุกับเพื่อนเขาจะยิ้มอย่างกว้าง บิจุบนั้น เป็น ลูก แม่ ใจ 100% แล้ว
นิสัยใจคอจริงจังกับชีวิตจนบางครั้งลืมสนุกับเพื่อน ๆ เป็น อีก คน หนึ่ง ที่
เหล้าไม่กิน บุหรี่ ไม่สูบ แต่หน่วยก็ผ่านโลก..... หรือ โรคคว ิไหนก็ ไม่ รู้ มา
อย่างโชคโชน การเรียนเขาผ่านมามีทุ กบ้อย่างสบาย การงานไม่ชอบกับ
แวงเพื่อนฝูง รูปเจ้าตัวก็หล่อแต่ทำไม่ มีแฟน ก็ ไม่รู้ แต่ คึก จะ กอย
อนาคค ต่อเมื่อเรียนจบแล้ว บอกว่าจบแล้วจะหาคุ ิทันที..... ขอให้เป็น
สุชนะเพื่อน

อานวธ นาคันหม

38 หมู่ ๓. รอยลวดเคซ อ. โคกสำโรง จ. ลพบุรี

อาคม กาญจนประไพ

127 วิทยาลัย อ. เมือง จ. เชียงใหม่

ไม่มีอะไรในโลกที่มนุษย์ทำไม่ได้

คม ดิยกำเนิดมาจากแกนอุตสาหกรรมเครื่องเงิน ของเชียงใหม่
แต่ตัวเองกับชอบวิชาเกษตร เคยพูดว่ารักการเกษตรมาแต่เล็ก โดยเฉพาะ
สถาบันแม่โจ้ คนมีความหล่อแบบชาวเหนือและท้ายรถเครื่องที่ขี่ไม่เคย
ว่างเลย เหตุที่รักเกษตรนี้แหละจึงทำให้เขาเรียนไม่เคยพลาด ก็ทำฟาร์ม
เป็นคู่ซอมี่ที่ค่อนากบอกว่าจะเรียนต่อจนเจ้าหล่อนจะพอใจ และแถม
ทำว่าเพื่อนคนไหนจะไปเยี่ยมยีนก็เลี้ยงขันโตกเต็มที่

อภิชาติ มั่นศิลป์

ร้านอาหาร โรงแรมสุโขทัย จ. สุโขทัย

ความสุขมีคงอยู่ความรู้สึกทน

ชาติเป็นชาวเมืองโบราณ ที่มีรูปร่างคอมสูงหน้าคามัน ชอบแต่งกายเป็นแบบชาวเขา ภาคเหนือ หรือว่าผมเชื่อแม้ว่าเราไม่ทราบได้ ชาติของเราชอบหาความสำราญด้วยการเที่ยวเตร่ ยามว่างจะฝึกหัดขายหลัง หมูที่ตลาดแม่ ใจ เขาเรียนตามสบายเกินไป จนเอาตัวเกือบไม่รอด เพราะมีว่แก่สนุกสนาน คำนวณที่ใช่ลงงานเต็มไปด้วยเสีย สดเสียว่าจับจอบน้อยไปหน่อย เพศตรงข้ามเพื่อน ๆ แอ้งไปหมดแล้ว อนาคตทำฟาร์มเลี้ยงหมูเพื่อขายหนึ่ง (แค่ขบขัน)

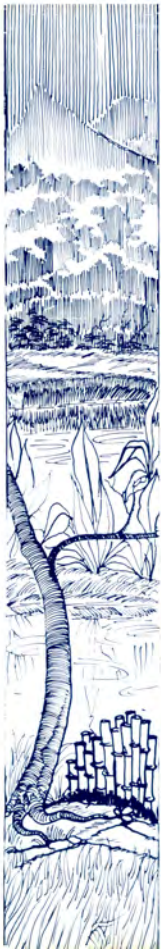

สำเร็จการศึกษาคือยอดปรารถนาของผู้บังเกิดเกล้า

เปียกผู้มีหน้าตาหล่อเหลาไม่แพ้พระเอกลิเกรุ่นต่อกัณเฑาะเมืองตาก
นี้สี่ย่อน โยน โย โดยเฉพาะ กับสาว ๆ ซึ่งเขาสามารถ ทำความรู้จัก ได้ที่
การเรียนเปียกชอบพอ ๆ กับการเที่ยวเตร่ ถ้าไม่จำเป็นแล้วเขาจะไม่จับ
หนังสือ ฉะนั้นการเรียนของเขา ก็ผ่านไปผ่าน ๆ เท่านั้น การงานรวมยุคแล้ว
เก็บไว้ทำปลายปี เวลาเพื่อน ๆ ลงงานกัน เขาก็ไม่สนใจเรียน จ.ม. วิกอยู่
ที่หอ...เป็นชะอย่างนั้น เพศตรงข้ามเพื่อน ๆ ไม่ต้องห่วงหอกเขาบอกมา
อย่างนั้น...อิจจางัง อนาคตคนนี้คิดจะเป็นพนักงานส่งเสริม

สมพงษ์ สัจวงค์ชัย

131 หน้าโรงเรียนวัดไชยวัฒนาราม ค. สงขลาเอง อ. เมือง
จ. สุพรรณบุรี

บ.เคยม

ที่ มีเรือนร่างอันบอบบาง ปะทุจตุรทิศร่อนมั่งกรว่า มีนิสัย
เรียบร้อยน้ำรัก ทั้งกุลสตรี ใครเห็นก็คิดว่าผู้เป็นผู้หญิงกันเสียหมดแต่แท้
ที่จริงสุภาพบุรุษ 100 เปอร์เซ็นต์โดยเป็นคนขยันทำงาน ขยันเรียน การ
เรียนที่ ไม่เคยน้อยหน้าใคร สิ่งที่ไม่โปรดปรานคือการทำงานอดิเรก เลี้ยงไก่
ปลูกกล้วยไม้ เลี้ยงกส่วยไม้ เพศตรงข้ามบ.เคยมันแต่แปลก อนาคตบอกว่า
เพื่อเมืองไทยเห็นจะต้องไปนอกเน้อๆ

ลวณัย เฟื่องหลอน

952/1 ร่วมจิตอาสา อ. เมือง ร. เชียงดาว

ประสิทธิ์ นันทา

35/1 ก. บ้านคึก, คริสต์มาส, สุโขทัย

อุปสรรคคือสัญญาณบ่งชี้การหลงทางหลักคั่นชีวิตของคนธรรมดา

ให้ก้าวไปสู่ความเป็นมหาบุรุษ

หนุ่มทำทางอาจของผู้อื่น เพื่อน ๆ มักเรียกกันว่า "เต๋า" เขาเดิน
แหละที่จึกอยู่ไร่ประเทศ แอ็ค เป็นผู้คิดเสียมากกว่าการกระทำ และสิ่งใด
ที่เต๋าวางแผนไว้แล้วมักจะไปเสียหมดก็เขี้ยวแหละ จนได้รับสมญานามใหม่
จากเพื่อน ๆ ว่า "เต๋าสั้นหัว" การเรียนมักจะไต่จนเสมอ ๆ ว่าถ้าผมไม่ได้
ใครจะได้ละ แน่ ไม่จริงมั้ง! การงานก็มักจะเรื่อย ๆ พอกับความสนุกเฮฮา
ในวงเพื่อนฝูง ว้าง ๆ จะเห็นเต๋่า นั่งวางแผนเสมอ โดยไม่แย้มพรายให้
เพื่อนได้รู้เลย อนาคตต้องการเป็นนักบริหารประเทศชื่อดังคนหนึ่ง แล้ว
อย่าลืมเพื่อน ๆ เสียละ

อาคม จิตสงคร

64/1 ถนนดินแดน อ. พะโคก จ. เชียงใหม่

ลูกผู้ชายเมื่อพลาดแล้วก็ต้องกัดฟันทน

บ้านเกิดเมืองนอนของอาคมอยู่เชียงรายได้มาเขียนแม่โจ้ก็ไม่รู้สิ
 คมมีปว้างสมชายชาตรี เพื่อนกับเห็นคล้ายเพศตรงกันข้ามแต่ ความจริง
 ตรงกันข้ามกับความเห็นแน่นอนเพราะเขามีอะไรที่ ๆ หลายอย่าง มีความ
 ช่างานในการจับผู้หญิง ไม่แพ้การเรียนการงาน จนทำให้เพื่อน ๆ อิจฉา
 คิดว่าคงจะมีชอกชกลกกันไว้แล้วกระมัง ก็เหมือน กันไม่มี ใคร ทำได้นะ
 เพราะจะเป็นกะเทยกำลังสอง อนาคต พ่อเลี้ยงพะเยาว์เพื่อน ๆ ผ่านไป
 อย่าลืมวะ

อำพร ทองเพ็ญ

158 นิคมหนองห้าง ต. หนองซอก อ. สันทราย จ. เชียงใหม่

แม้แต่ใบไม้ยังรู้จักพลิก ในเมื่อลมพัดมา แล้วใจคนจะเป็นฉันทใด

รถ ฟอรัค เป็นชื่อที่เพื่อนๆ ตั้งให้แก่มัธยมสมัยสายคัสสินท์ แดง ทำงานเก่งเปรียบได้กับรถ Ford ของวิทยาลัยเธอเป็นผู้ที่มี รูป ร่าม คุย แต่ สมนส่วน ยิ้มง่าย คุยเก่ง เมื่ออยู่ใน หมู่ เพื่อนฝูง หรือชนคที่เรีย กว่า "ผอยถึงหลับ" ก็ริยาเรียบร้อยเหมือนผ้าพับไว้ แดงเป็นคนขยันเรียนโดยหวังจะ TOP วิชาใดวิชาหนึ่ง วิชาที่แดง Major คือสังคมศึกษา ว่าง ๆชอบ ชักกรวยานเล่นไป ๆมา ๆ ระหว่างบ้านกับคึกเรียน ความรักแดงบอกว่ายัง ไม่คึก แต่คึกเสมอว่าจบแล้วตั้งใจจะไปทำงาน ยาสูบ.....เชียงใหม่

อวตาร รศ.ทอง

247 นาวาเอกมหาราช อ.เมือง จ.ลพบุรี

จงทำตามความฝันสักวันจะเป็นจริง

ช่วยบรรพบุรุษเล่าว่า ลูกน้องพระพรหมอุทล้าห์ หอบหัวสังขาร มาจากเมืองลพบุรี (เมืองลิง) เข้าสู่แม่ใจด้วยใจรัก นิสัยของอวยคำใคร ไม่ซิ่งก็ท้าวแอ๊ค แต่แท้ที่จริง อวยเป็น คนจริงจัง กับชีวิตมากเกิน ไป กาวเวียนของอวยก็ไม่ค่อยเคยสอบได้ทุนเรียนดีของวิทยาลัยมาแล้ว และ ขณะนั้นก็เห็นว่าจะไป U.S.A เขามักจะนั่งอ่านแต่หนังสือแมกซีนของฝรั่งจำ สักที่อวยชอบก็เห็นจะได้แก่การโตक्रम เพศตรงข้ามอวยก็พอตัวทัวเหมือน กันแปลอเป็นไม้ไ้ อนาคตไม่ต้องสงสัย ต้องเป็นพ่อพวงมาลัยแห่ง ๙

Victory belong to the most perserering

หรือที่เพื่อน ๆ เรียกว่า "ทาค้า" เขาผู้นี้มาจากถิ่นเสื่อราย แต่
เจ้าตัวกลับค้ม ๆ ลักษณะกระตือรือร้นไปทางผู้หญิง เป็นคนเรียบร้อย เหล้า
ไม่กินบุหรี ไม่สูบบุหรี่ เป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ คุณแม่ มีรอยยิ้มประทับใจเพื่อน ๆ
เฉพาะอย่างยิ่งกับสาวบ้านป่าขาม อัมพรเริ่มสนใจเพศตรงข้ามตอนมาอยู่
ปีที่ 3 นี้เอง กลับจากป่าขามมาก็มีดอกมะลิมาฝากเพื่อนที่หือเป็นประจำ
เห็นบ่นว่าดอกมะลินี้หอมและสวยเหลือเกิน การเรียนอัมพรเรียนเก่งเป็น
หนึ่งในห้องเหมือนกัน อนาคตปี 4 ใส่หมิ่นแก้ว

อัมพร ทาค้า

64 หน้า 7 ต. วิ่งใหญ่ อ. ท่ากระโทก จ. นครสวรรค์

ขอให้เป็นอนาคต

กิลป-คมศรี...นักเลง...ลูกทะเล เอ็ดชอบมาก เสียงเพลงเป็นเพื่อนที่คอยมาที่ใช้ชีวิตแบบลูกทะเล โดยเฉพาะในยามที่เขาซิ่ง และมีศัพย์โนพจนานุกรมแม่ใจคำหนึ่งที่เขาชอบมาก ลูกทะเลประจำตัวเอ็ดคือหนังสูงซรุค.....อันหวานเสมอ การเรียนอาศัยหัวดีไม่งั้นแน่ เพราะชอบฟังเพลง เป็นนิ้งเขาเก่งภาษาอังกฤษพอๆกับร้องเพลงสากล การงานไม่ชอบใช้กำลังใช้แต่หัวคิดที่ถึงบาทใต้ดิน เอ็ดชอบร้องเพลงของพญาไทคงมีห้องที่ชาวรุคมากนะ อนาคตผมก็ได้ฝันที่จะเรียนที่แม่ใจต่อไปจนได้สวมเสื้อครูย...ฮือคคคค

อภิสิทธิ์ อัครภักดิ์

4/5 ของศุลิก สุชนวิทย์ พระนคร

อภิชัย แสงศิริโรจน์

48 อภิชัย แสงศิริโรจน์ อ. พงษ์ศักดิ์ จ. น่าน

Practice is the best of all instruction

ก็อย่า จากแทน คอยมัวนิสท์ อีกคนหนึ่ง มุ่งหน้า มาศึกษา ที่แม่ ใจ
ด้วย ความรัก วิชา เกษตร พร้อม กับ นำเอา ความหล่อ เหล่า คความ ด้วย ชอบ
เอา ความหล่อ เติบสาว งาม ของ สตรี แวดๆ สัน ทราบ เป็น ประจำ คงจะ
มีอะไร ที่ๆ นะ แต่ ยัง สงสัย ว่า นักเรียน เกษตร กลับ สนใจ ครู เสีย นี้ ปากว่า
ไม่มีอะไร แต่ ทำไร ไม่ เวลา กลับ มัก จะ เมื่อย ออก มา ว่า "ครู คือ ชีวิต ของ เกษตร"
อนาคต ยัย บอก ว่า จะ เรียน ต่อ เทคโนโลยี แม่ ใจ นี่แหละ.....เฮ้! โชคดี เพื่อน

เกษรศักดิ์ รักษาฯ มอบวิทย์แก้ว

หน้าตาคล้ายคนจีนเพื่อนเขาใจว่าอย่างนั้น แต่เขาไทยแท้มาอยู่ในหัว เขียว-ขาว-เหลือง เพื่อหวังประกาศนียบัตร ควบคู่กับความรู้ทางเกษตรทำทางคมซิมๆ เกรงกับชีวิตอยู่ตลอดเวลา เพื่อนๆ หยอกล้อหวังให้โกรธ ตมกลั้มชอบใจเสีย 3 ปี ในแม่ใจทำให้คมซาบซึ้งในชีวิต การต่อสู้ซึ่งเมื่อก่อนนับเอาโหนดบ้านอยู่ป่าหนาม ไม่ใช่หรือ การเรียนคมเรียนเก่งพอกับการงานทั้งส่วนตัวและส่วนรวม ตามถึงหัว หน้าแดงเหมือนลูกกำลังทุบทุ้งไป ตามมาก ๆ มักจะตอบว่าเป็นแค่ขี้ต๊อด แต่มั่นเสียงกระซิบว่ามีคนให้กำลังใจแล้วที่ศรีสะเกษ อนาคตหวังจะเรียนต่อแม่ใจ จากนั้นก็จะหาเงินปลูกเรือนหอ.....โชคที่ครบคัม

อุทุม เสนาวิน

23 ธน 7 บ้านป่าหวด อ. อุ้มผาง อ. เมือง จ. ลำพูน

อรุณ การส่งวรรณ

17 พฤษภาคม ค.ศ. ๒๕๐๓

ความพยายามเท่านั้นที่จะทำให้สัมปราคา

ชื่อเล่น คิม แต่เพื่อนชอบเรียกอรุณเสียมากกว่า ผอมแห้งก่อนเข้ามรรยิมอันแบ็คเผยแพร่พร้อมทั้งอวกจักร์เป็นยุคถึงแม้จะพูดปากคางบางโอกาส แต่ก็เก่งเกินคาด ยิ่งการ โตโตแล้วคิมเราชอบมาก เพื่อนๆ ไม่อยากให้อ่านหนังสือคงโดยเฉพาะชั่วโมงภาษาไทยเล่น อาจารย์ คดออกทั้งเพื่อน ๆ ต้องแฉ่งกันเสียบ่อย การเรียนของเขานับว่ายากพอ แต่การทำงานมักชอบบอทุกครั้ง อากาศคิมบอกว่าจะเอา คร. ให้ได้ ส่วนสตรัททัง 4 ห้องยังไม่ใครจับจอง

ทำไม้เถาะ ผิดถูก กัดัวเว

สุภาพบุรุษ ซึ่งยึดเอาที่ราบลุ่มของหุบเขาแห่งไทยลานั้นมา เป็น
จุดกำเนิด เปียก เป็นชื่อเล่นกัน ทั้งในครอบครัว และในแม่ใจเปียกเป็น
คนเจ้าเหตุเจ้าผล รักความจริง กล้าต่อสู้กับความจริงไม่ว่าสิ่งนั้นจะมาจาก
ทิศไหน ถ้าชนะแล้วเปียกของเราจะหัวเราะเยาะอย่างทั้งทวน ตามปกติ
แล้วเราจะทำตัวเป็นเสมือนผู้บรรลุศรัทธาแล้ว อย่างนั้นแต่เรื่องฝอย
แล้วก็ยกให้ 2 หัวพิศเคียว ความเป็นคนช่างพูดและประจบประแจง จึงทำให้
เปียกมีพี่น้องและน้องสาวแยะ การเรียนหนังสือ ส.บ.ม. งานอะไรก็ได้ทุก
อย่างด้วยความกตัญญูเป็นลักษณะประจำการ สตรีเพศนั้นเขาได้ซ่อนไว้เสีย
ไกลลับ ทั้งนี้กลัวเพื่อนจะแย่งเขาบอกอย่างอายุๆ อนาคตอยากจะทำงาน
ที่ต่างเสียจริง.....ตามสบาย

อดุลย์ ฉายหยด

187/5 ค. ถนนพหลโยธิน อ. สันทราย จ. เชียงใหม่

จขอบ ในสิ่งที่ไม่ชอบ

แม่ใจรู้สึกโง่มากที่โก๊ บังมาเป็นลูกอีกคนหนึ่ง ซึ่งเขาพยายามถึง 2 ครั้ง
จึงสำเร็จบ่งมีรางวัลมีหน้าค่าตมสันซึ่ง ถอด พิมพ์มาจาก บรรพบุรุษ ได้
อย่างคเยยม ตลอดเวลาที่อยู่ในวิทยาลัยแห่งนี้เขาทำให้แม่ใจพอใจในตัว
ของเขามากเพราะการรักการงานการเรียนพูดจริงทำจริง จึงทำให้เป็นที่รัก
ใคร่ของเพื่อนเสมอมา ค่ะแน่นอนแต่ครั้งเขาได้เลขหลักหน่วยทุกครั้ง
งานที่เขาทำได้ทั้งหนัก และ เบา และ จะเสร็จอย่างเรียบ ร้อย คว้ย ความ
รวดเร็ว ระยิบคเเทมยังใช้ เวลาว่างบำเพ็ญประโยชน์โดยไม่เห็นแก่
เหน็ดเหนื่อย สักเพะเขาบอกว่าคนโง่ไม่ถูกใจสักคน อนาคตก็ศึกษา
ต่อ

อนันต์ บัญญาวรร

9-11 ท่าแพ่งเมืองระยอง รอย 1 บ. เมือง จ. ระยอง

เจนก นอบไทย

129/3 เกตุนุกี ซอย 9 ลาดพร้าว บางกะปิ
กรุงเทพฯ 10

ลูกผู้ชายต้องสู้จนถึงที่สุด

หนุ่มใหม่จากข้างศาลพระกาฬ ซึ่งอยู่ในความดูแลของทหาร
พระรามเรื่อยมา ค่อยเหตุหนึ่งจึงทำให้แกงของเรามีความว่องไวและไหว
พริบคี่ แต่กระนั้นก็ยังเป็นคนเรียบร้อยไม่ค่อยจะซุกซนเท่าไรนัก ชอบ
ใช้ชีวิตอย่างนักรู้แบบชายชาตรี ไม่หัวแกงง ค่อยอุปสรรคใด ๆ ทั้งสิ้น
มักชอบดูหนังสื่อก่อนเข้าห้องสอบ เพราะถ้าดูทั้งวัน ๆ มีหัวงล้มหมด
การงานก็อาศัยความเก่งของหุ่นเข้าพิชิตอย่างราบคาบอนาคตต้องการเป็น
ผู้ผลิกำลังรับใช้ชาติ

มาก่อนไปก่อนท่านอนเราชนะ

ได้เป็นชื่อที่แปลงทุพสุก เพราะว่ามีชื่อแบบไทยๆ แต่เป็นชื่อตามแบบของราชอาณาจักรลาว โสเป็นคนเฉยๆ ไม่นานารตอกินฟ้าไม่เคยขัดแย้งกับใคร ชอบฟังชอบพูดชอบยิ้ม รวากบว่าเหงาของข้างมเหลือเกิน 3 ปีโนแม่ใจทำให้โซได้คุ้นเคยกับงานหนัก และการใช้ชีวิตครากทำอย่างไม่หวั่นไหว เขาเรียนดีพอใช้ ถึงแม้จะเป็นคนเงียบขรึมแต่โซของเราที่มีผู้ครองหัวใจเขาไว้แล้ว อนาคตโซบอกวว่า “เราจะกลับไปพัฒนาเมืองเขาให้เจริญรุ่งเรืองให้จงได้”

หัวโซ สะวงคี่

กรมกสิกรรม เวียงจันทน์ พระราชอาณาจักรลาว

อภัย แสงทอง

สำนักงานวิชาศิลปแพรวี อ. เมือง จ. เพชร

เมื่อไม่รักต้องเรียนให้รู้

เกี้ยวเป็นชื่อที่พ่อแม่ตั้งให้ตั้งแต่ยังไม่หัดคลาน จนกระทั่งโตเป็นหนุ่มใหญ่ในแม่ใจ เปลวแดดลมทุ่งผสมกับน้ำมะพร้าวอ่อนได้ ซุปให้เขา กลายเป็นคนใหม่ไปอย่างประหลาด สหายของเราคนหนึ่งบางครั้งก็อารมณ์เย็น บางครั้งก็อารมณ์ไม่ ค่อยๆ ยอยเอาเสียเสีย เกี้ยวเป็นคนไม่มีทุกข์แม้ว่า บางครั้งเหตุการณ์จะคับขัน และยังยิ้มรับเสมอเพราะ "ชีวิตคือการต่อสู้" ใน คำนการเรียนไม่ราบรื่นนัก งานล่ะก็เขาทำได้ อย่าง ยืนยัน แข็ง เวียง ผู้หญิงเกี้ยวบอกว่าเขาเอาอะไรแน่นอนกับผู้หญิง แม่เราเท่านั้นที่แน่นอน เสมอ อนาคตเกี้ยวฝากไว้กับแผ่นดินทอง

พรเทพ ฤทธินนท์

241 เจริญประเทศ ต. เวียงเหนือ อ. เมือง จ. ลำปาง

4
เฉย ๆ เรื่อย ๆ

หน้าชื่อ "ผู้แพ้" ที่เพื่อนเรียกว่า "ต้า" และยังมีอะไรที่อีกหลายอย่างในตัวของเขาเร่ร่อนบุ๋กให้เขาอีกคนหนึ่งตลอดเวลา ในแม่ใจคำเข้มแข็งที่และเรียบร้อยเสมอในการแต่งองค์ด้านวัยทั้งที่หรือกลับบ้าน รักหนุ่มคณะที่มีเลือดสีเดียวกัน เมื่อความ อยู่ก็รวม อย่างเข้ามาในวิถีชีวิต คำจะระบายออกมา อย่างเปลือย เพราะเป็นผู้มีอารมณ์ร้อน การเร่ร่อนเอาตัวรอดบ้างบางครั้งก็พลาดเหมือนกัน ยามว่างคอนเสิร์ตมักจะสนใจอยู่กับ ฟุตบอล เพศตรงข้ามก็ไม่อยากบอกเพื่อน ๆ นั่นละต้องมีอะไรที่ ๆ เก็บไว้ที่ไหน อนาคตจะศึกษาต่ออันเป็นไปให้

รุ่น 33 ที่ไม่มีรูป

นาย เกษม กุลมาศ
นาย โกเมท จ่าภา
นาย เศษ แสงเจริญ
นาย เขมชาติ สุวรรณวัฒนา
นาย คงศักดิ์-มารมณพณัฐ
นาย ชาญชัย จันทร์หอม
นาย ไชยรัตน์ วิทยาภาณุจัน
นาย คอศักดิ์ ธนะแพทย์
นาย ภูมิ ยิ่งยง
นาย ปรีชา ภาณุกุล
นาย บุญสม วราเอกศิริ
นาย วิรัตน์ ศรีรัตน์
นาย สวงค์ วงศ์สิทธิ์
นาย สุนทร สอนสุทัย
นาย ประเสริฐ ไชยหาวัน

นาย เอนก อินทราวุธ
นาย จวิน วงศ์ภาวิ
นาย เกร เพชรพูน
นาย ทบ สงวนสิทธิ์
นาย วีระศักดิ์ แก้วคราม
นาย ปรีชา พุทธยศ
นาย สุบรรณ กันทรหม
นาย ทรงวุฒิ สายคง
นาย กนก ห่มน้ําหมทอง
นาย คณิง ช้างเนียม
นาย ชูเดช วัชรกุล
นาย ชาญวิทย์ เพ่งผล
นาย ชวัลชัย วิไลลักษณ์
นาย เกียรติกั๊ก แซ่อ่อง
นาย พรอัมพล อินทรวาฬ

นาย นิติ จันทรวุฑ
นาย วิเชียร สุคติ
นาย เผ่าเทพ เทศทัศนิน ณ อยุธยา
น.ส. สุรางค์ พิชัยศิริ
นาย ถาวร ภิชฎาก็ค
นาย อนันต์ ไสววรรณ
นาย อินพัฒน์ วงศ์ใหญ่
นาย ธนัสชัย พรหมบุญ
นาย บุญเวียน ทวายขาว
นาย วิชัย ชูประทีปทอง
นาย ไพชยนต์ อธิเทพ ขำทวี
นาย ไพฑูรย์ ศันวชิรพันธ์
นาย โกเมน ณ ลำปาง
นาย สมชาติ อินทราวุธ
นาย ประเสริฐ พรเพิ่มสุข

แม่เจ้า

ลูก-แม่ใจ วัน 33 ขอกราบด้วยความนอบน้อม

แต่เจ้าแม่ด้วยสักการะ

การบเจ้าแม่ เจ้าเซต เกษตรศาสตร์

เวียงอานาจ ภูธรา มหาศาล

ทรงคุ้มครอง บัองกัน สรรพภัยพาล

โดยประทาน คุณธรรม ให้ดำรง

แม้มีเหตุ เกทภัย สิ่งใดพาล

ทรงบันดาล “รวมกำลัง” คงประสงค

ภูศักดิ์ศรี มีชัย สมใจจง

“แม่ใจคง” เกียรติเด่น อยู่เป็นนิตย์

แต่ร่มธงด้วยภักดี

เขียว-ขาว-เหลือง เมลืองเกียรติ เกษตรศาสตร์

คู่ชาติคม เป็นมงคล ตลอดจนจิต

ให้เข้มแข็ง แข็งสู้ จนรู้ฤทธิ์

แต่ไม่คด ล้างผลาญ วรรณคน

แต่อาจารย์ด้วยนอบน้อมและเคารพ

ฟ้าฟ้าพื้น ทะเหม็นมัว หัวแหลงหล้า

ท้องนา แล้ง ทั่วน้ำฝน

“ลูกแม่ใจ” คางปรี่เปรม เอมกมล

หยาดสายฝน เหมือนเมตตา ของอาจารย์

แต่ “ลูกแม่ใจ” ทุกรุ่น-ทุกคน ด้วยรักแท้

เพราะพวกเรา “รวมกัน” มันคงอยู่

จึงอาจสู้ อุปสรรค อย่างอาจหาญ

“แม่แยกกัน” วันใด แพภัยพาล

“พระช่วงๆ ท่าน” คงเศร้า ที่เราทรม

แต่.....“ลูกแม่ใจ”

พวกเราชาวแม่ใจ

การงานไม่ตุกาย

สร้างชื่อให้ลือเลื่อง

หนักเอาเบาเรารู้

แม่ใจพิชิตงาน

พวกเราทั้งเก่าใหม่

ประกอบแต่กรรมดี

มิใช่ ใ้แก่ร่างกาย

ยอชยันทรงมั่งคั่ง

เพราะพวกเราเข้าใจงาน

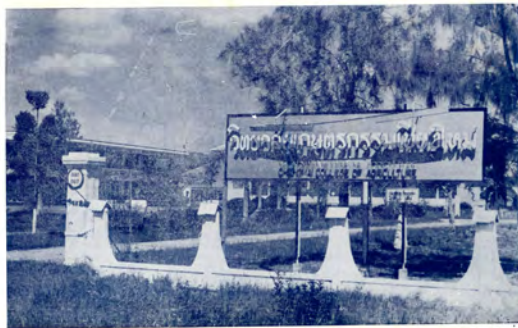
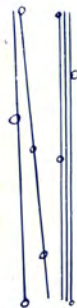
ขยันอยู่ทุกวันวาน

ทุกอย่างสนอยู่กันดี

รักษาวินัยศักดิ์ศรี

คงเตือนอยู่คู่ฟ้าดิน

ลำดับที่ ช่วงเกษตร

หอระฆัง

បំពេញកំរិត ▶

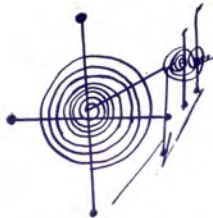
កម្រិត

តាមសេ...?

7 မိ.ပ

ရဲဘဲဝဲဝဲဝဲ

တောင်ချီ

ម៉ែបវ៉ា

ថើប! ឆ្ងោ... ឆ្ងោ

ចាន់តា

ជួនីតា

! [9405]

၁၀၀၅၂

၆၀၁၅၁

၁၀၀၆၂

คองผสัง!

กำลังหลอ.

ชาวบ้าน

รอบสระ

ជំរឿនកីឡាករ

បង្គំបង្គំ

កីឡាករ

កីឡាករ

น้องใจดี..

ชัก...ก่อนฟาดแข้งกับอ.ด

พี่เก่า...ไปหาแม่ที่วัดวัน

1718: 6000000 1000000

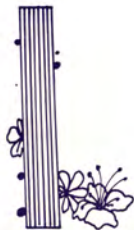

1718: 6000000

GREENHAND 1000000 F.F.T.

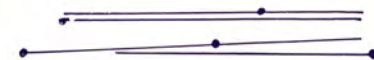
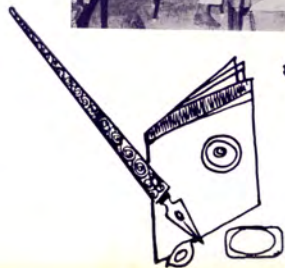

ดูซีเรียน

หนังสือหนังสือ

เล่มไหนดี

โรงเรียน R.F.S.

โรงเรียน

เพลงนักเรียน

เรือนเพาะชำ

ไม้ชำดัม.

หมู่บ้านจันทะ

ข้าวเปลือก

ธันวาคม ๑๓

เขียนโดย
นายสมชาย
นายสมชาย
นายสมชาย

เก็บเกี่ยวข้าวเปลือก

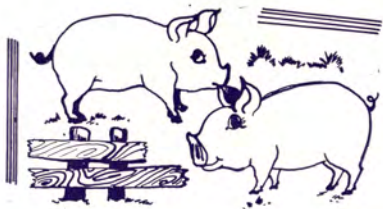
หม้อหุงข้าว

ผักกาดขาว

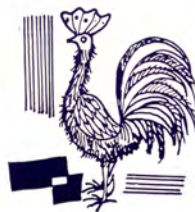

๑๐๐ "หมู"

หมู...ไก่!

ကျွန်းတော

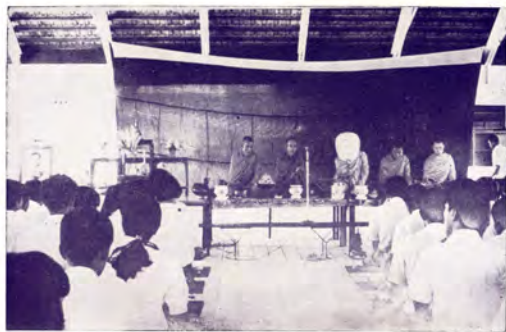
ကျွန်းတော

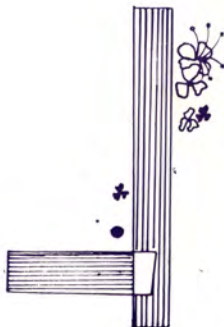
ကျွန်းတော

มีดากเกิดในดง

รูปพร

มุงสู่วัด

វិទ្យាល័យព្រះនរោត្តម

ដំបូលដំបូល

(ទ្រព្យសម្បត្តិ)

ชวดเก่า

ชวดใหม่

โรงอาหาร

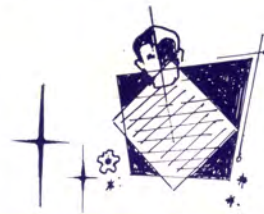

ឧបត្ថម្ភ

ការបង្កើនផលិតផល

ដូចគ្នាទាំងអស់គ្នា

งานอาสาพัฒนาของแม่โจ้

โดย สิริชัย สรฤทธิ

ในปัจจุบันงานอาสาพัฒนาของนิสิตนักศึกษา ตลอดจนเยาวชนของกลุ่มต่างๆ กำลังมีบทบาทที่สำคัญในการพัฒนาประเทศชาติและสังคมเป็นอย่างดี โดยเฉพาะการออกไปตั้งค่ายอาสาพัฒนาตามชนบทตามที่ทางไกลความเจริญและต้องการพัฒนาชนบท ๓ ที่นั้นให้เจริญยิ่งขึ้น ทั้งในด้านการเกษตร การศึกษาและอนามัยอื่นๆ รัฐบาลกำลังส่งเสริมงานด้านนี้ด้วยเช่นกัน ค่ายอาสาพัฒนานั้นจะทำกันระหว่างปีค.ศ. ๒๕๑๒ นิสิตนักศึกษาได้ใช้เวลาส่วนหนึ่งออกไปตั้งค่ายตามที่ทางทั่วประเทศทั้งเห็นได้จากปลายปีการศึกษา ๒๕๑๒ มีการตั้งค่ายถึง ๔๐ กว่าค่าย ด้านแต่ละฝ่ายที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี งานค่ายอาสาพัฒนาจะมีประโยชน์ต่อประเทศชาติอย่างมากทีเดียว ทั้งส่งเสริมให้ นิสิต นักศึกษาเยาวชนต่างๆ เหล่านี้ใฝ่หาเพื่อประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมด้วย แทนที่เขาจะปล่อยเวลาว่างไปโดยเปล่าประโยชน์เพื่อความสนุกสนาน เกียจคร้านให้กับสังคม ผู้เขียนเองเคยไปตั้งค่ายและเคยไปตั้งค่ายใหญ่ทั่วประเทศมา มีความคิดเห็นว่าแต่ละสถาบันไปตั้งค่ายๆ มีวัตถุประสงค์ โครงการค่ายและอุดมการณ์ที่ดี ยิ่งไปกว่านั้นผลที่ออกมาเป็นที่ชื่นชมและระชมเชยต่อผลงานนั้นๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อสังคมจริง ๆ

สำหรับแม่โจ้ของเราในอีกครึ่งฤดูร้อน อาสาพัฒนามาเป็นเวลานานแล้ว และนับว่าเป็นสังคมหนึ่งที่ได้ปฏิบัติงานเพื่อสังคมตลอดมา ส่วนการออกไปตั้งค่ายสำหรับปีค.ศ. ๒๕๑๒ นั้น แม่โจ้เราก็เคยออกไปตั้งค่ายมาเป็นเวลานานพอควร และในปลายปีการศึกษา ๒๕๑๒ นี้ ฤดูร้อนอาสาพัฒนาของเราออกไปตั้งค่ายถึง สองค่ายโดยไปตั้งที่กองกาน อ. แม่แจ่ม จ. เชียงใหม่ และช่องเม็ก บ้านทุ่งหนองบัว อ. พิบูลมังสาหาร จ. อุบลราชธานี สมาชิกาวค่ายเป็นนักศึกษา แม่โจ้ทั้งหมด ใช้เวลาทั้งหมดค่ายละหนึ่งเดือน โครงการของแต่ละค่ายเช่นสร้างโรงเรียน, อนามัย, บ้านพักครู ฝายกั้นน้ำ ขุดบ่อน้ำ, ทำถนน, และส่งเสริมเกษตรแผนใหม่ตลอดทั้งสร้างศาลาประชาคมและรวมถึงโครงการสำหรับเยาวชน, โครงการสหกรณ์การเกษตรเหล่านี้เป็นต้น โครงการแต่ละโครงการส่วนใหญ่เป็นความต้องการของท้องถิ่น เพราะเราต้องพิจารณาถึงความต้องการของท้องถิ่นเป็นหลักใหญ่ด้วย

ยิ่งไปกว่านั้นระหว่างการศึกษาระหว่างปี เมื่อถึงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ทางชุมนุมของเราจะออกไปพัฒนาตามสถานที่ต่างๆ อีกและทำเช่นนี้ทุกๆ ปี เช่นกัน งานค่ายอาสาของแม่โจ้จะต้องไม่หยุดเพียงแค่นี้จะต้องมีต่อไป และจะต้องมีแนวทางที่ดีขึ้นไปเรื่อย ๆ เพื่อรวมกำลังเป็นปึกแผ่นเพื่อพัฒนาประเทศชาติให้เจริญยิ่งขึ้น

ในอ้อมอกแม่ (โจ)

อ้อมอกแม่ (โจ) แม้จะนานนับปี
ก็เหมือนกันเพิ่งจากอ้อมแม่เฝ้าวานเอนง

ฝนเม็ดบัว ของเดือนพฤษภาคมพร้อมกับความเย็นหึ่งจากอ้อมเรายู่ที่ชนบทอัน
เปล่าเปลี่ยวแควลุ่มไปด้วยทุ่งนา บัวแดง บัวตึง และกุหลาบที่ลือลมรอบอยู่ไกล ๆ ของ
อำเภอสันทราย เชียงใหม่ วันนั้น ก้าวแรกของแม่โจ้ จึงมีทั้งความประหลาดประหลึง
และความแปลกใหม่ในการที่ม่ายที่หนึ่งที่ไม่ใช่บ้าน ตลอดจนมีคำถามว่าหัวใจ

เมื่ออยู่ไป งานหนักเห็นคเหินเอน อาหารรสชาติไม่เป็นที่ แต่หมกตรวดเร็วใน
ชีวิตวิเศษ การเวียนเติมเหยือก มีวิชาใหม่ ๆ ที่เริ่มต้นเรียนเป็นส่วนมาก การจืดระบบความ
เป็นอยู่ให้รู้จักความเป็นหนึ่ง รู้จักใจกว้าง เสียสละ ไม่เห็นแก่ตัว รู้จักกละแยะ รู้จักที่
ที่ที่สูงยิ่งมีให้พรบ รู้จักผู้คน ทำให้เรากลายเป็นลูกแม่โจ้เข้าไปทุกที

อุดมภ์หมาย ประการสำคัญที่เราเข้ามาอยู่ในแม่โจ้ ก็เพื่อเรียน เพื่อต้องการวิชา
สำหรับไป ประกอบอาชีพ ในเมืองหน้า และก็ไม่ว่า การศึกษา ในอาชีวะ ก็จะไม่เป็น ไม่มี
สำหรับแม่โจ้เรายิ่งกว่านั้น เราต้องทำงานใช้แรงกายอย่างหนักไปกับการเรียนวิชาในชั้น
ทำให้สมองของเราต้องเพิ่มภาระยิ่งขึ้น สมองที่ก่อว่าธรรมดา ช่วงหลังอาหารมากขึ้น พยายาม
ฝืนไม่ให้หลับในชั้นเรียนหรือเวลาทำงานหนังสือตอนกลางคืนมากขึ้น ดังนั้น การเรียนของเรา
จึงต้องอาศัยใจสู้มากกว่า ธรรมดา เวลาที่ผ่านไปแต่ละวัน แต่ละเดือน ตลอดจนนี้ ช่วง
นานเหลือเกิน

บางคร้ง เราอีกแอมกมใจเงยขึ้น ๆ ของเราเองไม่ได้ ที่ร่างกายของเรากำลังล่าถอย
ขึ้น สูงขึ้น แข็งแรงขึ้น ความทรงจำที่เคยปรากฏอยู่ทั่วทั้งและวิญญาณของเรา ทั้งหนัก

จาก การฝึกงานอย่างหนัก ที่พวกเราได้รับ อาจารย์ต้องการให้เราทำงานเป็นก่อนที่จะสอน
ให้คนอื่นทำ อาจารย์ต้องการให้เราอดทนก่อนที่จะสอนให้คนอื่นอดทน และตัวเราเองนั้น —
หวั่นกึ่งการอดทนหรือเก่งงานเป็นก่อนที่จะบ่งบอกคนอื่น เก่งงาน เพราะในขณะนั้น อาจจะมี
เรื่องงาน อุดหนุนให้มากที่สุด เพราะจะได้ไม่เหนื่อยและเรารู้ว่านี่คือการอดทนหรือเสียงานทำได้
อย่างไร เวลาเราต้องออกไปทำงานคนงานนั้นแหละ ที่เราจะรู้เลยว่าคนที่ทำงานกับเรา คน
ไหนเป็นอย่างไรบ้าง (อาจารย์ก็รู้ดีว่าพวกเราคนไหนเป็นอย่างไร เพราะอาจารย์ท่านก็เก่ง
เคยอย่างเรามาแล้วเหมือนกัน) และกับคนอื่นเรามาเพื่อนรักมากมาย ซึ่งจะลืมกันไม่ได้เลย
เราบอเหลือเกิน เหนงเหลือเกิน เหนงเหลือเกิน หมั่นเหลือเกิน ในขณะที่ใช้
ชีวิตศึกษาอยู่ในแม่โจ้ แต่เวลาที่กำลังจะจากแม่โจ้ขึ้น ใช้ให้สทอนสทอนใจ อาดอ่าววณ

เหมือนลูกจากแม่ที่เข้รกรวดคั้น แต่มักใจอ่อนปรน
เหมือนลูกจากแม่ที่แม่เป็นคนที่บ่มบอด แต่ทั้งตรงและเผลอพลาด
เหมือนลูกจากแม่ที่แม่เป็นคนที่บ่มบอด แต่ทั้งตรงและเผลอพลาด
น้ำตาของเราริมในยามนั้น และไหลลงไปที่หัวใจ เรามองกับตัวเองว่าเราจะ
กลืนมาหา มาเยี่ยม มาทำนบารแม่ เข้รกรวดคั้นของเรา เราจะไม่ลืมแม่ (โจ) ของเรา
ไม่ว่าจะไปอยู่ที่ไหน และ นานแสนนานสักเพียงใดก็ตาม

พันธุ์ บางกอก

๒๙ กันยายน ๒๕๑๓

๕๓ / ๑๙ ซอยจอมพล ลาดพร้าว

พระนคร

เมื่อต้นปี ๒๕๑๑ พวกเรากำลังจิตใจ ที่สามารถสอบเข้าเรียนในสถาบันแห่งนี้ได้ แม้เป็นสถาบันที่อยู่ไกลเมืองสักหน่อย แต่ก็ยังให้ความอบอุ่นแก่พวกเราไม่น้อย เนื่องจากมาจากคนละถิ่น ลักณะท่าทาง และนิสัยใจคอของเราจึงไม่เหมือนกัน แต่ละ ตอนเราเจอกันใหม่ ๆ อาจเขม่นกันบ้าง แต่เมื่อเราได้อยู่ร่วมกัน กันด้วยกัน นอนด้วยกัน ทำงานร่วมกัน เล่นและเม้าด้วยกัน สายเลือดของพวกเราจึงเริ่มเป็นสีเดียวกันและนั่นคือ เรากลายเป็น ลูกแม่ (ใจ) ที่สมบูรณ์แล้ว เราจึงหันหน้ามาสร้างแต่ความสามัคคีกลมเกลียว และสร้างชื่อเสียงให้แก่สถาบันที่เรารักและ เราต่างก็มีอะไรดี ๆ พอที่จะเรียกว่าที่สุด ในพวกเราเหล่านั้นทั้งได้

สูงที่สุด วรรณดี ความมาลา
 เทียที่สุด สุภาพ เทียมทอง
 เรียงเก่งที่สุด บุญเทียม ภาคภูมิ
 ชุกติเก่งที่สุด ศุภฤกษ์ ไนคำ
 ผอมที่สุด อวยชัย เฟื่องคอน
 หัวเราะดังที่สุด สิทธิชัย ศรฤทธิ
 ยักคิ้วบอยที่สุด อุทัย แซ่จ้อง
 คาน้อยที่สุด บำรุง อินทพงษ์นิวัฒน์
 กล้ามใหญ่ที่สุด สมศักดิ์ แสงวงผล
 เลยที่สุด ทินกร วิมลเกษม
 ผมน้อยที่สุด นคร เกรือใจจ้ว
 ร้องเพลงพระราชนิพนธ์ สดนัย นันทวรรณ
 แพนมากที่สุด สุรศักดิ์ เจริญในเมื่อง
 นามสกุลยาวที่สุด เผ่าเทพ เทพพิทักษ์ทวี ณ ออยุธยา
 ชื่อยาวที่สุด ไพชยนต์อัครเทพ อัครวิญญู
 กินจุที่สุด จีร ชินวงศ์
 บ้านไกลที่สุด นภาพร จำปาศรี
 บ้านไกลที่สุด เกียนก๊ก แซ่ฮ้อง
 ร่างใหญ่ที่สุด วิเชียร บุญธรรม
 ค้านเก่งที่สุด ไพฑูรย์ ตันวิชรพันธ์
 หลบไม่ห้องบอยที่สุด ธนเนห์ ใจวิญญู
 นังทนที่สุด อำพร ทองเพิ่ม
 อ้มหวานที่สุด วิภาศิริ เกษสวัสดิ์
 หน้าแบนที่สุด สมศักดิ์ นุชชิน
 กินบอยที่สุด วาสนา สุวรรณชาติ
 กลับบ้านบอยที่สุด วิฑนีย์ ธนโชติ

กลับบ้านนานที่สุด สมบูรณ์ กัณพรหม
 สวยที่สุด อรพินธุ์ อัมพชัย
 รองเท้าน้ำที่สุด วีระเดช วิจิโร
 หัวผมบอยที่สุด จักรเดช กลักรวม
 รังาน้ำที่สุด สมาน เอี่ยมเวช
 นอนนานที่สุด สุนทร พงสุวรรณ
 เทห์ที่สุด มงคล บุญเรือง
 ตามบอยที่สุด วีระศักดิ์ แก้วควม
 เดินนานที่สุด เหลดเคะ ธนแก้ว
 อดข้าวมากที่สุด วิบูลย์สันติ วิภาควรรณมณี
 ลายมืองามที่สุด สายศิลป์ คำพิณิจ
 เล่นตะกร้อเก่งที่สุด อภิชาติ มั่นศิลป์
 เล่นบาสเตียบอลเก่งที่สุด วิภาส แก้วบางพุด
 วิ่งเร็วที่สุด แสง วรชาติ
 ขยันที่สุด วีระพงษ์ จันทกรุป
 หัวเราะแสบโลดที่สุด อุดลย์ สายพุด
 ทรวงผมเทห์ที่สุด พินิจ มังมิ
 หนักที่สุด สุรพันธ์ เต็กชาติ
 พุดเพราะที่สุด ศิลา เหลืองทองคำ
 แ่่งตัวกันผมยี่ที่สุด วราวุธ เวชธัญญกุล
 ผิวดำที่สุด ศุภานันท์ อ่องประเคิม
 ผิวขาวที่สุด ดาวร พิศภางค์
 ขี้เล่นที่สุด ไสว คงคารักษ์
 ตลกที่สุด สุรเทพ มหาคณินท์
 จักเก่งที่สุด สานิตย์ บัณฑิต

ปทานุกรมแม่ใจ

รวบรวมโดย

ดิทธิชัย สรรพสุข

ศัพท์ต่างๆ ทั้งหมดที่รวบรวมมานี้ ส่วนมากเป็นคำที่พวกเราชาวลูกแม่ใจชอบ
พูดกันอยู่เสมอๆ ตามยุคตามสมัยรวบรวมมาเขียนเป็นปทานุกรมก็เพื่อเตือนความจำของเรา
เราเท่านั้น ความหมายของคำแต่ละคำนั้นอาจจะไม่ถูกต้องตามศัพท์เต็มเพราะส่วนมากความ-
หมายนี้เป็นไปตามตามความเข้าใจของเราเอง ถ้ามีส่วนที่อยู่อีกข้อให้ เป็นของผู้ที่คิด
ค้นคำเหล่านี้มากล่าวจนพวกเราพูดกันอยู่เสมอๆ และถ้าผิดทบทวนพร้อมขอให้เป็นผู้รวบรวม
เท่านั้น

- ผ.อ. = ชื่อยศตำแหน่งผู้อำนวยการของวิทยาลัยเกษตรแม่ใจ
- แม่ใจ = แม่คนที่สอง, สถานันที่เก่าแก่ทางการเกษตรที่เรียกสั้นๆ กัน
- ลูกแม่ใจ = ผู้ที่ผ่านการตรวจสุขภาพอย่างถี่ถ้วนและถูกปลูกในยามที่เด็กให้วันหนึ่ง
สอนและรอคอยประตูเขียว-ขาว-เหลือง มายอยู่ในสถานอย่างภาคภูมิใจ
ในวันที่ ๗ มี.ย.
- รุ่นพี่ = ผู้ที่ผ่านการตรวจ-รับรองแล้วและมีความยากลำบากกว่ารุ่นพี่ที่มาใหม่
- รุ่นน้อง = ผู้มาอยู่แม่ใจใหม่ด้วยใจรักและทนที่ต่อความขมขื่นชนิดที่ว่าหวาน
อมขมกลืน
- เจ้าแม่ = ตั้งศักดิ์สิทธิ์ของลูกแม่ใจ
- จำไว้ = คำสั่งสอนประกอบกับกานกล้วย
- แม่ใจ ๑๐๐% = คำสาบานจะเป็นลูกแม่ใจ ๑๐๐% เต็มหลังจากทำผิดธรรมเนียมแม่ใจ

รวบรวมโดย

ดิทธิชัย สรรพสุข

- คุณพระรัตนตรัย = การไปนั่งชมพระรัตนตรัยในน้ำที่ไม่มีใครชอบ
- โค้งมหาย้อย = โค้งขอบสระที่มีก้นกลิ้งมากที่สุด
- หมอมแมก = หมอที่จำเป็นสำหรับตรวจโรคทั่วไปของรุ่นน้อง
- อ้อมเด็ก = ออวพรบิใหม่ที่มีของตอบแทน
- บางเซม = อยู่ที่กรุงเทพฯ แต่มาเป็นเชิดนของแม่ใจ
- กินรวบ = ผู้บริโภคเร็ว ละลาบละลั้งสิทธิของคนอื่นเกี่ยวกับการกิน
- ซุน = ผู้บริโภคมากเป็นส่วนตัว
- อาบสรา = สมญาของแม่แก้วที่เล่นน้ำที่ศึกษาบัด
- เป็ด = หิ่งไม่พอต้องสองหรือสาม
- ข้าวต้ม = อาหารมื้อเช้าเป็นข้าวเหนียวใส่น้ำมันถ้วยต่อเป็นกับแกงส้มประจำ
- แกงเอ็ง = สุนัขที่
- ตงแปด = ทำแปลงเพาะคน
- ตงงาน = การแบกของไปปลูกดิน
- ควาย = ผู้ที่ทำงานมากกว่าใช้หัว
- จับถัง = ผู้ที่ทำงานจนมือถนัด
- อู๋ = ชกเยื้องทำงาน, ชอบคุยมากกว่าทำ
- ใช้งาน = เวลาตงงานไม่ชอบตง ชอบเหมางานครั้งเดียว

หอ	=	ที่พักของนักศึกษา
คุบ	=	กระถ่อม
ลูสม	=	บุรุษที่มีความจำเป็นเลิศ
หน้าศาล	=	บริเวณหน้าศาลเจ้าแม่
สมประสงค์	=	ว่านจำหน่ายของเก่า-ใหม่
ศรีพงศ์	=	แหล่งรวม-ที่นัดพบของนักศึกษาแม่โจ้
อยากคง	=	ผู้ที่ทำตัวให้เด่นด้วยการชู
ชำ	=	การกระทำให้ตัวเองคง
พิ	=	กัญชา
ฝัน	=	กระดาษแผ่นเล็กๆ ที่นำเข้าสู่ตอนที่สัตว์หนึ่งสื่อ.
กิ่ง	=	คุณ
ฮา	=	ผม
เป็น	=	เขา
อ้อยอ	=	พุดมาก
หลิ	=	เห็นสาวไม่ได้ชอบรู้
ป.ม.	=	ปากสุนัข
ชุ่น	=	การเลือก การยุ่งเหยิงกิจการของคนอื่น
นิะ	=	ลักษณะของหญิงที่ทรวคหรงศ์ใหญ่
เป็ย	=	ลักษณะเซี่ย ของคนบ้า
บัวปอย	=	หนุ่มชาวบ้าน
สาวก้อย	=	สาวชาวบ้าน

เม็ก	ชมชื่นสาว
เคาะสาว	เกี้ยวสาว
ตะกัถะวื้อ	ตะบักตะบั้ง
สลักก	คัดจรัศยัต
สมทรวง	ผู้หญิงที่มีเซฟตี
เสว	ใจคอไม่ตี
โยล้าย	ผู้มีมันสมองมากแต่ใจ
วอก	ถึง
โมเช่	สมญาของนายช่วยคนเซงกาเพื่อร้อย
เพ็ญ	หน้าตาที่คุ้นแล้ว
ไครไว	จอมเซม็อบ
กักก๊อก	ไม่เอาไหนเลยคำค้อย
เต็ด	ชอบทำอะไรที่แปลกๆ
มะกัน	การกระทำที่น่าฟัง (กวนๆ ตื่น)
เบลก	ขัศคย
ชีว	เอาไปโดยไม่บอกเจ้าของ
อินทรีแคง	บุรุษที่ชอบหากินโดยเอาของคนอื่นที่ไม่ได้รับอนุญาต ในยามวิกาล
กินก๊วย	กินสลากกพัตร์
หิน	ผู้ที่ไม่รู้ดีกว่าเห็นใจ
ซังตัง	ไม่เต็มบาท
จอมเบ็ค	ตกปลา

ฝ.ค.	=	หอพักที่เก่าแก่ที่สุด
ทอระฉง	=	ที่ตั้งแห่งสัญญาณอิเล็กทรอนิกส์
แฉ่นละ	=	ใช่แล้ว
บ่าปึก	=	ไอ้เงิ
เปอเลอะ	=	มากมาย
ปอละ	=	พอแล้ว
เชิน	=	อาการเหนียวอาย ๆ
เฮิน	=	ชอบวางท่าทาง, เตะทำ
กะว๋อเน	=	ตลบตะแลง
หนิง	=	คิจริง ๆ
บ่าเร้าใจไหน	=	ไม่รับรู้ด้วย
บ่าวอก	=	ไอ้ลิง
น่าง้าว	=	ไอ้เงิ
แต่กะนะ	=	จริง ๆ หรือ
อิกยัก	=	รักขึ้น
ไล	=	สบายมาก ๆ หายห่วง

ลำพัก	=	เส้นไฟ
โน้ชอย	=	โครต ปุ้ย
ตัง	=	จำนำของ
แลกไซ	=	เอาสิ่งของที่ใช้แล้วแลกไว้กับชาวบ้านตอนปลายปี
ยอก	=	การกระทำที่รุนแรงต่อผู้อื่น
ลงแรก	=	หลาย ๆ คนช่วยกันทำ
จูย	=	เตะทำ
โรงซือบ	=	สถานที่เก็บของ
คองคิงแมกกาซิน	=	ข้ามสังคมแม่โจ้ที่ชวนหัวเราะ
ท้าว	=	คำนำชื่อของนักศึกษาลาว
A.P.C.	=	ยาครอบจักรวาลของแม่โจ้
รินอก	=	เซย, ไม่ทันสมัย
แพะ	=	บ้า, คนเจ้าเล่ห์
ฮิลี	=	ร้านอาหาร, สถานที่พัก
งิท	=	อักษรรย, สงสัย (มักใช้กับศัพท์เสมอ)

จากคุณผู้รักคนเมือง

★ สิทธิชัย สรฤทธิ นำมาเขียน

สอนเป็นคำเมือง พ่อเป็นคำลาว ตัวแสนหลายเดียน จะเป็นจะใด ลองสอบดู
ว่าไว้จะอ^ข ขอพ่อหนูเสาลองเอาไปกค^ขต่อ^ข ว่าจะเป็นจะออก^ข

อายุสิบปี	อาบน้่านพ่นาว
อายุซาวปี	แอ่วสาวบัก้าย
อายุสามสิบปี	บ่พ่นายสงสาร (บ่อซ่าย บ่อค)
อายุสี่สิบปี	เยื่อค่านเหมือนฟ้าผ่า
อายุห้าสิบปี	สาวน้อยต่ำบ่เจ็บใจ
อายุหกสิบปี	โอเหมือนเฟ่านโขก
อายุเจ็ดสิบปี	มะโง้ง ^ข เต็มตัว
อายุแปดสิบปี	ไก่อ้วเหมือนไก่อ
อายุเก้าสิบปี	ใช้กต่าย บ่ใช้กต่าย

ก้านกำไลทองแดงน้อย

ผู้ชาย ไม่มีเมีย	เหมือนแหว่น ไม่มีหัว
ผู้หญิง ไม่มีผัว	เหมือนน่ว ไม่มีเขา

จำใจจาก

โดย สิบวิชัย ทรฤทธิ์

เสียงที่เราได้ยินซึ่งเสียงนั้นเป็นเสียงที่เกิดจากการตี บัวรดน้ำ, จอบ ดังประสานมา กับเสียงตะโกนว่า.....ไฟไหม้ ไฟไหม้คอย คังมาจากทุก ๆ หอพักในปลายฤดูหนาวของ ทุก ๆ ปี และเป็นปีที่สามในแม่ใจที่พวกเราได้ยินกัน นั้นเป็นสัญญาณให้รู้ว่าไฟไหม้บ้านแดง อร่ามอยู่บนคอยที่ล้อมรอบแม่ใจทั้งใกล้และไกล ยิ่งกว่านั้นหอคอยแค่มวัง ภายในแม่ใจก็เริ่ม ออกคอกบานสพรั่ง คอกขาวแถบม่วงเป็นพวงระย้าก็อยู่กันทั้งไร่ไผ่ ทุ่งหญ้าสดเขียวเหลือเกิน พวกเราพากันเรียกคอกจากกระเสี้ยโกโก้ เมื่อถึงฤดูกาลนี้พวกเราจะดีใจจริง ๆ ที่จะได้กลับ บ้านแอ็กแล้วและอะไรที่มีอะไรมากมายนั้นเป็นเพราะความสุขใจ และดีใจระคนกัน ในระยะนั้น ภายในหอนแต่ละหอกำลังมีทั้งห้องตำราทั้งนอนและนั่งอยู่อย่างเคร่งเครียดเพื่อเตรียมตัวสอบ เรา จะสังเกตได้ง่าย ๆ คือจะเงิบฉิบปอกคิมองคูนหน้าแต่ละคน จะบอกให้รู้ว่า กำลังใช้ความคิดความ จำและคล้ายกับว่าสติใจอย่างไวพิศ คางจะเป็นเพราะ พวกเรากำลังจะจากแม่ (ใจ) อันเป็นที่รักยิ่ง แม่แม่ไม่มีชีวิตแต่พวกเราทักแม่อย่างสุดซึ้ง แม่ (ใจ) สอนให้เราทุกคน ให้มีความ กล้าหาญพร้อมที่จะเผชิญกับชีวิตที่เอาอะไรไหนอะไรไม่ได้ค้อไป แม่ให้ความรักแก่ลูกทุกคนอย่าง ซื่อสัตย์ ไม่มีความลำเอียง เราที่กำลังจะรบบาแม่ (ใจ) ไปตามวิถีชีวิตของแต่ละคน ถ้าแม่พูด

ได้คงจะให้พร แก่ลูก ๆ ทุกคนว่า.....“ แม่ขอ ให้ลูก ทุกคน จงประสบ โชคดี ทุกก้าวของ ชีวิต ที่ก้าวออกจาก แม่ใจ ”และแม่คง จะหลั่งน้ำตาพร้อม ๆ กับ พวกเราที่ต้องจากไป และขณะเดียวกันก็ภูมิใจที่สุดที่ลูกก็รู้หนังสือสำเร็จออกไปพร้อมกับความรู้จากสถาบันแห่งนี้

ความที่คนใจครึ่งใจ จะไม่เท่ากับการ จากแม่ (ใจ) ในครั้งนี้ แล้วทั้งต้อง จากแม่นั้น เป็นที่รักยิ่งและเพื่อนวัยที่อยู่ด้วยกันมาสามปี พวกเราคงจะไม่พบคำว่า เพื่อนที่แท้จริงอย่าง ในแม่ใจอีกเป็นแน่ น้ำใจของเพื่อนแต่ละคน จะทำให้พวกเราเลิกลืมไม่ได้เลย พวกเราอยู่ ร่วมกัน ค่อยสลายด้วยกัน ทำให้ซึ่งในน้ำใจต่อกันดีเสมอมา วันที่ต้องจากกันนั้นยากจะลาและ สัมผัสมือกับเพื่อนเป็นครั้งสุดท้าย เพื่อนบอกให้เพื่อนรู้ว่า

“เราไม่อยากจากเพื่อนเลย”

ในที่สุดเราก็จำใจต้องจากแม่ (ใจ) จากเพื่อนด้วยความอาลัย เราบอกกับตัวเองว่า จะกลับมาหาแม่เยี่ยม และ มาสู้อ้อมอกของแม่ (ใจ) อีก ถึงแม้จะอยู่ที่ไหนนานแสนนานเพียง ไດก็ตามขอให้แม่รับรู้ไว้ด้วยเถิดว่าลูกจะไม่ลืมพระคุณและจะระลึกถึงแม่เสมอ

เพลงชาติ แม่ใจ

แม่ใจ ใจไทยพวกเรา แม่ใจ ใจไทยพวกเรา แม่ใจ ใจไทยพวกเรา
ใหม่เก่าพวกเราใจไทย ช่วยกันให้ เพื่อแม่ใจของเรา (ซ้ำสามครั้ง)
คุณเราไม่ยอมให้ภัยถอยลง ทำเราต้องก้าวให้สูงจงครี
เขี้ยว ขาว เหลือง อยู่ที่ไหนก็ต้องมี เขี้ยว ขาว เหลือง ตามสืบคือดวงใจ
เชื้อเกิด เชื้อเกิด เราไม่ให้ต่ำลง
เชื้อเกิด เชื้อเกิด เราไม่ให้ท้อไป
จรรยาวิชา และกีฬาใด ๆ เราต้องประคองเอาไว้ในระดับที่ดี
แม่ใจ ใจไทย แม่ใจ ใจไทย แม่ใจ ใจไทย

เพลงเขี้ยวขาวเหลือง

เขี้ยว ขาว เหลือง คือสีสวรรค์ เป็นสิ่งล้ำค่าของเกษตรศาสตร์
เป็นยอดดวงใจ ธงชัยเขี้ยว ให้เราพากเพียรหวังก้าวความดี เราเกษตรไทยมีใจไพศาล
ชุ่มชื่นแห่งประกอบความเพียร ร่วมสามัคคี เทอติโรงเรียนคือแม่ใจให้คงยืนนาน

เพลงแม่ใจล้ำรัก

โอ้แม่ใจของเราแต่ก่อน เป็นบ่าคงทน ไว้ความงามตา เหล่าพี่ชายของเราสร้าง
มาฝ่าฟันพองพิ ปลื้มทั้งซึ่งความปรารถนา หากใครเขามาอย่า ก่อกรรมมากมัยทุกคนพลีชีพตน
แม่ใจครั้งก่อนยากแค้น คอบแค้นแก่เราหมองหม่น คราวคราวว่านี่คือยากเข็ญจำทน
เลือดของเราเข้มข้น รักจนเปี่ยมสิ้นใจ
โอ้แม่ใจของเราคงอยู่ เป็นคู่ดำรงกับผืนธงนำชัย สร้างเสรีให้เกษตรกรไทยตลอดสมัย
งานพร้อมบุรุษกตัญญูอาจ จนสามารถยิ่งกว่าเรา เพื่อแม่ใจของเราทุกคนเฝ้าร่วมแทน
ให้แม่ใจนั้นอยู่อันอง เกษตรไทยก็คงทนนานเน่ เกียรติคุณแผ่ไปทั่วทั้งดินแดน รวม
กันเป็นบึกแผ่น ณ. แดนดินของไทย.

เพลงกลีกรรม

เราลึกรวมเคยนำทุกคราว ชื่อเสียงออลาเมื่อเข้าแข่งขัน ทุกคราวเมื่อเข้าประจัน
จิตมั่นเมื่อเข้าฉาย แม่ใจไม่ยอมให้อ้อใคร เขี้ยว ขาว เหลือง งดงามระวีสะบัดชายปลิว
เด่นลม งดงามสมลอสอยอยู่ เหนือธงไท ชีวิตจิตใจมอบให้แม่ใจ เราแผ่คุงไล่ทัพป้อมป้องของ
ไทย เราผู้นำชัยด้วยน้ำใจธรรม เราลึกรวมนำชัยใจไทย

เพลง ๗ แม่ใจ

- จะกล่าวถึงชาวแม่ใจ มีทั้งโซทั้งแข้งแกร่งกรวรี ลอดค้ำขุนตาลมาเร็วพลัน
-คงใจโหม้นเพื่อหวังพริ้ว
พอก้าวเข้าวิหคด้ายช้างโอโฮโตใหญ่หน้าเกรงขาม มีศึกพรพาวคาสง่างาม แล้วเค็นคิก-
-ตามแต่สมไป
แสงทองส่องขอบฟ้าเมกาเคียงคู่อ้วควัวควาย บ้างออกเต็มหญ้าหากินไป
-แล้วเหล่ายอดชายเข้าโรงควัว
กุนเชียงเริ่มทะยอยออกทั้งหอยกั้งหึ่งและแกงกวา หมูเห็ดเป็ดไก่ทั้งควายวัว
-สร้างโปรโตซัวร์ ทวีทุกคน
บ่ายโมงก็ส่งงาน หากความชำนาญ เพื่อให้เคยแบกจอบแบกเสียมเพื่อให้เคย
-ไม่เคยเสบเช่นทรมวย
แคคเผลาเหล้าแม่ใจ ไม่เคยโซจับจอบและคันไถ มีอีกค้ำแห่งอภัย
-ค่อยทำไป บิ่ปลายเงินคงมาเมื่อกี้มีเคย

อาลัย

โอ้อาลัยใจมาขอลาก่อน
แสนอาวรณ์เฝือก "แม่" ชะเง้าหา
"ลูก" เกยซบหลับนอนผ่อนกาย
ทั้งศึกษาให้รู้เป็นผู้คน

"แม่" สอนลูกรักกันฉันพี่น้องพี่
ก่อรูปกรรมดี "แม่" เราฝ่าฝืน
มอบวิชาชีพให้ไว้กับคน
เพื่อเป็นพลเมืองดีที่ก้าวไกล

มาบั้นถึงควาต้องลาจาก
จำพราดเพื่ออนาคตอันสดใส
ขอลาแล้ว น้อง, พี่, ที่ห่วงใย
หากเมื่อกายจะไกลส่งใจมา

ขอลาเพื่อนทุกคนให้หมั่นจิต
เคยร่วมศึกษาร่วมเรียนเพียรศึกษา
สามัคคีเราซึกสนิทมา
ถึงเวลาต้องพราดไปจากกัน

ห่างเพียงกายแต่ใจใช้แปรเปลี่ยน
หทัยเวียนถึง "แม่" ไม่แปรผัน
ระลึกถึงครูอาจารย์ทวนวัน
น้อง, พี่นั้นทั้งเพื่อนไม่เลือนลืม

นภาพร จำปาศรี

แก่นดินไทย

แผ่นดินไทย เหลือเท่าไร เล่าพี่น้อง	ช่วยปกป้องครองไว้ ให้ลูกหลาน
บรรพบุรุษ ทั่วเกษตร มาก่อนกาล	เราเหลนหลาน เกษตรไทย ได้ทำกิน
เมื่อยุคใด ชาติไทย ได้ล้ำเคญ	มีอันเป็นเกียรติ ที่คงดิน
กู้ชาติไว้ ให้ลูกไทย หมดมลทิน	คุ้มครองไทยให้สิ้น คณาคนพาล
เรา "แม่ใจ" เลือดไทย สิ่งใจอยู่	เราขอสู้ ศัตรูชาติ อาจหักหาญ
ขอฝากชื่อ เลือดหลัง คงต้องธาร	เพื่อภิบาล "ห้วยแม่ใจ" อยู่ถาวร
ขอวิญญาน พระยา เทพศาสตรวิทย์	จะอยู่พิศ พินามโค ให้สโมสรว
อย่าห่วงลูก เหลนไทย ใจสสิกร	สู้ม้วยมรณ ถ้าศัตรูกล้า ล้าแทนไทย

ประสงค์ วรรณดี

โครงสร้างอเนกประสงค์

ปูพื้

ตำบลอาลาพัตตะนา "ช่องเหล็ก"

อ. พิบูลมังสาหาร จ. อุบลราชธานี

โครงฝา

บริการน้ำ

บ้านพักครู

ศาลาประชาคม

เก็บบลั:

ซึกภาพอนุสรณ์...

เข้าโครงการ ร.ร.

ซึกแม่จัน...

ซึกบ่บ่บ่บ่

ເດີນທາງ

ໝັກເໝັ້ນ

ຕ່າຍ

ຫາລ້າ

໑ ພິພິນາ

໑. ແມ່ແຈ້ງ

ຄົງກາຍ

໑. ເຮັດໂຕ

ໂກລສ້າວົວ

ປະຊຸມ

เกษตรแม่ใจ

สาขา สาขา

ที่กิน

ที่อยู่

จากปากคำลงจะมาสู่ความเจริญ

ที่เรียนใหม่

เขาละ! ผู้เลี้ยงพลโลก

ผู้ร่วมขบวน

การปลูกพืช

การนำ

การแจกจ่าย

ผู้ร่วม

ผู้ร่วม

คณะผู้จัดทำ

เลขา: สันตพร พงษ์สุวรรณ

เนวินภูมิ, อุดมชัย สายหยุด

ประทีปสัมพันธ์, จำลอง อภิลักรมย์

ประธาน: สิทธิชัย ศรีฤทธิ

เนวินภูมิ, พิชัย, เพ็ญลักษณ์ แซ่ซ่งจันทร์

ศิลาปี บุญล้ง พินาณ

ศิลาปี อภิศักดิ์ อัครากัก

กำหนดบัตร

ศิลาปี-ภาพ ภมรพล จันทร์พาค

ชุกรการ เล็กพรรค สุวรรณพาส

ชุกรการ ด้ข่วย วีรเทศ วังวิไล

ประธานแถลง

จากความปรารถนาของพวกเขาเราทุก ๆ คนที่จะให้มีการจัดทำอนุสรณ์แม่ไจ
รุ่น 33 ขึ้นและแล้วก็ได้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการผู้จัดทำ กรรมการทุกคนก็หาใช้ผู้
ที่ผ่านงานค่านนี้ มาอย่างที่ไม่ แตกด้วยความตั้งใจอันแน่วแน่ของทุกคน ที่มุ่งมั่นที่
จะทำอนุสรณ์เล่มนี้ให้สำเร็จให้ได้ ตามที่เพื่อน ๆ ทุกคน ให้ความไว้วางใจ

เป็นธรรมชาติอันเองที่การทำงานทุกชนิด ย่อมจะมีความผิดพลาดกัน
บ้าง คงสุภาษิตที่ว่า "สีกินยังรู้พลาด นักปราชญ์ยังรู้พลั้ง" แล้วคณะกรรมการผู้
จัดทำซึ่งไม่ได้มีอาชีพทางทำหนังสือ จะไม่มีความผิดพลาดบ้างเสียหรือถ้าอนุสรณ์
แม่ไจรุ่น 33 เล่มนี้มีข้อผิดพลาดบกพร่องอยู่บ้างคณะกรรมการผู้จัดทำ ขออภัยด้วย
ความยินดี และอนุสรณ์เล่มนี้มีความคืบหน้าบ้าง ก็ขอมอบความดีนี้ไว้แก่สถาบัน
"แม่ไจ" อันเป็นที่รักของพวกเขา

ในที่สุดจากการต่อสู้ กับอุปสรรคนานาประการ อนุสรณ์แม่ไจรุ่น 33 ก็สำเร็จ
ออกมาอย่างที่ท่านกำลังถืออยู่ในมือนี้แหละ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าอนุสรณ์เล่มนี้คง
จะให้ประโยชน์ และมีความสัมพันธ์ กับพวกเราทุก ๆ คนบ้างไม่มากก็น้อย (รวมทั้ง
ผู้ที่ได้อ่านอนุสรณ์เล่มนี้ด้วย) ขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ทุก ๆ ท่านและเพื่อน ๆ
นักศึกษาทุก ๆ คน ที่ให้ความร่วมมือในการจัดทำเป็นอย่างดี

สิทธิชัย ศรีฤทธ

ประธานคณะกรรมการผู้จัดทำ

1 มกราคม 2514